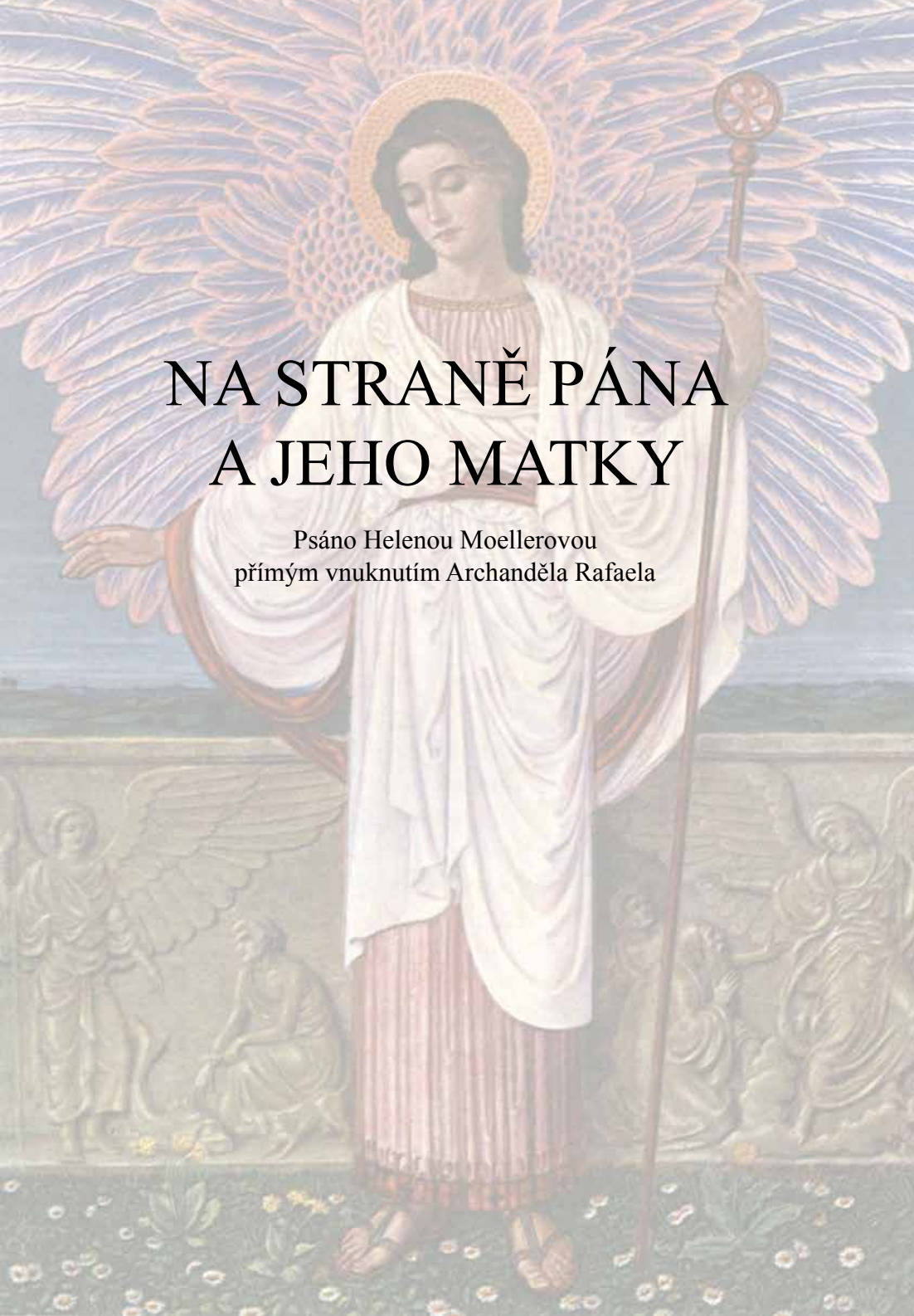

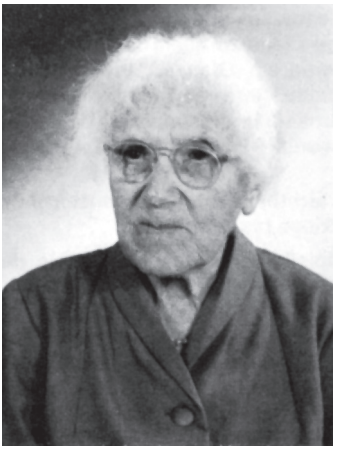
NA STRANĚ PÁNA A JEHO MATKY

Psáno Helenou Moellerovou
přímým vnuknutím Archanděla Rafaela

Na straně Pána a Jeho Matky

Psány Helenou Moellerovou přímým
vnuknutím Archanděla Rafaela

Překlad z němčiny Jaroslav Houska
se souhlasem Radona-Verlag,
Am Buchstein 15,
D-61250 Usingen
www.radonaverlag.de

Helene Harriet Moeller
* 23: 11: 1884 v Hamburku- Eirnsbuttel
+ 2. 8. 1969 v Usingenu/Ts.

Celý její život byla jedinečná bohoslužba s vůdčím motivem od velkého Archanděla Rafaela:
»Cti Boha a upusť od lidského počínání!« Její duše byla bohatě zdobena ctnostmi. Zářila z ní pokora, hluboká úcta, poslušnost a nepopsatelná láska ke všemu živému. Její život od kolébky až do hrobu byl zřetelně vyznačen božím vedením. S příkladnou věrností splnila velký a těžký úkol od Boha: lidem předložit »Spis«, který Bůh určil pro dnešní čas. Sloužila svatému Archandělu Rafaelovi, který se sám označoval jako »Boží nejvyšší posel« a »Pomocník Boha a lidí v poslední hodině.«
Její pomíjivé tělo odpočívá v Usingenu/Ts., v poslední stanici jejího dlouhého života.
Můžeme si být ale jisti, že její »nesmrtelná duše« pobývá v nepředstavitelných nebeských výšinách.
Během pohřbu byla u otevřeného hrobu slyšet slova: »Nebojte se, jsem s vámi. Těšte se až zase přijdu!«
13. 8. 1969

Úvodní slova

Měla-li předchozí kniha "Vzpomínky na Ježíše Krista" již zprostředkovat obšťastňující obohacení Kristova obrazu, tak přivádí tato, ještě k tomu bezprostřední, úvod do společného života apoštolů s Pánem. Živá se stane představa o společenství vyvolené dvanáctky a jejich společně strávený čas s jejím milovaným mistrem.

Avšak nikoli jen tato vážnost života a zvláště také toho dnešního je nám dána všem zřetelně před oči. Nikdo nebude moci číst s hlubokým pohnutím zprávy o konci času, aniž by o nich zodpovědně nepřemýšlel.

To není přece jen tak, že jsou právě nyní předána lidstvu tato boží slova. Každý přemýšlivý čtenář si bude z toho umět vyvodit příslušný závěr a tím přijít blíže spáse, aby potom pravdu božího příslibu rád a vděčně sám na sobě mohl zažít. Ve druhé části této vzácné knihy je nabídnuto konečně také původní vylíčení části života Marie.

Všeobecně se ví, že ona po smrti jejího Syna žila s oblíbeným žákem Pána, ale podrobnosti nebyly známy. Jan velmi poučně líčí život po boku této báječné ženy. Dokonce mnohý bude muset možná své dosavadní mínění revidovat, když nechce zranit pravdu. Je velmi šťastné zveřejněnit právě nyní příhody ze skrytého života Marie, které mohou každého nezaujatého čtenáře hluboce ovlivnit.

Říjen 1970 Kateřina Laqua
Vydavatel

Úvodní slovo archanděla

Vnuknutím předložené knihy chce Duch boží vzpomenout na důležitá slova Pána a reprodukovat pozemské zkušenosti učedníka, který žil po boku Pána.
Zprávy, které budou uvedeny, vznikly z nadpozemské paměti učedníka Jana.
Obsah této knihy byl sepsán člověkem, který odvrácený od hlučného způsobu života svých bližních, byl tajuplným způsobem přenesen do samoty a ticha, kde držel duši pozdviženou k Bohu.
Podivuhodnější je tato kniha, než jsou ty knihy, které byly vymyšleny člověkem, neboť poskytovatel, který ji zprostředkoval, nežije jako člověk na zemi.
Zprostředkována byla tato kniha z božího světa svědomitým sepsáním vnitřních doslovných vnuknutí, Bohem vyškoleného člověka. Neobyčejný je proto způsob psaní, protože není obvyklým způsobem vyjadřování člověka.
Zabráněno bylo tomuto člověku, vytvořit proto knihu příjemnější, že by tento nevšední způsob psaní po svém vlastním uvážení pozměnil. Tím bylo dosaženo jasné rozlišení tohoto způsobu psaní od jeho.
Také nesměl tento člověk na útoky nepřátelsky zaměřených bližních, kteří jeho boží práci zpochybňovali, z vlastního uvažování odpovídat, neboť Bůh si nepřál, aby tito lidé zasahovali do Bohem uložené písemné práce.
Žijíce od bližních tiše a do sebe uzavřený, měl sepsat podle božího příkazu jenom to, co mu duch boží vnitřním vnuknutím říkal.
Shromážděno leží k dnešnímu dni v rukou tohoto člověka písemné dílo, které se sestává ze značného počtu knih, které dává Bůh dnešním lidem k vysvětlení o jejich situaci před Bohem.
Jako část tohoto písemného díla je nabízena předložená kniha.
Překvapeně se budou lidé dívat na zprávy z pozemského života Pána, přisouzené hlasu učedníka Jana a málo hodnověrné se jim bude zdát, že tyto zprávy byly vložené skutečně duchem tohoto učedníka.
Bůh působí tajuplným způsobem, když on lidem k jejich poučení předkládá mimořádné příběhy.

Dobrotivě působí Bůh zázraky, když on tím důrazně může zapůsobit na lhostejné a bez víry nastavené lidi.
Jako jeden z dobroty působený boží zázrak smí být viděno vnuknutí této knihy, protože vzniklo bez myšlenkové účasti člověka, který její obsah napsal, čímž byla zachována původní důstojnost této knihy.
Překvapivě málo zpráv z pozemského života Pána bylo lidem sděleno v Písmu svatém, proto lidé víru ve vysvobozující sílu Pána v průběhu tisíciletí stále více ztráceli.
Ač Pán během tří roků svého veřejného působení neobyčejně hodně mluvil a jednal, bylo o tom přece jen dnešním lidem předáno málo zpráv. Důrazně bylo na konci zprávy Jana vysloveno, že svět by nemohl pojmout knihy, kdyby bylo všechno napsáno, co Pán ještě učinil kromě toho, co ve Svatého písmu reprodukoval.
Lidé nebudou moci chápat vnuknutí této knihy, když nebudou odkázáni na toto místo v Písmu svatém.
Marně se budou pokoušet lidé záhadu tohoto vnuknutí vysvětlit, když se nebudou přesně držet Pánových slov, jak je možné číst ve Svatém písmu.
V těchto slovech Pán ohlašoval, že on lidi, kteří ho následují po svém skonání nezanechá jako sirotky, ale pošle jim utěšovatele, ducha pravdy, který vyjde z Otce a z Něho. Ten jim připomene všechno, co On učil.
Proto lidé mohou v klidu rozeznat ze slov Pána, že je naprosto možná reprodukce toho, co Pán říkal a učil.
Pán by chtěl těm, kteří ho následují poslat tohoto ducha pravdy jako utěšovatele, což bylo Pánem naprosto realizováno v obsahu díla, k jehož části patří tato kniha.
Dlouholetým vzděláváním spolehlivého lidského nástroje bylo dosaženo, že duch pravdy může totéž oznamovat, co by Pán dnešním lidem k jejich poučení chtěl zprostředkovat.
Na pozemském světě se ztrácejí slova, která Pán říkal, ale v nebeském světě zůstávají uschována. Ve zvláštní lidské řeči mluvená slova pozvolna ale v nebeském světě pominou, zatím co obraz a podobenství zůstanou zachovány. Na základě obrazu a podobenství může duch boží slova Pána vnuknutím, napsaným v jazyce lidského nástroje, opět přinést zpět na pozemský svět.
Vymazaná, zapomenutá slova Pána jsou báječným způsobem,

v jejich smyslu, dnešním lidem dnešní srozumitelnou řečí opět předložena, aby jejich duše mohly budoucí čas útrap v plné síle překonat.
Zapomenutá slova Pána, budou báječným způsobem v jejich smyslu přivedena do paměti a naznačí cestu dnešním lidem, jak mohou zachránit svou duši před ničivým osudem, který lidstvo ohrožuje.
Změněný zevnější život národů v dnešním čase je to zřetelným znamením pro to, že zvěstování Ježíše Krista o konci času se dnes začíná naplňovat.

O učednících a jejich vyvolení

Nádherný byl tento život po boku Pána a má duše nasbírala mnoho sil z poučování božího mistra. Pán odhalil neobyčejně zřetelným způsobem ihned své božství, když ho člověk jako Boha uznal. Právě tak zůstal Pán uzavřeným a zcela prostým Pozemšťanem, když ho oslovil nevěřící člověk, aby ho poznal.
Mezi námi učedníky byl ale Pán dobrotivý a poklidně poučující, proto ho nikdo nechtěl opustit, i když časy nebyly lehké. My učedníci jsme nepřišli k Pánu z klidného uvažování, ale z vnitřní síly, která nás popohánělа, sloužit mu.
Zázraky, které Pán působil, nás naplnily všechny úctou, ale nepřišli jsme k němu kvůli zázrakům. Přál jsem si to dozvědět, a tak jsem se ptal ostatních učedníků jednoho po druhém. Žádný nedokázal zřetelně říci, proč ho následoval. Každý ale prohlásil, že se cítil k tomu popohánět vnitřní sílou.
Já jsem ale sám věděl od Pána, že si učedníky sám zvolil, a že je Pán vyvolil již před jejich povoláním. Také jsem věděl od Pána, že učedníci byli vyvoleni, ještě než se narodili. Žádný učedník to o sobě nevěděl, protože jejich duše nebyly probuzeny.
Ke mně ale mluvil Pán o Bohem předurčených úlohách učedníků a zvolil mě k tomu, abych skrytě držené pravdy rozpoznal.
Chci vysvětlit nabytí síly učedníků, poněvadž my učedníci jsme byli později také schopní léčit nemocné a vypudit ďábla. Pán nás rád poučoval o tajemném spojení nesmrtelné duše s Bohem, ale Pán nám zabraňoval abychom měli podobné spojení, které měl on sám. Naše duše nebyla ještě vyškolena pro boží svět. Ale když nám Pán

poslal Svatého ducha, byly naše duše schopny provádět nadpozemské činy.
Ostatní učedníci opravdu rozuměli Pánu teprve po jeho zmrtvýchvstání, proto jejich společný život s Pánem byl odlišný od mého. Za přítomnosti ostatních učedníků se Pán vyvaroval, podrobněji mě poučovat, než je. Avšak na osamělých cestách nebo v nočním tichu, když nás žádný neslyšel, svěřoval mi Pán všelicos, co on před ostatními lidmi opatrně tajil. „Chci, abys tajemství mého božství a cestu, kterou já jako Syn boží nyní vykročím, se naučil chápat, proto tě chci poučit o tomto tajemství. Uzavři tato má poučení do hloubky své duše, než tě k tomu podnítím, povstat jako můj učedník a přes mne svědčit."
V hodinách strávených se mnou o samotě, zprostředkoval mi Pán vědomosti, které jsem při své činnosti jako učedník mohl upotřebit.

O úloze Pána a jeho následovníků

Na počátku svého působení na veřejnosti nás, své učedníky, Pán shromáždil kolem sebe a oslovil nás slovy: „Kdo mě chce následovat, ponese tíhu země, zatím co plný důvěry bude držet oči obráceny vzhůru, aby pomohl uskutečňovat boží úmysly .
Kdo mě chce následovat, ten si odepře svévolný, od Boha a jeho Slova odvrácený život a vyvaruje se všeho vládnutí, aby trpělivě a pokorně sloužil.
Lidskému opravdovému štěstí je ještě Bohem zabráněno, pokud lidé ještě vykonávají násilí na svých bližních, aniž by si povšimli jejich duševní situace před Bohem a aniž by jim prokázali lásku, která lidem připoutaným k životu na zemi život usnadňuje a k Bohu přiřazuje.
Těžká je úloha, kvůli které mě Otec poslal mezi lidi, protože půda ještě není připravená, aby semena boží lásky, která má ruka rozseje, přijala tak, aby hned vzklíčila a nesla plný užitek.
Teprve ve vzdálené budoucnosti prožijí pozemšťané skutečnou sílu mého poslání, protože mysl člověka je prozatím ještě příliš připoutaná k zemi, než aby uměla pochopit a uskutečnit blažený život v lásce ke vznešené bytosti svého Nebeského Otce.
Bůh dokončí teprve tehdy pozemský osud lidstva, když Bohem roz-

seté semeno přinese zralé ovoce. Tohoto cíle bude dosaženo teprve ve vzdálené budoucnosti.
Dnes můžete žít pod mým vedením jako pomocníci, které mi Bůh dal. Nenechte se překvapit Nebeským Otcem vám připravenou pozemskou situací, ale dívejte se důvěřivým pohledem na vysoký cíl, ke kterému Bůh toto lidstvo chce vést.
Na této úloze, kterou konám, vás nechám spolupracovat, poněvadž tento úkol bude muset být dále veden nesčetnými spolupracovníky. Já začnu nyní velkou práci, jak to boží plán plánoval. Zachráním ty, kteří mě následují z jejich ztracené situace bytostí žijících odvráceně od Boha. Svým příkladem ukáži, že člověk ve své duši může dosáhnout božství, kterým získá podíl na boží síle a velkoleposti. Lidé mi však nebudou moci zpočátku ještě rozumět, neboť vnější život se svými měnícími se vlivy bude držet jejich oči uzavřené pro pravdu, kterou budu vyhlašovat. Jak mě Nebeský Otec poučil, poučí také vás duch boží a stále víc vámi podnícených lidí bude poznávat pravdu o tom, co vás učím.
Ta pravda je neobyčejně prostá, neboť já odhalím na mém příkladě, co se mohou všichni lidé dovědět, když půjdou cestou, kterou jim ukážu. Když se budete časem odvracet od vnějšího světa, budete moci získat hodnotnější způsob života ve světě nitra, který vůči pozemskému světu působí jako nadřízený nebeský svět. V tomto vnitřním světě najde k Bohu pozdvižená duše vysvobození z pozemských pout a když zavolá Boha, otevřou se dveře k nebeskému království. V tomto světě nitra můžete Boha dosáhnout, když budete stát před Bohem upřímní a čistí. Bůh dá všem lidem možnost, překonat stav bytosti zapletené do pozemských pout, obrácením se ke světu svého nitra.
V tomto světě nitra působí Bůh slovem, kterým nepřetržitě oslovuje duši. Vy to můžete uslyšet, když seberete sílu a oddělíte se zcela od vnějšího světa a když vroucně zavoláte Boha, aby vás vysvobodil svým slovem.
Bůh je slovo, které lidské duše osloví, ale je jen málo lidí schopných sebrat sílu a odvrátit se pozemskému světu tak daleko, aby jim bylo toto Slovo Boží vnímatelné v hlubinách jejich duše. Svým příkladem a svým slovem dokážu lidem vysvětlit báječnou schopnost jejich nesmrtelné duše, zaslechnout Boží slovo.
Všechno, co učím, je dáno od Boha. Protože lidská bezbožnost bude

ale nepřetržitě proti tomuto mému učení bojovat, tak potřebuji k realizaci své úlohy mnoho pomocníků, kteří v hloubce jejich duše mohou zaslechnout Slovo Boží. Budou to rozličtí lidé, proto také bude rozličné pojetí jejich osvobozující práce. Bůh na to bude poklidně pohlížet, protože všichni moji následovníci budou vyhlášenou boží říši v duši člověka rovněž uznávat.
Velkolepě se bude jednou utvářet pokojný život zachráněného lidstva, který lidé osvícení od Boha budou uznávat jako boží milost. Bůh poté poskytne lidem na zemi blažený život, kterému je dosud ještě zabraňováno, protože jejich osvícená duše jim předepíše dodržovat boží přikázání. Pak už nebude úzkostlivého obávání se dusivé moci ještě bezbožně pracujících bližních. Boží světlo bude osvěcovat lidi na zemi všude stejně, čímž obdrží sílu, žít v čistotě a dobrotě.
Bůh dosáhne této přeměny lidstva ale teprve po dlouhé době trvajícího zraňování, pošetilé vzájemné nenávisti a ziskuchtivosti a bezcenného nemocného požitkářství, vzájemného vraždění a trápení jednotlivých lidí a národů.
Kdo svou duši k zařazení do zákona nového lidstva do té doby vyškolil, bude do něho přijat.
Teď jděte a čekejte na to, co vám dám jako vaši právě platnou úlohu."
V božím světě byl pán Bohem tohoto pozemského světa, který je nezměrný a úplně nepředstavitelný pro lidské mozky. Jako Bůh z věčnosti vstoupil Pán tajemným způsobem do světa, tím že nechal proroky svůj příchod předpovědět a svými slovy a prací svědčil o své boží moci.
Lidé však nemohli pochopit tento zázrak boží dobroty a sebeobětování, a proto Pána podezírali a bojovali proti němu.
Pán vyvolal nás učedníky, aby dosažení naší vlastní síly za vedení Pána, svědčilo o Jeho moci. Zázraky, které jsme my učedníci učinili, byly svědectvím pro zázraky, které působil Pán. V našem pilném následování byla dokázána síla Pána.
Lidé jen důvěřující Pánu a uctivě ho následující, byli schopni v klidu působit zázraky. Podobně, jako se pokojně lidé síle Pána otevřeli, tak byli silou Pána naplněni.
V pastýřské práci Pána během tisíciletí leží svědectví pro pravdu jeho kdysi vyřčených slov.

Nepřetržitá osvěta Pána

Mezi námi učedníky byl Pán málo sdílný, protože chtěl držet svou duši připojenou na nebeský svět. Vyvarovali jsme se ho proto oslovovat, když to nebylo bezpodmínečně nutné. Ponořený do vnitřního spojení s Nebeským Otcem, využíval Pán veškerou pozornost na slova, která on vnitřně zaslechl. Nepřetržité osvícení vnitřním vlídným hlasem Nebeského Otce si Pán nepřál ještě ihned před námi odhalit jako skutečný zázrak všemohoucnosti boží, neboť Pán věděl, že my toto tajemství ještě nejsme schopni chápat.
Skrytě před naším zrakem Pán poslouchal nepřetržitě tiše k němu mluvící hlas Nebeského Otce, který ho o všem poučoval, co on měl vědět a který ho tak vedl, že mohl svou úlohu pro své lidi kolem sebe bez obtíží provádět.
Neobyčejně diskrétní bylo chování Pána při tomto svém tajném spojení s hlasem svého Nebeského Otce, neboť on nám chtěl poskytnout především jen poučení, které jsme potřebovali, aby nás připravil na velký úkol, který nám Pán chtěl uložit v pozdějším čase. Pán mlčenlivě chránil tajemství svého vnitřního spojení s hlasem svého Nebeského Otce, neboť Pán věděl, že my to nemůžeme chápat. Žili jsme ještě hodně navenek jako ještě nevědomí lidé, kteří jsou podřízeni profesní práci. Nikdo z nás by nebyl schopný, ihned se řídit Pánovým příkladem, proto jsme, před námi skrytě drženou rozmluvou Pána se svým Nebeským Otcem, považovali jen jako názorné náznaky o Jeho záhadné sounáležitosti s Bohem.

Ježíš jako příklad

Když jsme se cítili Pánem pozorováni, snažili jsme se bezděčně vyvarovat každé neuspořádanosti v nás a kolem nás. Báli jsme se naše slabosti a chyby před jeho zrakem ukazovat, protože jsme nechtěli provokovat jeho pokárání. Tak stačila již pouhá přítomnost Pána, aby nás hnala, dělat dobro a zla se vystříhat. Nikdo z nás nechtěl v sobě připustit žádné zlé pohnutí, když na nás Pán dohlížel.
Také jsme věděli, že Pán dokáže číst v našich myšlenkách vše, co jsme se mu snažili ukrýt. Tak nás již samotná Pánova přítomnost dělala lepší. Poznaje naší situaci, Pán nám řekl: „Nějaký vzor člo-

věk potřebuje, poněvadž on sám je příliš slabý, aby zlé síly a choutky v sobě uměl zdolávat. Bůh chce dát člověku pomoc, aby nabyl sílu k vedení mnohem vznešenějšího způsobu života. Člověk potřebuje vzor, aby mohl jasněji rozeznat cestu, kterou ho Bůh chce vésti vpřed.
Já se chci před vámi napřímit jako vzor, z kterého bude vycházet síla, jež zmatené lidi přivede k očistě.
Já se chci před vás lidi mocně postavit jako vzor, na kterém stále znovu poznáte Bohem žádaný směr pro vaše myšlenky a způsob jednání.
Báječným způsobem chci stát před vaším zrakem jako současný vzor, takže také po mém odloučení od tohoto pozemského světa se mým vzorem můžete posilovat a povznést."

Ježíšovo dobrotivé jednání se svými učedníky a jeho poučení o působení Nebeského Otce

Bylo nám všem jasné, že Pán byl více vzrušený když ho volali lidé zvenčí, než když Pán byl v klidu mezi námi nebo k nám mluvil. Mezi námi byl Pán jen jako přívětivý přítel, který přátele poučuje a hlídá jako jejich mistr, ale mimo to chce být jen málo odlišný od jiných lidí.
V postavení Pána vůči nám bylo hodně dobroty a moudrosti, neboť jsme mohli jen těžce snášet, být stále jen oslovováni božím mocným slovem. Před námi se Pán podřídil proto klidně zákonu přirozeně žijících pozemšťanů, kteří potřebují výživu, ochranu před mrazem a horkem a kteří se zdají být nechráněni. Dobře jsme věděli, že Pán má moc, jakou nikdo na zemi nevlastní, ale mlčeli jsme o tom, jako také Pán před námi o tom mlčel. Mezi mnohým poučeními, které jsme obdrželi, řekl k nám Pán jednou následující slova: „Když mne vidíte mezi lidmi léčit nemocné, nedokážete poznat, odkud mi tato síla přichází, poněvadž můj zevnějšek není jiný, než jste u lidí zvyklí vidět. Odkud je mi tedy dána tato síla? Poučuji vás hodně o bytosti mého Nebeského Otce, ačkoli vy si o něm žádné představy dělat nemůžete, poněvadž nikdo mezi vámi mého Nebeského Otce neviděl. Mezi vámi se zdám být jako každý jiný člověk, ale před zrakem mého Otce jsem pozemská osoba, jejímž prostřednictvím

se on projevuje. Všechno, co jsem vám ukázal za zázraky, bylo jednání mého Otce skrze mne, neboť můj Otec je všemohoucí a vševědoucí. Zázraky, které jsem já vykonal, byly způsobeny ve skutečnosti zákrokem mého Nebeského Otce. Vy však nemůžete dnes ještě rozumět tomuto tajemství Boží sounáležitosti s lidskou bytostí. Teprve když se Otec odhalí také v hloubkách vaší duše, vzpomenete si opět na to, co jsem vás učil. Kdo sám k sobě hlas Nebeského Otce neslyšel mluvit, nebude mně moci skutečně rozumět. Bůh se také vám odhalí, že to nebudete moci vaším rozumem pochopit a pak budete moci konat zázraky, tak jako vy vidíte zázraky konat mne."

O proměně bytosti Pána

V pozemském životě Pána nebylo možné nic jiného na něm rozpoznat, než co vykazovali všichni ostatní lidé. Ale když jsem byl s Pánem sám, změnila se jeho bytost, jak to žádný jiný člověk neprožil. Ostatní učedníci by vzrušeně Pána pokládali za nadpozemskou bytost, kdyby měli příležitost, na něm takovou proměnu bytosti pozorovat. Pán také nic nejedl, když se cítil nepozorovaný. Jen mně Pán odhalil své skryté spojení s Nebeským Otcem, který se přes něho projevoval. Zmatené posuzování jeho boží sounáležitosti si Pán nepřál, proto to držel skryté před ostatními lidmi. Vyjasněnou, nepochopitelně jinou bytost Pána, kterou před druhými lidmi skrýval, jsem směl sám u něho pozorovat.
Na Pánovi, jak se tvářil před ostatními lidmi nebylo nic neobyčejného. Pán si přál svůj nevšední výraz zachovat skrytý, protože chtěl lidi poučovat způsobem, kterému mohli ještě rozumět. Také by lidé před ním polekaně ustoupili, když by ho spatřili svým ještě zcela pozemsky předpojatým zrakem v jeho proměněném stavu. Proto Pán opatrně skrýval svou pravou bytost, dokud ještě chtěl vystupovat jako učitel pro velké množství lidí. Teprve když se přiblížil konec jeho vyučovací činnosti, Pán se odhalil v této své pravé bytosti také oběma jiným učedníkům, aby oni o tom mohli svědčit, když pro to přijde čas.
Zjasněnou, proměněnou bytost budou vykazovat Bohem naplnění lidé, když se ve svém spojení s Nebeským Otcem nebeskému světu tak přiblížili, že budou vidět částečně zrušenou mez pozemské zá-

konnosti.
To jsem měl dnešním lidem sdělit.

Ježíš poučuje učedníky o působení zázraků

Pán chtěl bohabojné lidi vyzvat k tomu, aby rozpoznali, že zákonitý život pozemského světa je dán jen pro Bohem ještě neosvícené lidi. Pán opatrně poučoval své přívržence, kteří ho následovali o tom, že člověk může obdržet moc nad anděly bližních, když jeho duše žije zcela v souladu s Nebeským Otcem.
Chci podat zprávu, jak Pán poučoval učedníky, když byli udivení, že Pán nepřetržitě léčil nemocné a působil zázraky.
„Vzrušeně hledíte, jak uzdravuji nemocné, ale nemůžete rozeznat, jak se to děje. Bůh chce, abyste se tomuto tajemství Stvoření naučili rozumět, neboť jste Bohem pro to předurčeni, objasněním tohoto tajemství pozemský svět překonat.
Spolehněte se na pomoc Boha a Jeho vůli, On je všemohoucí a všudypřítomný. Pracujte jako pomocníci boží na božích objednávkách, potom bude Bůh přenášet na vás svou sílu a všemohoucnost, takže budete moci působit zázraky před očima bližních. Vzdejte se sami sebe a předejte se zcela Otci v nebi, potom vás Nebeský Otec naplní svou silou a už nebudete jednat sami, ale Otec, který vás báječně osvítí a posiluje, bude jednat vaším prostřednictvím. Bůh je všemohoucí.
V této odevzdanosti všemohoucnosti boží přestanete žít jako vaši bližní, neboť hlas Nebeského Otce, který vás osvítil, zmizí z vaší duše, když hlasitá reakce bližních vám vezme klid, který potřebujete k tiché rozmluvě ve dvou s Bohem.
Před bližními se budete jevit ubozí, protože lidská řeč vám bude příliš nahlas a bude vás přivádět na jiné myšlenky. Proto se jí budete vyhýbat a dávat přednost osamělé modlitbě, kterou pozvednete svou duši k Bohu, abyste byli zúčastněni oslovení Nebeského Otce.
Oddejte se zcela vůli Nebeského Otce a vzdejte se sami sebe, pak bude mluvit a jednat Otec skrze vás, tak jako Otec jedná a mluví skrze mne.
V tomto spojení s Otcem v nebi budete moci dělat zázraky, stejně jako já, neboť Otec jedná skrze vás, jako Otec jedná skrze mne.

Váš odklon od obecně platné cesty na zemi vám však přinese mnohé pronásledování a nepřátelství, neboť bližní vám už nebudou moci rozumět. Budete podezříváni, bude vámi opovrhováno a budete ponižováni, zatím co se vás lidská útočnost bude snažit zničit.
Nenechte se zranit touto vaší bídnou situací před posmívajícími se bližními a dívejte se klidně na mne, kterého také tupí a kterým pohrdají ti, kteří neslyší hlas nebeského Otce ve své duši.
Ve všech pochybně se zdajících situacích před bližními se dívejte jen na mne, který vám byl příkladem."

Využití přirozeného nadání je boží vůle

Při boží práci, kterou jsme konali, využíval Pán různá nadání učedníků tak, že každý byl stále přiměřeným způsobem zaměstnán. Takto jsme byli všichni spokojení, neboť jsme cítili, že naší nejvnitřnější přirozenosti nebylo činěno žádné násilí. Snažili jsme se proto nepřetržitě přizpůsobit přáním Pána a s radostným přesvědčením jsme pro něho pracovali.
Jednou nám Pán o tom řekl následující slova: „Dejte lidem příležitost použít účinně síly, které v nich dřímají, aniž byste je k tomu zjevně nutili, potom budou všechny schopnosti radostně používat, poněvadž se budou cítit být v rovnováze síly, kterou jim Bůh dal. Nepřetěžujte je nikdy tím, že jim vnutíte úkoly, pro které od Boha nedostali žádné nadání, protože je Bůh chtěl nechat pracovat jiným způsobem. Bůh dává každé bytosti úkoly, které jsou jí přiměřené a které proto upřímným způsobem může konat. Když se bytost nachází v souladu s vůlí boží, tak bude svou práci vykonávat s chutí, protože její nadání na to stačí. Bůh bude takové bytosti žehnat a osvítí je, a tak půjdou svou pozemskou cestu v božím míru. Všechno, co ale člověk provádí proti vůli boží, se mu dobře nepodaří, protože mu pro to chybí talent a Bůh mu pro to odepře osvícení a jeho práci nepožehná. Neklid a zlost a neúspěchy všeho druhu jsou následky, které takového člověka charakterizují.
Silné bytosti, které pracují shodně s vůlí boží, budou Bohem také přivedeni do boje, utrpení a svárů útočících bližních, ale oni přesto budou mít ve svých duších mír, protože pracují v souladu s boží vůlí, protože je Bůh osvěcuje a posiluje v jejich boji a utrpení při útocích jejich bližních."

Hlubší smysl uzdravování nemocných

V uplakaných duších trpících lidí bylo mnohem víc místa pro Pánova slova než v nadmíru dobře se cítících duší netrpících.
Vyzvat chtěl Pán jen nemocné, protože jen ti potřebovali lékaře. Z toho důvodu to Pán ukazoval v podobenství, že on léčí nemocné.
Ve skutečnosti chtěl Pán vést odpadlé lidské duše k Bohu, a to je vlastně uzdravování nemocných, o kterém on mluvil.
Bůh ale ještě nemůže příliš duchovně s lidmi pracovat, protože oni by mu nerozuměli. Proto Pán ukazoval duchovní léčení nemocných v podobenství, tím že léčil lidem nemocné tělo.
V této oblasti uzdravování nemocných lidé Pánu rozuměli, a proto také rádi poslouchali jeho rady.
Klidným způsobem se Pán dotkl jejich duší tím, že léčil nejprve jejich nemocné tělo.
Znaje jejich nedůstojné sobectví, použil jejich sobectví Pán k tomu, aby obrátil jejich pozornost na své poučování. Tímto způsobem vešel Pán ve známost mezi lidmi rychleji, než kdyby je jen učil. Lidé se stavěli vůči němu příznivěji, protože jim pomohl v nesnázích života. Učedníci měli v této léčitelské práci Pána následovat, aby podobně získávali lidskou důvěru. Pán chtěl tímto báječným způsobem svými učedníky dále působit, protože úkol Pána nebyl jeho smrtí ještě Bohem uzavřen.
Pán chtěl v úkolech, které během svého pozemského života započal, svými učedníky pokračovat.

Obrácení na škodlivé cestě

Chci vypovídat dále o Pánu, jak před mým zrakem působil a co nikdo nenapsal. Když jsme šli k Jeruzalému a byli jsme u věnce hor, začala náhle zápachat země a společníci Pána poprosili, aby se obrátili na cestě, že jim zápach dusí dech. V tváři Pána se stala změna, kterou jsem vždy pozoroval, když Pán přestával být jednoduchým člověkem, aby se stáhl do svého božství. Ukazujíc do směru, kam jsme chtěli jít, Pán přesvědčivě řekl: „Půjdete beze mne skrz mnohé zápachy a nikdo vás od toho neosvobodí, protože jste nevěřili mým

slovům. V dávivých pocitech, které vám budou radit nepokračovat, poznáte, že hrozí nebezpečí pro vaše tělesné zdraví. Přejete se otočit na této cestě, protože se vám jeví jako škodlivá. Podobně poznají lidé zkaženost jejich cesty a budou si přát moci obrátit, aby šli čistou a důstojnou cestu.
Ale lidé, kteří hledají svou cestu beze mne, nedokáží se už obrátit na jejich zhoubné cestě, protože jejich síly k tomu už nestačí. Bůh ale umožní obrat všem lidem, kteří ho vroucně o to žádají, pokud já jsem u nich."
S těmito slovy dal Pán znamení k obratu, a my jsme hledali lepší cestu.

Kristus, světlo duší

S podobným poučením proběhlo jiné putování, které jsme podnikli k Jeruzalému. Bylo to k večeru a my jsme si přáli, dosáhnout cíle dřív, než se úplně setmí. Pán poznal naše myšlenky a řekl: „Dokud jsem u vás, neoctnete se v temnotě. Ale přijdou časy, kdy budete toužit po mém světle a už nebudete moci mé světlo najít, protože jste šli příliš dlouho beze mne. V té době přepadne lidi tma a ve strachu budou křičet k Bohu. Protože ale jejich duše šly svou cestou beze mne, nebude jim mé světlo svítit na jejich cestu.
Já jsem pro lidi světlo, které jejich duši osvěcuje, aby je nepřepadla temnota a nebyli zatraceni. Chci lidem cestu na zemi osvětlit mým slovem, které chci jako nevyčerpatelný vodní pramen přivést do jejich duší.
Lidé budou putovat s chutí a bez obav po svých tak osvícených cestách, poněvadž temnota, která se na zemi bude šířit, jim nebude moci ublížit. Chci nechat putovat klidně a pod ochranou mé děti temnotou, která bude na zemi, dokud nepřijdu a mé děti s radostí poznají, že jsem jim jejich cestu osvětloval.
Chci vás klidně nechat jít tmou, neboť jsem u vás."
Tímto způsobem nás Pán poučil o svém božím poslání.
Podobně jsme také byli připraveni na ukřižování, protože Pán si přál, abychom rozuměli jeho opravdu obrovskému významu. Použil jsem správného pochopení do všech podrobností předpovězeného ukřižování Pána k tomu, abych sám sebral sílu a Pána následoval

až pod kříž.
V tajných rozhovorech mi Pán sdělil význam jeho budoucí smrti na kříži a já jsem ukryl tyto vědomosti, na Pánův příkaz, před ostatními učedníky.
Ze vzpomínek jsem sepsal dnes toto tajné poučování a všichni lidé, kteří slova Pána ctí, mohou tento můj zápis obdržet.
Pán byl vzrušen, když lidé a také učedníci tušili, že on byl dohlížeč a boží učitel lidského pokolení od prvopočátku. Na pozemském světě člověk jako my, byl Pán v božím světě sám Bůh, který tento pozemský svět hlídá a osvěcuje.
V láskyplné duši člověka vyvstane Kristus Pán a pln dobroty osvěcuje takovou duši. V duších bez lásky ale Pán nemůže přebývat, neboť jeho bytost je dobrota a jeho pomoc je mír.
Pán byl stále dobrotivý, ale Pán mohl být také tvrdý, když viděl lidskou pýchu, chlad srdce a lhostejnost. Pán energicky odstrčil takové lidi, takže zůstali samotní se svou pýchou, jejich chladným srdcem a s jejich lhostejností.
Ale když byl Pán důvěřivě volán, tak lidi následoval a působil pro ně zázraky svou velkou dobrotou.
V duši člověka, která Krista následuje, se dokonává pozemský život Pána v podobenství znovu.
Také Pozemšťan, který nevěří v Pánovu práci spasení, protože se domnívá, že Spasitele nepotřebuje, je Pánem jako Bohem osvěcován, hlídán a chráněn jeho dobrotou.
V našem bojkotování hlasu Spasitele v naší duši leží náš hřích. V naší schopnosti slyšet hlas Spasitele v naší duši je naše spása.
Ve změně neklidného vystupování Pánem vychovávaných lidí jsme schopni během času zřetelně rozpoznat, jak boží duch jen ty lidi skutečně mocně osvítil, kteří jsou schopni vlastní neklidný myšlenkový život v sobě ovládat tak, aby nepůsobil dále rušivě na neobyčejně jemňoučký, tichý hlas božího slova.

Překonání únavy a sklíčenosti

Jindy jsme bloudili kolem města Goream a neměli jsme žádné ubytování na noc, když už se setmělo. Byl jsem nadmíru unavený, protože jsme dlouho putovali. Na Pánových vlasech na hlavě bylo

poznat, že byl rovněž velmi unavený. Povšiml jsem si, že když Pánovy vlasy ztratily svou sílu, byl Pán nadmíru unavený.
V krajině, kde jsme byli, nebyla také žádná voda, neboť velké jezero bylo plné jen slané vody. Pohlížejíc na unaveného Pána, neuměli jsme si poradit.
Když Pán viděl naši bezradnost, byl překvapen náší nedůvěrou, že si kvůli této zmatené situaci děláme starosti. Napřímil se ve své plné velikosti a zvolil dva z nás, kteří jsme náhodně byli u něho a ukryl na chvíli svou hlavu do našich rukou. Potom se právě tak dotkl druhých učedníků. Po dalším soustředění, které následovalo jsme, ztratili všechnu naši únavu, a tak jsme dosáhli před příchodem noci ubytování.
Pán nám den nato řekl: „Proč jste byli tak málo důvěřiví? Neuvědomili jste si jen, že Nebeský Otec je ve vás a že vás ze všech potíží ihned vyvede pryč, když ho o to poprosíte. Ukázal jsem vám názorně, jak má člověk, když je ve špatné situaci, Nebeského Otce prosit, aby mu pomohl, tím že důvěřivě položí hlavu do Jeho rukou. Aniž bych k vám hovořil o smyslu mého způsobu jednání, uvolnili jste se z vaší sklíčenosti a skutečně jste dosáhli ubytování, čemuž jste už přestávali věřit."
Na tato poučování Pána jsme byli pozvolna tak navyklí, že nikdo nepřišel na myšlenku pořídit zápis a zachovat je před zapomenutím. Velké zázračné činy, kterými Pán působil před ostatními lidmi se zdály učedníkům mnohem důležitější než mezi námi dávaná poučování.
Pán byl k nám vždy dobrotivý, když jsme se cítili zmatení z nevyhovující vnější situace, ale Pán to rád používal jako podklad k poučování.
Jedenkrát jsme byli v poušti vyčerpáni k padnutí, protože jsme neviděli přesně cestu. Když na nás Pán zamířil zrak, byli jsme rozpačití a nechtěli jsme naši sklíčenost a rozladění připustit.
„Nenechte se rozlobit mrzutou vnější situací. V pozemském světě utrpěné mrzuté situace nejsou tak nesnesitelné jako zraňující, zubožená situace nesmrtelné duše, když ji její zatížení oddělí od božího světla."

Přeceňování pozemského

Vítr a vlny byl náš původní životní element, v němž jsme my jako rybáři konali naši práci a trávili naše dny, dřív než jsme se stále více připojovali k Pánu a oddávali se práci pro něho. Pro vysoké učení Pána málo vzdělaní, jsme zpočátku uměli hodnotit jen účinek, vycházející z Pánových slov a jeho zázračných činů, které mu přivedly velké masy nadšených přívrženců.
Jednou mi Pán řekl: „Vítr a vlny byly pro tebe a tvé společníky životním elementem, v němž jste pracovali a vydělávali váš každodenní chléb.
Pomíjející je vítr a pomíjející jsou vlny. Přesto znamenají pro vás váš životní element. Na tomto podobenství rozeznej, jak člověk obecně pozemský životní stav, v němž vykonává svou práci a tráví život, nachází tak důležitý, přeceňuje, neboť doopravdy je pomíjející jako vítr a vlny."

Chování znalců písma

Znalci písma se rozčilovali, že Pán jim neprokazoval čest a neučil a nejednal podle jejich tradičních názorů. Zlostně bojovali proti Pánu, protože on učil a jednal způsobem, který učenci neznali. Pánovy výroky o sobě shledávali za nevhodné a pošetilé, neboť ho pokládali za člověka jako jsou všichni ostatní. Přepjaté a rouhačské se jim zdály výroky Pána, že je Syn boží a Nebeský Otec mu nařizuje jeho úkony, protože on slyší hlas Otce k sobě mluvit. Pán pokojně učencům vysvětloval, že oni Otce v nebi neznají, proto nebudou schopni zaslechnout hlas Otce v jejich duši. Kdyby mohli učenci Otcův hlas v sobě slyšet, řekl Pán, přestali by proti němu bojovat, neboť Otec by je právě tak poučil, jako poučuje Pána.
Ale učenci byli přesvědčeni o správnosti svého odporu vůči Pánu, než aby se k němu přiklonili a šli cestou, kterou Pán ukazoval. Pán neodsuzoval jejich nepřátelství, neboť Pán věděl, že lidé mohou získat jen s obtížemi spojení s Nebeským Otcem. Nám o tom řekl Pán následující slova: „Vidíte tyto učence, jak mě umlčují a můj úkol zpochybují, uráží mě a před lidmi ponižují. Já je ale nezavrhuji, neboť oni jednají jako neosvícené bytosti, které mluví a jednají

jen podle vědomostí svého rozumu. Já ale mluvím a jednám ze síly Nebeského Otce. Tedy mluvíme různými jazyky a jednáme různým způsobem. Může člověk plísnit ptáka, že nechce zůstat na zemi? Může člověk zažalovat ptáka, že on raději stoupá do nebeských výšek, čímž si teprve správně počíná přiměřeně svému druhu? Ale tito učenci žádají, aby si pták vykračoval na půdě země, jako to činí velké masy pozemských tvorů. Ptáku by se zdálo zvrácené a nesmyslné se sestříhanými křídly žít na zemi jako žije velké množství tvorů. Podobně se bude dařit Nebeským Otcem oslovenému člověku. Nutit ho vzdát se vzestupu do nebeského světa a oddělit ho od božího oslovení a pokračovat neosvícený na půdě tohoto pozemského světa, tak se bude cítit neobyčejný chudý a oloupený o svou, od Boha danou, přirozenost. Nutit ho, aby se podřídil osudu široké masy lidí, tak také pozbude osvícení od Boha, ale bude mu také odebráno boží požehnání pro zprostředkování osvícení pro své bližní."

O OBRANĚ PŘED UBOHÝMI ÚTOKY

Pán dokázal svou silou, pokojně, nicotné a ubohé útoky proti své osobě odrážet tím, že útočníky ranil a odpudil od sebe. Oni poté ve své rozzlobené náladě odepřeli sounáležitost s pánem, čímž splnili, co Pán požadoval.

Byl jsem přítomný, když Pán jednou pravil: „Protivníky a nicotné, zlostné útočníky vyřadím ze společenství, ve kterém působím, tím že zraním jejich ješitnost. Rozhněvaní jdou ode mne a odmítnou připojení na mne. Poté je splněno, co jsem požadoval.

Výtržníky a ubohé útočníky, kteří nevidí boží sílu ve vaší duši působit, protože jsou na vaši osobu rozzlobeni, byste měli vyloučit z vašeho společenství.

U rozhněvaných a náruživých bližních nebude boží síla, které jste se otevřeli, uznána, proto vás oni odsoudí bez znalosti pravé situace o vaší duši připojené k Bohu.

Budete poraněni jejich samolibostí, ale poté potěšeni mírem vaší duše, když vás opustí tito chudobní útočníci plní domýšlivosti, protože jste se jim jevili příliš ubozí.

Dávám vám příklad, že je hodnotnější uzavřít duši před útoky chud-

obných útočníků, než kvůli takovým rozhněvaným útočníkům ztratit klid, díky kterému jste nabyli sílu, k dosažení božího světa.
Jen pokojem vaší duše můžete držet otevřený boží svět, proto musíte vyřadit všechno z vašeho života, co vám bere mír.
Nebraňte se nikdy zápasu se skutečně rozčilenými protivníky vaší boží úlohy, ale kráčejte jim směle proti, abyste jim dokázali sílu vaší duše. Důvěřujte boží pomoci, kterou jste osvíceni a posilněni.
Vaše síla bude mocně vzrůstat, když uděláte v sobě místo pro Nebeského Otce a odmítnete lidem jejich chudobný způsob boje.
Aniž byste se sami namáhali, budou boží silou vaši bídní útočníci skutečně zahnáni z vašeho středu, neboť Bůh vás jich zbaví, protože Bůh chrání mír vaší duše.
Nerozčiluje se nad útočníkem, který vámi opovrhuje.
Čekejte poté s velkým klidem na boží zákrok, protože Bůh bude vaši čest mnohem účinněji hájit, než byste to dokázali vy."

Podnětné poučení o oddělování národů a jejich zápasy mezi sebou

V okolí Jeruzaléma jsme se dostali mezi pohany, kteří byli nápadní svým oblečením. Chtěli jsme je minout, protože jsme jejich řeči nerozuměli. Tu Pán řekl, abychom si lehli, protože by si chtěl odpočinout.
Já jsem se uložil na stranu Pána a použil všechnu mou pozornost k tomu, abych Pánova slova která nyní na nás mířil, pojmul do paměti: „Vidíte tady tyto pohany, kteří se ubírají kolem bez pozdravu a které i vy nepozdravíte. Vy v nich nechcete uznat žádné rovnocenné lidi a oni vámi opovrhují kvůli vaší nepodložené domýšlivosti.
Chci vám objasnit, proč Bůh vytvořil mnoho podivných od sebe odvráceně žijících národů, které si mezi sebou nemohou rozumět, protože mluví různými jazyky.
V tomto božím uspořádání, podle kterého lidé společně žijí ve skupinách a kteří si mezi sebou nemohou rozumět, byste měli poznat vzrušující boží výchovný způsob.
Na počátku bylo nespasené lidstvo od Boha ještě velmi oddělené, proto je Bůh zvláštními výchovnými metodami vzdělával k výššímu bytí. Tajuplným způsobem rozdělil Bůh lidi po celé obyvatelné zemi

a dal každé lidské skupině, která společně žila, jinou řeč. Tímto způsobem oddělil Bůh od sebe neobyčejně mnoho lidských skupin.
Já poznávám na vašich udivených tvářích, že jste o tomto zázraku, který Bůh uskutečnil, ještě nikdy opravdu nepřemýšleli.
Národy země žili odděleně, protože Bůh jim nařídil, aby se mezi sebou nedorozumívali. V jejich odloučení od sebe se stali mnohem práceschopnější a silnější, než kdyby je Bůh nechal žít jako jednu velkou lidskou rodinu. Bůh popletl lidské řeči dohromady, aby se lidská síla Bohem požadovaným způsobem vyškolila. Co vám Bůh chtěl dát k vysvětlení, nechal obšírně popsat v podobenství. Vaši předci vám dochovali toto podobenství o Bohem způsobeném jazykovém zmatku a odtud víte, že Bůh rozdělil lidi do jednotlivých skupin, jejichž jazyky byly od sebe odlišné. V dochovaném podobenství je vyjádřeno, že by lidé, kdyby je Bůh nechal žít v jediné lidské rodině, své lidské síly používaly bezbožně. Neobyčejně energicky a svéhlavě by se lidé stavěli Bohu na odpor, proto Bůh rozdělil lidi do jednotlivých skupin, které rozdílnými jazyky od sebe oddělil.
Bůh důkladně poučil původní jednotné lidstvo, ale ono používalo své velké vědomosti k tomu, aby se pozvedalo proti božím přikázáním. Když Bůh lidi mezi sebou učinil nejednotné, použili své dosažené síly k tomu, aby mezi sebou bojovali.
V tomto boji jednotlivých lidských skupin proti sobě máte rozeznat boží výchovný způsob, kterým chce lidi vyškolit, aby své sobectví překonali.
Tímto způsobem byly vycvičeny lidské duše k svatosti tím, že lidem bylo uloženo neustále trvající sebeobětování. Vládcové jednotlivých lidských skupin důsledně zabraňovali svým poddaným samovolný život, jaký by si oni přáli. A vládcové skutečně nutili své poddané, aby se vzdávali příjemného samolibého života a úplně nezištně se obětovali za slávu a ctižádost vládce nebo pro blaho a bezpečnost společenství.
Důrazně byly lidské duše tím vyškoleny pro boží práci, neboť jejich boje mezi sebou je vychovaly k obětování jejich samolibého, příjemného způsobu života, zatím co mzdu za jejich sebeobětování jen zřídka sami obdrželi.
Mzda za lidské sebeobětování jim na pozemském světě nepřipadne, ale teprve v boží věčné říši.

Skupiny lidí nepřetržitě používaly všechnu bystrost a dosaženou sílu, aby se proti svým útočníkům bránily nebo jiné lidské skupiny napadly, protože se jim zdálo, že to jejich životní potřeby vyžadují. Mnoho lidských skupin nepřetržitě bojovalo mezi sebou, protože jejich vládci je k tomu poháněli.
Bůh zabránil lidem se osvobodit, protože Bůh chtěl lidské duše ještě dále tímto zvláštním výchovným způsobem vzdělat pod vládou těchto neomezených vládců.
Vzrušené, zdivočelé bojování proti mírumilovným bližním je pro lid prozatím ještě skutečně požadováno, proto jim to Bůh nezakazuje. Lidé se tím stávají silnější a způsobilejší, proto Bůh toto rozčílené a zdivočelé bojování připouští. Tím, že Bůh je stále znovu nechá vstupovat do strašných bojů mezi sebou budou podivuhodně lidská těla a lidské duše vyškoleny.
Lidé posledního času budou tvrdší a schopnější zhoubnou samolibost překonat a jejich války budou přinášet velikou zkázu, kterou si nedovedete představit. Aniž by šetřili slabé a nemocné a ženy a děti, si budou lidé na konci času pustošit vzájemně zemi a jejich ničivé zbraně budou tak mocné, že budou přesto zatvrzelí ve svých pocitech pro útrapy a bědování bližních. Veškerou mládež budou obětovat a každou líbeznost ničit, protože se jim bude zdát jejich bojování jako nejdůležitější úloha na zemi.
Bůh nechá lidi proti sobě bojovat tak dlouho, dokud budou stále nezodpovědně žít vůči božím přikázáním.
Bůh skončí vzájemné boje lidí mezi sebou, když oni Boha vroucně zavolají o pomoc, aby je ušetřil od bojování proti sobě.
Při jejich bojích proti sobě lidé zapomínají, že bojují vlastně proti Bohu a jeho přikázáním.
Války mezi lidmi skončí, jakmile se národy uctivě podrobí Bohu a jeho přikázáním.
Bůh ještě zatím dovoluje národům navzájem se potírat, neboť Bůh prozatím ještě lidem zakazuje, aby žili pro ně vysněným způsobem.
Lidé budou vyzývat ostatní národy, aby se postavily pod mír boží, aby se s nimi spojily, protože mají strach a odpor proti jejich nevšedně krutým a zhoubným válčením, do kterého se dostávají.
Předpovídám vám to, abyste zbystřili pozornost, když se toto vše naplní.
Velký strach v lidech před jimi vymyšlenými zhoubnými zbraněmi

bude dané znamení pro to, že nadešel konec času.
Bůh bude konec času zřetelně charakterizovat obzvláštním měřením sil mezi národy, proto poznáte, když tento čas nadešel."
Nezvyklým způsobem Pán k nám mluvil o osudu národů, zatímco cize vypadající cestující se ubírali kolem nás.
Z dalšího rozhovoru učedníků s Pánem vyplynulo ještě následující poučení, které nám Pán poskytl.
„Bohem stanovené zápasení člověka s člověkem se vám jeví nedobré, neboť si nepřejete těla bližních mrzačit nebo ničit. Právě tak si nepřejete být vašimi bližními krutým způsobem poraněni nebo usmrceni. Přesto budete moci těžko tomuto osudu uniknout, protože tento pozemský svět stojí ještě pod zákonem utrpení. Bůh vám chce teprve pak utrpení odebrat, až se zcela s Bohem sjednotíte, ale pokud jste ještě nedospěli žít s Bohem blízko spojeni, zůstanete ještě pod zákonem utrpení a budou vám ještě uloženy vzájemné boje neosvícených živých tvorů pozemského světa.
Výborně vám to ukáži svým příkladem, jak může pozemský člověk boží blízkost dosáhnout svou poslušností k hlasu Nebeského Otce, který je v něm. Touto poslušností se může pozemský člověk připojit k Bohu a tímto připojením se může zachránit před zákonem utrpení. Takový člověk poté žije a jedná v síle boží, čímž je vysvobozen z těsného pouta země.
Naprosto zřetelným způsobem vám to ukáži, jak skutečně člověk může jednat ze síly boží, neboť díla, která činím, nejsou ze mne, ale Nebeský Otec, který je ve mně, je působí.
Až budou vaše duše dosti silné, aby mohly žíti v boží blízkosti, tak vás Bůh dobrotivě opět přijme do své věčné duchovní říše."
Taková poučení Pána se nám zdála tajuplná a ještě dost nesrozumitelná, protože jsme hlas Nebeského Otce v nás ještě sami neslyšeli.
„Boží jednání k lidem se vám zdá nedobré, protože jste nevědomí, nevidíte a jste slepí", tak pokračoval Pán ve svém poučování. „Bůh to ale myslí dobře s posilováním duší lidí, protože velká část lidí má prospěch ze zápasů a utrpení smrtelných lidí. Bůh upevňuje lidské duše zápasením a utrpením.
Bůh si přeje mít duše zocelené, ale dobrotivé vůči slabším tvorům. Duše mají svou zocelenou silou přemoci sobectví. Zocelenou silou by měly duše přemoci pohodlnost a požitkářství. Zocelenou silou by se měly duše umět vzdát pozemského světa. Zocelenou silou by

měly moci duše svou poživačnou příchylnost na bytosti přemoci. Zocelenou silou se mají dokázat duše oddělit od země, aby se jako neobyčejně proměněné bytosti zařadily do božího světa.
Zachráněny z temnoty pozemského způsobu života, se mají zocelené duše vznésti vzhůru k Bohu do říše věčného světla." Když Pán tato slova pronesl, byli jsme všichni vystrašeni z toho, že asi nikdo z nás nedosáhne takovou zocelenou sílu duše. Pán prohlédl naše myšlenky a řekl: „Jste z toho skleslí a nedůvěřujete si, že byste mohli dosáhnout takového zocelení své duše. Já vám ale říkám, že lidé nechápou, co je jejich boží část, a proto žijí v úzkosti, zatím co zároveň jejich boží část jako báječná mocná bytost komunikuje s Bohem. Vaší sklíčeností dáváte najevo, že ještě žijete odděleni od vaší boží části, neboť jinak byste věděli, že pro vás není nedosažitelné, co vám před vaším zrakem ukazuji."
Než jsme pokračovali v našem putování, Pán zůstával dobrotivě v našem středu ještě delší čas s podobnými poučeními.

Vševědoucnost Pána o lidských duších

Pán dokázal účinným způsobem odlišit hodnotné duše, které v sobě nesly touhu po boží říši, od nicotně pracujících. Boží zákon, podle kterého lidé žijí na zemi, se projevil přesně tak, že Pán lidi ihned dokázal prohlédnout, když je uviděl. Pán skrýval dobrotivě skrytou opravdovou bytost těch, kteří ho oslovili, neboť je nechtěl vydat lidem na pospas. Ale vcelku Pán viděl všechno, nač oslovující lidé myslili a jak jednali, proto byl jeho úsudek o nich neomylný. Mezi námi Pán skrýval své vědomosti o pravdivých lidských charakterech, poněvadž nám nechtěl dát žádné zbraně do ruky proti nim. Ale Pán nás poučoval o skrytém působení Stvoření, abychom poznali boží zákon, podle kterého toto Stvoření pracuje. Já jsem pozorně poslouchal taková poučení a chci reprodukovat, co Pán říkal o daru vidění myšlenek a činů lidí:
„Boží zákon, podle kterého toto Stvoření pracuje, působí ještě skrytě před zrakem lidí, neboť Bůh ho nechce ještě odhalit, protože by byl příliš matoucí pro Jeho způsob práce na nevyškolených, nevychovaných lidech. Jen zřídka a výjimečně propůjčuje Bůh lidem dar vidění skrytých myšlenek a činů bližních. Jen když to Bůh

pro působení svých plánů potřebuje, je vyškolen člověk, aby viděl myšlenky a činy bližních. Čistě a před svými bližními tajemně působí a žije takový člověk, kterého si Bůh pro působení svých plánů vyškolil, poněvadž on odvrhl egoistický život, aby se zcela věnoval odpovědné úloze, působit jako nástroj boží mezi lidmi."

Překonání ješitnosti otevírá boží svět

Ješitností zatížené duše důstojných lidí odhaloval Pán bez slitování, neboť v Pánu byla síla překonávající přírodní síly. Převážně to byli šiřitelé kultury národa, které Pán neobyčejně ostře posuzoval kvůli jejich velké ješitnosti. „Uctívání Boha a důkladná lidská ješitnost se spolu nesnášejí", řekl Pán, když jednou šel kolem nás muž tohoto typu. „Když domýšlivý člověk zakusí Boží oslovení, je jeho duch zmatený, protože on nemůže svou přitěžující ješitnost přemoci a jeho přirozenost se staví vší silou nebeskému světu na odpor.
Boží zákony pracují výborně tím, že člověk, aniž by Bůh musel zasáhnout, sám sebe uzavírá před nebeským světem svou ješitností, která pracuje proti božímu světu. Domýšliví lidé, kteří jsou bez oddanosti a bez pochopení svých slabostí, používají síly satana, vzpírajícího se proti boží síle.
V pozemské přirozenosti lidí leží ješitnost uložená, jako v přírozenosti zvířat leží sobeckost. Bez sobectví se nemůže zvíře probojovat, aby se udrželo naživu a bez ješitnosti nemůže člověk skutečně důkladně vycvičit své pozemské přírodní síly. Ješitností překonává všechnu námahu a oběti, které musí přinést vzděláním svých schopností a z ješitnosti překonává všechny oběti, které musí přinést opatrováním svého těla, aby mělo pro jeho bližního příjemný vzhled.
Všichni lidé, kterým se nedostává ješitnosti a kteří netouží po uznání bližních, jsou pro Boha upotřebitelní. Bůh dává duši, která přemohla samolibost, sílu žít připojena na nebeský svět, protože zlomila odpor pozemské přirozenosti.
V božím světě platí jiné zákony než v pozemském, proto pro Boha lidé, pracující čistě musí nabýt schopnosti žít shodně se zákony nebeského světa, ačkoli jsou ještě na zemi. Výhodněji mohou žít ti lidé, kteří žijí přiměřeně zákonům pozemského světa, neboť oni jsou v souladu s prostředím, do kterého je Stvořitel postavil. Ale méně

příznivý je život těch lidí, kteří se již na zemi podřizují zákonům nebeského světa, poněvadž se dostanou do rozporu s prostředím, do kterého byli postaveni.
Nebešťané a obyvatelé Země byli Bohem odděleni daleko od sebe, protože síly jednoho světa jsou odlišné od těch druhých.
Obyvatelé Země touží po pozemském štěstí a nebešťané žádají blaho nebeského světa. Mezi pozemským a nebeským štěstím není žádné spojení a lidé si stále vzájemně neporozumí a budou bojovat, jedni pro získání nebeských statků a druzí pro dosažení pozemských požitků.
Bez důvodu bude člověk, který usiluje o pozemské požitky bojovat proti bližním, kteří touží po důstojném štěstí, protože on shledává pozemský svět o mnoho hodnotnější než nebeský.
Stvořitel požaduje řádný život na zemi, ale jen podobný jako na zahradě, kde Stvořitel nechává z půdy vyrůstat báječné květiny.
Všechno dobrotivé boží plánování lidé, kteří svedeni svou ješitností, mění a předstírají, že mohou udělat lidi šťastnější, než boží plán předvídá.
Všichni domýšliví, hamižní, závistníci, násilníci a nevraživí zakusí v čase soudu boží ruku, která jim pozemské štěstí rozbije. V božím světě se budou cítit ti lidé v bezpečí pod dobrotou boží, která jim byla zjevena, kteří usilovali hlavně po nebeském světě a jeho radostech."

Zanedbávaný smysl překvapivých nemocí

Jednoho dne jsme onemocněli znečištěnou vodou pramenu, z kterého jsme nic netušíc pili. Pána to nepoděsilo, on nebyl nikdy překvapen nepříznivými situacemi, protože je v duchu předvídal.
Já jsem toho zprvu nechápal, proč nás Pán před tímto pramenem nevaroval, protože on přece všechno věděl, a proč nás Pán nic netušící nechal ze studny pít a také sám vodu pil. Teprve poučením, které Pán na naše onemocní navázal, mi bylo jasné, jak to mínil. Chci reprodukovat slova, která Pán řekl, když jsme my, sklíčeni naším špatným stavem leželi, protože nám chyběla síla k dalšímu cestování. Podle rysů tváře Pána jsem rozpoznal, že také Jeho tělo je nemocné, ale Pán se vyvaroval o tom mluvit. Aniž by se na nás díval,

jakoby mluvil sám k sobě, Pán ležel na zemi, hlavu podepřenou se díval do trávy a říkal následující slova: „Bůh vás neuchránil před touto nehodou, ačkoli ji Bůh předvídal. To nemůžete pochopit, neboť myslíte, že by měla být taková nehoda zamezitelná, když jdete svou pozemskou pouť pod božím vedením. Já vás ale poučuji touto nehodou o tom, že nebudou zcela odebrány pomíjející nebohé nehody těm, kteří pod božím vedením jdou svou cestu. Podobně podléhají těmto nahodilostem všichni ostatní lidé. Ale já vám zprostředkuji poznatek smyslu takové nežádoucí nahodilosti, čímž budete umět lépe, než jsou schopni ještě nepoučení lidé, takové nehody překonat.

Nebuďte rozladěni nad zpožděním našeho příchodu do osady, která nás očekává, neboť toto zpoždění vám dává příležitost, být ode mne poučeni o důležitém zákoně, kterému jste podřízeni. Zatímco se rozčilujete, že jste tak uboze onemocněli, dám vám radu, jak můžete toto onemocnění využitkovat ku spáse vaší věčné duše. Poznejte, že Bůh vás chce uchránit takovou nebohou nehodou, před příliš svévolným způsobem života a nutí vás vzdát se spěchu na vaší životní cestě. Následkem takové nečekané příhody si musíte odpočinout a uděláte dobře, když tuto nedobrovolnou čekací dobu využijete k tomu, abyste se uklidnili a poslouchali boží hlas. Obohacení života vaší nesmrtelné duše je důležitější než rozrušená práce těla."

Blahý zákon večerního klidu

Jednoho večera, když jsme neměli příliš chuti k mluvení, dal nám Pán následující poučení: „Vidíte celé Stvoření v temnotě a jeho tvory ve spánku. Na konci dne má duch a tělo odpočívat. Nedělejte nikdy násilí vašemu duchu a vašemu tělu tím, že zabraňujete nutnému večernímu klidu. Vyvarujte se každému vybičování vaší unavené síly, neboť to jinak poplete váš způsob života. Zvečera, když temnota stále více ukrývá předměty, máte se uzavřít do sebe, do vašeho nitra. Večer se máte uvést v soulad s Bohem, který vás osvítí, když ho v úctě zavoláte.

Všude na zemi budou lidé muset splnit zákon tohoto Stvoření, podle něhož člověk večer potřebuje klid a spánek. Bůh uložil tento zákon, aby se duše bytostí uklidnily a hledaly Boha.

Ale když lidé sami sobě dělají zákony, podle kterých si přejí žít, nepamětliví toho, co jim Bůh předepsal, tak utrpí škodu na těle a duši. Příliš vzrušení a tuze odtržení od stanoveného pořádku Stvoření, ztratí lidé sílu a nezhodnotí pozemský život, jak by si Bůh přál.
Rozčileným projevům bližních, kterými vás budou chtít odchýlit od Boha se budete sami rádi vyhýbat, když poznáte, jakou sílu vaše duše večer získá tichou rozmluvou s Bohem.
Podivuhodná rozmluva s Bohem je poskytována od Boha lidem jako dar milosti přede všemi ostatními tvory země jako vyznamenání pro přítele a pomocníka Boha, kterého stvořil."

O STRAVĚ A SPÁNKU

Hlad a žízeň pocíťoval Pán právě tak, jako všichni lidé. Byl jsem ale svědkem, že Pán mimořádně dlouho mohl zůstat bez potravy, když prováděl úkoly, které mu kladl Nebeský Otec. Nikdy jsem neviděl Pána nemocného, zdálo se, jakoby Jeho tělo bylo chráněno vyšší mocí. Když jsme hladověli, tak Pán někdy prohlásil, že také on pociťuje hlad. Ale když jsme my nepožadovali potravy, Pán nikdy nepožadoval pro sebe potravu. Tak jsem viděl Pána jíst stále jen ve společnosti jiných lidí. Když byl Pán sám, nejedl nic, tak dlouho dokud samota trvala. Podobně jako Pán zastavil přijímání potravy, jak si přál, disponoval také volně s potřebou spánku: spal jen tehdy, když chtěl.
Někteří lidé se rozčilovali, že Pán bral tak málo ohled na přirozené potřeby těla a přesto vypadal neobyčejně pěkně a zdravě. Při rozmluvě o potřebách tělesného života Pán jednou prohlásil: „Dejte tělu trochu potravy, a trochu spánku. Poté ale se o něho dále nestarejte, ale přenechte to vašemu Nebeskému Otci, aby vám zachoval tělo zdravé a plné síly. Žijte podle pokynů vašeho Nebeského Otce, splňujte úkoly, které vám uloží, oddejte se Mu jako služebníci a přátelé, potom vás shledá Nebeský Otec natolik žádané, že vaši sloužící sílu, kterou On může působit na zemi, nebude chtít ztratit. Nebeský Otec bude vaše pozemské tělo mocně bránit a chránit, bez ohledu na to, jestli mu dáte málo výživy nebo hodně, nebo zda mu dopřejete hodně spánku nebo málo. Vaše tělo nebude tak rychle chřadnout, jako se to jinak děje, neboť Nebeský Otec ho bude taju-

plným způsobem posilovat, aby dlouho vydrželo na zemi.
Sděluji vám tím tajemství, které zná jen málo lidí. Neříkejte to bližním dále, poněvadž by tomu ještě nerozuměli. Budou moci teprve pak tomuto tajemství rozumět, když zřetelně poznají, že Nebeský Otec jimi pracuje na zemi a že Jemu slouží jako přátelé a pomocníci. Kdyby lidé prováděli úlohy, které jim Nebeský Otec předepisuje, byli by stárnoucí mnohem méně uvadlí a neschopní, neboť Nebeský Otec by změnil věkové zákony, protože On žádá spolupráci láskyplných pomocníků na zemi po dlouhý čas."

Smrt jako přechod v nepochopitelný další život

Před cestou zpět k našemu místu noclehu nám učedníkům Pán jednou řekl: „Toužíme nyní po lůžku, kde by si mohlo naše unavené tělo odpočinout. My víme, že nás očekává lože, kde si můžeme odpočinout a opět nabýt zpět nerušeným hlubokým spánkem ztracené tělesné síly. Důvěřivě se odevzdáme tomuto loži s klidným svědomím, že příštího rána vstaneme posilněni a osvěženi.
Tímto způsobem smíte také myslit na svou smrt. Při umírání si důvěřivě lehněte, když poznáte, že přišla vaše hodina a nebojte se odchodu z vašeho pozemského těla.
Zvolíte-li si jako vám odpovídající život, věčný život duše, již během vašeho života v pozemském těle, potom se stane vaše duše tak mocná, že vás vynese vzhůru k Bohu, když dojde k hodině odloučení z vašeho pozemského těla.
Vyvolte si život ve vaší nesmrtelné duši jako vaše opravdové a důstojné bytí, potom bude tato pravdivá a důstojná přítomnost pokračovat, když budete vaše pozemské tělo odkládat ve vaší hodině smrti. Na pozemském světě zemřete a vaše tělo zůstane jako mrtvola, ale v božím světě budete smět pokračovat již na zemi započatý duchovní život ve vaší věčné duši a uvědomíte si vaši nesmrtelnost.
Osvěženi a posilněni dlouhou nocí, kterou znamenal pozemský život pro vašeho osvobozeného ducha, budete ze země pozdviženi, aby jste mezi spasenými božími duchy mohli dále žít pro vás dnes nepochopitelný další život.
Jděte cestou, kterou vám ukazuji, s velkou důvěrou, neboť vás vede k věčnému životu."

Přemýšlení o boží lásce při východu slunce

Před svítáním mě Pán vzbudil a vyzval mě, abych ho následoval. Při jasném měsíčním světle přede mnou Pán beze slova postupoval horskou cestou. Mlčky jsem ho následoval. Jak jsme kráčeli vzhůru, bylo mi jasné, že Pán by chtěl na vysokém kopci zažít východ slunce.

Když jsme přišli nahoru, bylo vidět první paprsky vycházejícího slunce. Pán poklekl a modlil se. Poklekl jsem poněkud stranou a modlil se rovněž. Nyní začal báječný tajuplný vzestup na obzoru se objevující sluneční koule. Země se zdála jako proměněná pod mocnou, stále víc přibývající zátopou světla, která živě jako rudo-zlatý proudící zdroj boží energie pozvolna prozářila celou oblohu. Velmi otřeseni jsme se dívali stále znova na tento zázrak božího působení a oba jsme se klečíce na kolenou skláněli před mocným Tvůrcem, který nám před očima naznačoval svůj majestát a všemohoucnost.

Po delším čase, když slunce začalo svou každodenní dráhu, Pán se narovnal a obrátil se na mne: „Pryč je nyní nádherná podívaná, která nás donutila pokleknout a uctít boží všemohoucnost. Všechno kolem dokola je ponořeno opět do každodenního obvyklého slunečního světla a žádný z lidí pod ním v údolích se nediví tomu, že nastal nový den.

Podobné to bude, když já lidem moje poselství boží láska sdělím, jak mi to uložil Nebeský Otec. Jako mocný a nepochopitelný boží čin proudí toto poselství skrze mne na ještě pomateně žijící lidi. Velkolepý a otřesný je tento boží čin, před kterým by lidé měli uctivě klesnout na kolena. Tajuplný a nepochopitelný proud zlatého světla chce Nebeský Otec poslat lidským duším jako Své živé slovo, kterým chce osvětlit jejich ospalé duše. Ale lidé nemohou tento čin boží lásky, mnou zprostředkovaný a mým příkladem objasněný a dosvědčený, ještě pochopit. Právě tak jako lidé dole v údolích ještě spali, když my zde na výšině se v úctě dívali na tento vznešený boží čin a modlili se, právě tak v dolinách této země živí lidé zaspali to, že Bůh jim skrze mne před očima mocně ukazuje rozhodný čin lásky - osvícení jejich pomatené duše. Jen ti lidé, kteří se namáhavým

vzestupem dostali vzhůru z nížiny pozemského života, aby se přivedli do situace, kdy mohou tento velký boží čin lásky v jejich vlastní duši zažít a před tímto božím činem lásky v úctě zbožně klesnout na kolena, budou moci přijmout silné proudy světla v jejich k Bohu vznesené duši, jako poselství boží, které já zprostředkuji, jak jsem předpověděl.
Pojďme nyní opět dolů k lidem a postavme se uprostřed mezi ně, aby ti, kteří jsou způsobilí dospět k pohledu na Boha, dostali jistotu, že je pravdivé všechno, co Bůh jim skrze mne a proroky nechal vyhlásit."

Příslušnost duše k Bohu

Při hledání přístřeší jsme jednou zabloudili. Pán nadmíru unavený natáhl své údy v trávě. Byl jsem blízko Pána a slyšel jsem ho mluvit následující slova: „Já jsem pravda, já jsem život a kdo ke mně přijde ten nezabloudí, protože on nalezl pravdu. Ale já vypadám nyní sám jako zbloudilý člověk, který je zdolán trampotami pozemského života. Jak tomu můžeš rozumět?
Jako nositel božství na zemi jsem působící boží síla, zatímco já jako člověk jsem jen slabý a pomíjivý zjev.
Poslouchej! Co ti teď řeknu, nebudeš dnes ještě moci rozumět. Ale ty tomu budeš rozumět, až se ke mně v nebeském světě připojíš. Také ty neseš Boha v sobě, který tě osloví a osvítí, když mu otevřeš dveře své duše. Ale ty nebudeš schopný, dveře své duše otevřít, když se nebudeš vroucně modlit, aby Bůh tvou prosbu splnil. V sobě neseš Boha, ale ty si jako člověk neuvědomuješ svou příslušnost k Bohu, proto na ni nevěříš. Nevzrušuj se nad mou slabostí jako pozemský člověk, neboť ty máš tajemství božího vtělení před lidi přinést jako můj svědek. V Bohu, který také v tobě působí, bude ležet síla pro toto svědectví, které ty o mě dosvědčíš. Postavíš jako můj svědek lidem před oči báječné spolupůsobení Boha a člověka a zažiješ na své vlastní duši, jak se ucítíš z boží síly posilněný a osvícený.
Předlož pak lidem tato má slova, aby tím byla posílena jejich víra v příslušnost jejich vlastní duše k Bohu."

Zákon boje

Sledoval jsem mentalitu a způsob jednání kupců a obchodníků a nedokázal je často přivést do souladu s přikázáním lásky k bližnímu a s výchovným způsobem, který nás učedníky Pán učil.
Na večer, když se začalo stmívat, opustil Pán ostatní učedníky a usadil se ke mně na osamělém místě, kde jsem se díval na širokou krajinu a přemýšlel o svém pozorování. Pán řekl: „Zbytečně se budeš snažit lidské dychtivé sbírání peněz uvést v soulad s poučeními, která vám dávám.
Věz, že společnost lidí ještě urazí dlouhou cestu, než dosáhne duševní zralosti, aby žila a jednala v souladu s boží mocí, které ji osvěcuje a posiluje, aby splnila skutečný cíl, který Bůh lidskému pokolení od jeho stvoření stanovil.
Přiblíženi svému Stvořiteli, budou lidé budoucnosti naplněni Jeho sílou, moudrostí a boží láskou a Bůh jim až do té doby uložený zákon boje o bytí zruší. Protože jejich pozemské síly a poznatky budou právě tak dokonale vyškoleny jako vysoké vlastnosti jejich k Bohu otevřených duší, nebudou poté už potřebovat tak tvrdé výchovné metody, jaké Bůh až do té doby používal.
Spojeni v božím duchu, dokážou vysvobození lidé bohatství a štěstí věčného bytí mezi sebou dělit."

„Silou působí dobro i zlo",

řekl mi Pán po rozhovoru o zločincích a jejich žalobcích. „Síla zlých lidí je na zemi silnější než síla dobrých, protože zlý člověk nedbá božích přikázání, která dobrého zavazují. Moc zlých lidí se jednou na zemi mocně rozšíří, protože lidé budou stát před soudem božím. Dobří lidé se budou muset zastrašení a zubožení ukrývat před mocí zlých lidí, kteří Boha sesadí z trůnu a Jeho přikázáním se budou vysmívat. Dobří budou stát neobyčejně slabí před útočící mocí zlých lidí, kterou zlo nechá projevit k újmě a k pokoření dobrých a mnozí dobří lidé budou o moci boží pochybovat.
Bůh ale ví, proč tak zlým lidem nechá volné jednání na zemi. Bůh zná průběh svého Stvoření, a proto nezakazuje zlým lidem bojovat proti dobrým.

Všechny bytosti se stanou silnější, když museli bojovat o svoje bytí. Bytosti zchoulostivělé, unavené, neschopné boje nejsou také schopné energicky bojovat pro Boha a dobro, proto Bůh vlažné nemůže použít pro práci na božím díle.
Chci tě seznámit se zákonem, podle kterého Bůh nechává bytosti vzájemně proti sobě bojovat. Tím, že se musí nepřetržitě proti útočníkovi bránit, Bůh dělá své bytosti silnější. Přesvědčeněji budou dobří činit dobro, když je budou zlí lidé pronásledovat a trápit. A přesvědčeněji bude činit zlý člověk zlo, protože se zadostiučiněním může zjistit, že mu dobro na pozemském světě podléhá. Obojí, dobro jak zlo, budou přesvědčeněji prosazovat své způsoby, protože jsou Bohem v zápase proti sobě postaveni. V jejich duších se mocně vycvičí dobro i zlo, každý na svůj požadovaný způsob.
V duších bude dobro i zlo nést ovoce, které oni zaseli. Ve svých duších dobří i zlí zakusí boží soud, jaký si ty nejsi schopen představit. Ale na zemi budou pozemské síly zlých lidí občas přemáhat k Bohu uspořádané síly dobrých."

Nezbytné ovládání těla

Šel jsem kolem domu, ve kterém byl Pán právě hostem a divil jsem se, že jsem Pána spatřil, jak hovoří k majiteli na střeše domu, ač Pán horko v poledne, které právě vládlo, jinak dobře nesnášel. Když jsem se později Pána ptal, proč se během poledne nezdržoval uvnitř domu v chladu, dostal jsem následující odpověď: „Divíš se mému nesrozumitelnému chování, protože víš, jak se musím před slunečními paprsky chránit, když nechci tělu ublížit. Právě proto jsem vstoupil v domě na střechu, abych tuto slabost mého těla překonal. Poddám-li se této slabosti, tak zesílí duch odporu v mém těle a neumožní mi vládu nad ním.
Všechno, co člověk jako pomocník boží provádí, dokáže také jeho neobyčejně citlivé tělo, neboť Bůh ho posiluje. Na střeše, která nám umožňovala široký výhled do země, jsem mluvil s obyvateli domu a mnohými Židy o neuznané dobrotě boží. Žár slunce nás nezranil, protože naše myšlenky byly obráceny k Bohu. Toto tajemství je vzrušující. Ale Židy odmítnuté uznání dobroty boží jim připraví takový osud, jaký tvrdě trestající Bůh předepisuje.

Jako pomocník boží dokáže člověk zraňující vlivy o mnoho snadněji překonat, než když on, sledujíc samolibost, hledá zamezit tomu, co by mu mohlo ublížit. Poté mu boží zákon, kterému podléhá toto Stvoření, způsobí opakovaně utrpení těla a duše. Ale mnou ukázaným způsobem budou lidé pozemskou vázanost umět přemoci."

Nemoc a nevšední získání síly jako zvláštní boží přízeň

Stojíce uprostřed stáda pasáka ovcí, byl Pán zaměstnán tím, že vyhledával různá zvířata, která vypadala nemocně. Pomáhal jsem Pánu při tom, přidržoval jsem mu zvířata, aby poté mohl vzít jejich hlavu do svých rukou a fouknout na ni svými ústy. Držel jsem zvířata pevně, aby Pán ty vzpurné mohl uchopit.
Tímto způsobem Pán propracoval všechna bídně vypadající zvířata ze stáda a ihned byl zřetelně znatelný neobyčejný účinek, neboť tato zvířata změnila své chování, jakoby jimi protékala nová životní síla, které se jim před tím nedostávalo.
Tímto příkladem mě Pán poučil o tom, že také lidé potřebují zvláštní dech Boha, když jim onemocnění jejich duše uloupí zdraví, aby skutečně mohli žít plní síly.
„Ve vnějším světě vidíme onemocnění jako zvráceně změněnou práci těla, kterou se lékaři snaží svými léčivými prostředky odstraňovat. Ale ve vnitřním světě je onemocní těla následek onemocnění duše, která potřebuje dech Boha.
Bůh se nemocí člověka dotkne, aby svou duši odvrátil od vnějšího světa a obrátl ji k světu vnitřnímu. Ale jen málo lidí rozumí božímu úmyslu, aby se v čase onemocnění, který jim odebírá práci ve vnějším světě, obrátili k vnitřnímu světu, jak to ukládá boží plán.
Člověk vůbec nerozumí významu onemocnění, neboť se proti němu vzpíná jako proti křivdě, kterou mu způsobila příroda.
Bůh, Stvořitel požaduje od člověka práci a když člověk tuto práci pro Boha nechce dobrovolně konat, Bůh poplete síly jeho těla, čímž on onemocní.
Ve vnějším světě bude vnímáno onemocnění jako následek účinků přírody, proto si lidé troufají pracovat proti pravým důvodům nemocí a pokoušejí se je léčit. Bůh jim často dovolí nemoci takovým

způsobem léčit, často ale selže lidský rozum před onemocněním těla, protože Bůh uzdravení nepřipustí. Nevyzpytatelný je pro člověka důvod, proč stejná choroba u jednoho člověka je vyléčitelná, zatím co u jiného vede k úmrtí.
Lidé nemohou rozeznat nezpůsobný pozemský život, proč jejich lék k jejich údivu potom nezabírá, když Bůh předurčil úmrtí.
Spasené duše v božím světě rozeznávají příčiny onemocnění, ale lidé na zemi trpí nemocemi, pokud jim chybí osvícení od Boha, aby je správně vyhodnotili.
Nerozčiluj se tedy nikdy, když onemocníš, ale zkoumej boží úmysl, který ti onemocnění uložil. Ve tvé osvícené duši poznáš boží záměr a podřídíš se Bohu a Bůh tě uzdraví.
Pracuj na poučení svých bližních, aby oni obdrželi osvícení od Boha a tím se ochránili před onemocněním.
Ale ty se mě ptáš po příčinách onemocnění zvířat, která žijí bez možnosti osvícení od Boha. Bůh to dnes ještě neprozradí, proč zvířata nejsou podřízena podobnému pořádku jako člověk, poněvadž lidé by to dnes ještě nemohli zpracovat. Ale až lidé dostanou osvícení od Boha, tak jim Bůh objasní neobyčejnou situaci zvířat.
Můžeš lidi o tom poučit, aniž by ses tím potřeboval rozrušovat, když ta zvířata po mém pofoukání začala žít plná rozkoše. Vtiskneš si tento příklad do své duše jako obraz.
Všichni lidé potřebují silné pofoukání Boha, aby mohli slastně a nerušeně žít s použitím všech přírodních sil, protože Bůh vdechl lidem život.
Bůh dává člověku životní sílu a zase ji odebere, když je čas, který Bůh bytosti stanovil, naplněn.
Ale Bůh může také mimořádným zákrokem pozemský čas člověka prodloužit, když je to v božím plánu žádoucí. Je v boží moci zvláštním vdechnutím zuboženou tělesnou sílu člověka posílit a stanovit mu dobu života, která překračuje řádně stanovenou.
Podivuhodný boží zákrok tě může jako tvora povznést z přirozeného pořádku bližních, když to dobrota boží vyžaduje. Posilněný, jakoby zvláštním vdechnutím Boha, může obdržet zubožený, dříve churavý tvor sílu, začít znovu žít jako omlazená bytost, když si to Bůh přeje. Báječné jsou síly, které Bůh zvláštním vdechnutím může pozešťanu poskytnout, když mu chce dát mimořádným způsobem milost.
Vzrušeně se budou lidé dívat na takového Bohem obdařeného člo-

věka, poněvadž on ukazuje síly, které oni nemají.
Před zraky bližních může konat takový přízní obdařený člověk neobyčejnou práci a může společníky stejného věku překonat. Jako jeden z řady vylétnoucí a zvláštní silou křídel obdařený tažný pták v hejně letící společníky předstihne. Je jen málo lidí, kteří předstihnou své bližní, když zažili zvláštní boží vdechnutí, které je posílilo, a proto lidé všeobecně nevědí, že je to možné."

O SPLÁCENÍ DĚDIČNÝCH PROHŘEŠKŮ

Na zpáteční cestě do místa, kde Pán trávil své mládí, nám Pán vysvětloval o oddanosti lidí k místu a lidem, kde v mládí žili.
Postřehli jsme mezi hodnotným poučením, že Pán vidí touhu po vzpomínkách na minulé časy ve svém současném vědomí jako naprosto prospěšnou.
„Každý člověk zasadil kořeny svého duchovní života do půdy, kterou mu připravilo prostředí a lidi v prvních částí života. Z této půdy se rozvíjely opravdové síly jeho duše. Bylo by marné se snažit tyto kořeny jeho života vytrhnout. Tajemným způsobem bude muset vyplnit boží příkázání, vtisknuté přitěžujícím osudem vin potomků svých otců.
V této závislosti člověka na duševních a tělesných vlastnostech jeho předků uvidí mnozí lidé boží nespravedlnost. Budou vysvětlovat, že oni se necítí být odpovědnými za to, co jejich předkové spáchali, protože se to přihodilo bez jejich vědomí a jejich svolení. Ale Bůh je spravedlivý. Dává každému člověku, co mu náleží. Bůh odmítá lidi, kteří se roztrpčeně pozvedají proti jejich, jim uloženému osudu a obžalovávají Boha jako nespravedlivého. Bůh odmítá takového člověka, tím že mu zatěžuje duši trýznivým neklidem. Bůh skličuje člověka, který odmítá zodpovědné odpracování jemu nařízeného zatížení. Bůh mu odejme své milosrdenství a člověk absolvuje životní cestu nešťastný a zmatený.
Bůh zmate člověka, tím že mu odepře osvícení. Bez osvícení, které Bůh dává, je lidský pozemský život chudobný a nesmyslný.
Následkem chybějícího osvícení Bohem je nesmyslný způsob jednání, mučivé, nesmyslné se zdající rány osudu, nepříznivé a bezvýznamné situace, bezmocné a promarněné odezvy bližních. Vzpírající

se duše Bůh neosvítí, neboť Bůh nezasévá osivo na neúrodnou půdu. Jen dobrovolným rozhodnutím k přiblížení se božímu duchu, může člověk dostat nazpět zabráněné milosrdné boží osvícení. Jen svou pevnou vůlí, dědictví sám odpracovat, uvidí od sebe odebránu zátěž dědičného hříchu.
Znechucená, podrážděná bytost prozradí nepokojnou duši, která nehodlá tíživý dědičný hřích odpracovat.
Kdo usiluje zodpovědně odpracovat uložené zatížení viny předků pro blaho vlastní duše, ten bude tajemným způsobem Bohem podporován.
Bůh dává takovému člověku neobyčejnou pomoc, aby tak účinněji mohl obtížný úkol uskutečnit a mohl přemoci násilí v sobě, které se ho snaží strhávat."

Zdolávání zlých lidí dobrotou

Na našich putováních nebyl Pán uzavřený, neboť byl ve svém lidském způsobu působení a tak také rád poslouchal naše rozhovory. V našich rozhovorech ale bylo bezděčné měření sil mezi sebou nevyhnutelné, poněvadž jsme nebyli všichni stejní, a tak jsme také neměli v rozhovorech stejný názor.
Našich rozhovorů se zúčastnil Pán jen zřídka, protože věděl, že jsme ihned mlčeli, když pozdvihl hlas. Ale on rád naslouchal, když jsme mezi sebou slovem bojovali, protože on to shledával jako naprosto užitečné a sloužící k vyjasnění. Jen když naše slova působila roztrpčeně, zasáhl a zakončil slovní potyčku poučením.
Okamžitě na to ale bylo nám jasné, že jsme chybovali, tím že jsme příliš horlivě a příliš vášnivě vedli naše slovní potyčky.
Nebyl jsem pro to příliš způsobilý, poněvadž jsem byl příliš zranitelný, protože jsem silné hádání nemohl snést. Doopravdy byl Pán z toho potěšen, že jsem byl tak neobyčejně podivný a posiloval mě v mém chování. Ale slovní boje sváděli moji společníci také proti mně, ačkoli jsem tyto zápasy skutečně neprovokoval. Přemýšlel jsem často o tom, jak je člověk bez příčiny napadený, a že toto napadení je pro člověka nevyhnutelné. Kvůli této mé neschopnosti se lidské svárlivosti vyvarovat, jsem byl jednoho dne bezradný a ztrápený.

Tu přišel Pán ke mně a dívaje se na mé myšlenky řekl: „Ve své duši neseš boží mír a v tomto míru ty žiješ. Jejich duše ale nejsou ještě v božím míru a proto oni ještě v míru nežijí. Dívají se na tebe rozhněvaně znepokojeni tvým zcela jiným vystupováním vůči věcem tohoto světa a proto na tebe útočí.
V těchto útocích ale smíš rozeznávat sílu zlých lidí, která pracuje proti božímu působení v duši. V těchto útocích můžeš poznat podobné působení zlých lidí, které také bojuje proti mně. V těchto útocích se skrývá zlo, které by tak chtělo ničit boží činnost na lidských duších.
Divíš se, že ti oznamuji, že zlo ovládá myšlenky tvých společníků. Chci ti odhalit, že žádný pozešťan není volný od našeptávání zla, pokud nedosáhl dokonalého sjednocení s Bohem.
Mnozí lidé ponesou v hodinách ticha boží pokoj ve svých duších a v těchto hodinách se budou cítit svobodní od našeptávání zla. Proto se považují za dobré, a proto věří, že stojí čistí před Bohem.
Bůh ale ví, že se titíž lidé za silných útoků bližních neprojevují být v míru s Bohem, ale že plní zlosti a rozhořčení se pokouší útoky vrátit. Bůh nechává zlé lidí dělat tuto činnost, protože je vhodná k výchově duší pro boží říši.
Všichni lidé, kteří proti nim namířené silné útoky plni roztrpčení a zlosti bojovně vrací, tím že propadnou stejnému způsobu myšlení, ve kterém vidí útočníky, prokázují tímto vystupováním, že ještě nemají ve své duši boží pokoj.
Připuštěním zla staví Bůh člověku zkoušku. Lidská duše bude silnější, když se proti útočníkovi neobhajuje, neboť tím nabývá schopnost, provádět boží práci. Vysvětlím ti to.
Jako Bůh může bytost působit teprve pak, když v sobě vyškolí boží vlastnosti.
Boží vlastnosti jsou dobrota, odpuštění, trpělivost, sebezapření, což se jeví podivně ubohé a slabé při současné nesmírné moci.
Kdyby odpovídal Bůh bytostem, které proti němu pracují tak, jako se hádající lidé bojovně potírají, tak by tento pozemský svět byl již rozbit na padrť, neboť by boží moc trestajíc bytosti zničila.
Teď ale jsou boží vlastnosti odlišné od vlastností bytostí, proto stále ještě může trvat vzpírání se proti Bohu.
Pokud lidé setrvávají v rozkolu s Bohem, nebudou mít podíl na boží všemohoucnosti a moci. Bůh propůjčí své síly člověku teprve pak,

když tento dokáže, že vlastní sílu, vyškolit v sobě boží vlastnosti. Boží vlastnosti, které člověk, chce-li se pozvednout do duchovního božího světa v sobě musí vyškolit, je shovívavost, dobrota, sebezapření, trpělivost, odpouštění a skutečně chápavé nakládání s ještě bezbožnými, vzpínajícími se a nedostatečně se snažícími bližními.
Na těchto vlastnostech zakládá Bůh propůjčování svojí síly na pozemského člověka.
Dám vám příklad, jak v Bohu a z Boha působící člověk své útočníky nesrazí k zemi, i když ho opovrženíhodně a uboze chtějí zabít.
Dám vám silný příklad, jak v Bohu žijící a z Boha jednající člověk má svou jednající duši uzavřít, když bude uboze a zmateně napadený bezbožnými lidmi.
Zapřu všechnu svou boží sílu a nechám se klidný bídně porazit, když mi budou moji útočníci usilovat o život, neboť já vám chci tím dát příklad pro výchovu božích vlastností.
Chci vám tím ukázat, že výchova božích vlastností je mnohem hodnotnější a důležitější než pozemský život.
Vzdám se klidně svého pozemského života, ale nikdy nezapřu své boží vlastnosti, abych se nemusel předčasně vzdát svého pozemského života, kvůli ničemným útočníkům.
Máš se pokoušet žít v síle k Bohu povzneseného člověka, pak ti bude otevřen boží duchovní svět. Měl bys působit v síle k Bohu povzneseného člověka, čímž můžeš nechat působit boží síly.“

Jan dává nahlédnout do své zvláštní povahy

Pán dobrotivě využíval mou duševní slabost k tomu, aby mě vzdělal pro boží svět.
Doopravdy jsem byl nevědomý jako moji společníci, ale Pán zabránil mému zraňujícímu hloubání nad mou vlastní slabostí tím, že mě poučil, že slabost před lidmi ne vždy znamená slabost před Bohem.
Také bylo mé mínění o mně samém ve mně tak zubožené urážlivými útoky bližních, že jsem se rád zdržoval sám, abych v sobě mohl uchránit klid a mír.
Byl jsem proto udivený Pánovou podivnou náklonností ke mně.
Ve velkoleposti boží jsem si byl ale vědom obrovské moci, kterou vlastním.

Ve velkoleposti boží jsem poznal skutečnou podstatu lidské duše. Ve velkoleposti boží jsem zhodnotil poučení, která mi Pán na zemi dal a rozpoznal jsem mé nové působení na zemi jako svou úlohu. Ale jako pozešťan jsem byl nevědomý jako ostatní lidé, neboť s rozumem jsem nedokázal skutečný význam poučení Pána podchytit. Byl jsem proto v kruhu učedníků bez správné síly před jejich slovními potyčkami, a proto jsem jim rád šel z cesty.
Jen když šlo o hájení úlohy Pána, byl jsem plný mocných nápadů, které dělaly má slova účinná. Vzrušen a plný síly jsem dokázal báječně mluvit, aniž bych dříve věděl, co bych chtěl říci. Sám Pán rozuměl mé zvláštní rozdílné bytosti a nepokoušel se mě od toho odvrátit.
Ve velkoleposti boží ale mně bylo jasné, že jsem se nemohl cítit jako pozemšťan příliš šťastný, protože jsem jako takový, nemohl mít žádné vzpomínky na svou pravdivou existenci v nebeském světě.
Bůh bude tímto mým příkladem, který dnes ukazuji, přivádět lidi k tomu, aby lépe chápali Pánova poučení.
Když uvidí, jak já dnes prostřednictvím jednoho člověka jsem znovu na zemi činný, budou lidé učení Pána v jeho obrovském významu správně rozumět.
Používám poddajnou ruku pozemšťana, abych se na pozemském světě projevoval, tak jako Pán dříve mou poddajnou ruku použil, aby se z nebeského světa projevoval na zemi.

Láskyplné pozorování trávy

Chci teď reprodukovat další, dosud nikým nesepsané události.
Byli jsme v rodném kraji Pána a trávili jsme tam delší čas odpočinku. Pán skutečně potřeboval odpočinek, protože se chtěl připravit na další úkoly.
Když byl ve své lidské osobě nebyla Pánova síla nevyčerpatelná, jako by to bylo, kdyby byl Bohem, proto Pán jako člověk také potřeboval přestávku v práci.
Během doby, kdy jsme dleli v Pánově rodném kraji, jsme byli bez znalostí o budoucích úkolech Pána, proto jsme se nezúčastňovali osamělých cest, které Pán vykonával.
Věděli jsme, že Pán takové osamělé cesty potřeboval, aby se

soustředil a připravil na příští úkoly.
Věděl jsem, že Pán na takovýchto osamělých cestách slyší hlas Nebeského Otce, který ho poučoval o jeho úkolech.
Proto jsem následoval Pána jen tehdy, když mě k tomu vyzval. Na osamělé pěšině, kudy jsem náhodou šel, jsem potkal Pána, který aniž by mne viděl, ležel u okraje cesty a díval se do trávy. Poznal jsem na chování Pána, že je skutečně zamyšlený, a proto jsem nechtěl, aby mě zpozoroval a chtěl jsem se obrátit. Ale Pán mě zavolal mým jménem, protože on mě již svým duchovním zrakem o hodně dříve viděl přicházet, než jsem ho zpozoroval. Tak jsem šel k němu a sedl si mu naproti.
Poukázal na trávu a řekl: „Jak prožívá člověk tento hebký obrazec u svých nohou?
Kdy vidí člověk lidi, kteří láskyplně pohlížejí na tento jemný obrazec, protože v něm Stvořitel ukazuje svou tvůrčí sílu?
Bezmyšlenkovitě uzavřeni pro tajemnou tvořivou sílu všemohoucího Stvořitele, tráví většina lidí svůj pozemský život v nepodstatných myšlenkách a představách, jak jim to přináší jejich každodenní život.
Jen málokteří odvrhnou lhostejný pohodlný život jako neuctivý vůči Stvořiteli a jen málokteří chápou, proč všemohoucí Stvořitel vytvořil tento pozemský svět. Ale těch několik není schopno také pochopit, jak všemohoucí Stvořitel tento jemný obrazec stvořil z ničeho."
Díval jsem se udiveně na Pána, protože jsem slyšel poprvé taková slova. Pán doposud neprováděl taková pozorování, poněvadž se staral stále jen o tělesný a duchovní osud lidí. Pán byl také o samotě zvlášť uzavřený, protože se modlil. Ale nyní byla má radost velká, když jsem Pána viděl pozorně pohlížet na báječný obraz Stvoření a slyšel povznešeně a láskyplně mluvit o všemohoucím Stvořiteli.

Jak se Pán díval na žerty svého oblíbeného žáka

Na síle Pána spočívala bolestivá samota, ve které Pán žil uprostřed lidí. V očích mnoha lidí byl léčitelem nemocných, který obdržel od Boha mimořádné síly.

Jiní v něm opět viděli podivného kazatele, jehož slova nebyla příliš srozumitelná. Opět jiní ho považovali za oslněného a pyšného snílka, který mluvil o nepředstavitelných věcech. Také o něm vyprávěli, že je spolčený s čertem. Já jsem ale viděl v Pánovi úplně Bohem naplněnou lidskou duši, která všechen pozemský život, jakého se lidé domáhají, přechází, aby prodlévala zcela v božím světle. Protože Pán dával své lidské přirozenosti v sobě jen málo místa, byl jako člověk mezi námi neobyčejně osamělý.

Pán uchvácen Bohem byl tak do sebe ponořený a od všeho, co člověka jinak těší a dojímá odvrácený, že Jeho tvář působila jako neporušený boží obraz.

Žertování a lehčích hovorů se Pán nikdy nezúčastnil, ale o to více mne překvapilo, že Pán stále neobyčejně láskyplně přihlížel, když jsem si své citlivé duši ulehčoval tím, že jsem se snažil milým žertováním odstraňovat nepříjemné pocity. Z mojich žertovných nápadů měl Pán radost, a proto jim nikdy nezabraňoval.

„Šťastný a veselý, jako jsi ty teď," řekl mi jednou Pán, „bych rád viděl všechny lidi, neboť opravdový cíl Stvoření je štěstí a radost. Zvrácené vystupování lidí vůči Stvořiteli způsobuje, že lidé žijí v utrpení, dostávají se do zmatků a tísní a jsou trápeni neúspěchy. Jejich zvrácené vystupování vůči Stvořiteli je důvodem, proč nemohou žít tak šťastně a vesele, jak to ty nyní ukazuješ. Protože žiješ v míru s Bohem, naplňuje tě Boží štěstí, a proto jsi naložen k žertování. O všem, co je svaté, smíš klidně žertovat, protože ty to činíš z božího míru, který je v tvé duši. Nikdy nebudeš urážet Boha svými žerty, protože se cítíš zcela ukrytý v Bohu."

Tímto způsobem mě Pán posilnil v mé radosti z příležitostných žertovných nápadů.

V nebeském světě jsem ale poznal, jaká velká síla vyrůstá z milých, skutečně veselých žertů. Teprve v nebeském světě mi bylo zcela zjevné, že Bůh občas sám lidem posílá žertovná oznámení, tím že je oslovuje neobyčejnými a skutečně také veselými sny.

V nebeském světě jsem si uvědomil, proč mi Pán nikdy v žertování nezabránil, neboť jsem poznal, že nebeský svět je docela také na žertování nastaven. Zvolené, hodnotné osvícení člověka se často událo neobyčejně veselými a nikoli příliš vznešeně působícími sny.

Tajuplné působení Svatého ducha

V čase stráveném bez Pána jsme se marně snažili podobně působit, jak nám to Pán neustále ukazoval. Nebyli jsme schopní činit zázraky, jaké on působil. Jen jsme mohli na nemocné položit naše ruce, čímž byli posilněni. Teprve když Pán jako člověk zemi opustil, byla nám od něho propůjčena síla, působit zázraky.
V posledním čase před svým skonáním byl Pán otevřenější, neboť nás nechtěl zanechat nevědomé. Tak také poučoval Pán ostatní lidi mnohem jasněji, než to vykonával dříve. Ale lidé ani tehdy Pánu nerozuměli, protože jim ještě neposlal Svatého ducha. Také já jsem nedokázal Pána před jeho skonáním úplně chápat, protože jsem hlas Pána ve mně ještě nezažil. Ale když Pán po svém skonání nechal přes nás přejít sílu svatého Ducha, pochopil jsem velké tajemství božího hlasu v duších lidí, o kterém nás Pán tolik a často pro nás tehdy málo srozumitelně poučoval.

O tajemné paměti nesmrtelné duše

Pán chtěl lidi probudit k tomu, aby důkladněji přemýšleli o své situaci jako bytosti tohoto pozemského světa, proto Pán stále znovu odkazoval na pomíjivost pozemského těla. Na nemocných to mohl Pán účinněji provádět než na zdravých, proto Pán nechával k sobě přicházet nemocné. Pán nikdy neléčil nemocné bez navázání poučení na jejich uzdravení. Také u skupinových uzdravování, jaká Pán v poslední době působil, zařídil to Pán tak, že nemocní přesto smysl jejich uzdravení viděli. Ale nemocní Pánu vždy nerozuměli, protože jejich duše nebyly připraveny pro Pánova poučování, proto se zdálo být marné, co Pán v nesčetných případech říkal. Ale Pán byl úplně klidný a sebejistý o nepomíjivosti svých slov. Aniž by dbal na lidi dívající se na něho bez porozumění, dával Pán hluboká poučení, kterým jsme také my často nemohli rozumět.
Tímto způsobem plýtval Pán láskyplně a sebejistě bohatstvím svých slov. My jsme pozorně naslouchali, když Pán vyučoval, ale nebyli jsme v mnoha případech schopní pojmout do paměti, co Pán říkal.
Netušili jsme, že v nás nesmrtelná duše všechna slova Pána zaznamenává a nesmazatelně zachovává. Nevěděli jsme nic o této, v

nás žijící nesmrtelné duši a její tajuplné činnosti. Ale Pán věděl o tomto mocném tajemství, proto také věděl, že jeho slova zůstávají zachovaná v nesmrtelných duších lidí, v jejichž přítomnosti hovořil. Na této tajemné paměti nesmrtelné duše je založena má dnešní činností, neboť já reprodukuji dnes jen znovu, co mě Pán před dávnými časy naučil a co Pán v mé přítomnosti říkal.
Já jsem zamlčel kdysi velkou část Pánových poučení, protože Pán si to tak přál. Ale dnes si Pán přeje mnohá Jeho dříve ode mne vyslechnutá poučení reprodukovat, protože to tak bylo rozhodnuto v božím plánu. Tímto způsobem působí Pánova tehdy jako marně promrháná poučení po tisíciletích dále.
Pán oznámil toto mé dnešní svědectví již v mém před dávnými časy zprostředkovaném Zjevení, kde Pán dosvědčuje, co dnes oznamuji. Tímto mocným způsobem bude lidstvo Pánem poučováno, tím že Pán svá poučení prodlužuje přes tisíciletí. Tímto mocným způsobem se Pán prokazuje jako Bůh.

Pokání vymůže boží odpuštění a lásku

Svatý, hodnotný duševní život odhalil Pán před našima očima dokonce i v takových lidech, které jejich bližní odmítli kvůli jejich špatnému životu. Měl jsem o tom několikrát pochybnosti, zda lze přivést do souladu svatý duševní život se špatným životem. Bůh posuzuje jinak, než to činí lidé, proto lidský poklesek při božím dotyku lze vymazat, když si člověk kajícně přeje tento poklesek odčinit.
Pozoroval jsem mnohokrát, jak Pán dával přednost zkroušeným hříšníkům před před ním stojícími, váženými, zodpovědně zákony přesně dodržujícími vyvolenými učiteli lidu. V mnoha rozhovorech, které Pán s nimi vedl, jsem mohl zřetelně pozorovat, jak Pán zkroušené hříšníky mnohem dobrotivěji a podrobněji poučoval než vyvolené učitele.
„Neobyčejně sebejistí lidé nepotřebují mé zvláštní oslovení", řekl Pán, když jsem se ho kvůli tomuto mému postřehu ptal. „Neobyčejně sebejistí lidé se nade mne povznesou, protože se jim mé poučování jeví málo hodnotné. Bůh ale posuzuje jinak než tito učitelé zákona, proto nikdo nemůže poznat, proč já učím jinak než oni. Já jsem vůči bytostem boží dobrota a ukazuji svým způsobem jednání, že

Bůh žádné svoje bytosti nezapudí. Bůh miluje své bytosti, a Bůh se uchází o jejich lásku.
Bůh nezapudí bytost i v případě, když na své cestě zbloudí a zaplete se do poklesků, pokud čestně následuje zavolání boží, kterým by jí Bůh chtěl zachránit.
Všichni lidé se před Bohem proviní, protože jejich slabost je přirozená. Ale ne všechny bytosti, které před Bohem pochybily, následují boží zavolání, kterým je chce Bůh zachránit. Kdo osvobozující zavolání boží nenásleduje, ten je sám sobě temnotou."

Potíže s objasněním o působení nesmrtelné duše

O těžké úloze, prokázat lidem, kteří nevěří na nesmrtelnost své duše, převrácenost jejich myšlení a aby svůj způsob života před Bohem uspořádali, dal nám Pán následující poučení: „Nevěřící lidi, kteří hledí opovržlivě na boží slova pro přijetí cesty vzdělání duše, protože se jim jeví takové vzdělání nemožné a proto směšné, i když je budete ubezpečovat, že je to, co jsem učil pravdivé, nelze přesvědčit.
Odvraťte se potom od těchto nevěřících, protože je slovy a ujišťováními nemůžete přesvědčit a uklidněte se a posilujte sílu vaší duše proti všem rozkladným vlivům bližních, kteří vámi opovrhují a vás tupí.
Pracujte jako moji učedníci, jak jsem vás to naučil a zapomeňte na vaše, vás oslovující nevědomé bližní, aby ti, kteří vámi opovrhují a na vás útočí, poznali, že nepotřebujete jejich souhlas k cestě vaší duše.
Klidným způsobem vyzvěte tyto nedůvěřivé útočníky, aby se podívali na vzdělávací cestu, pomocí které dosahujete schopnosti, zaslechnout boží hlas v hloubce vaší duše.
Dejte jim příležitost, aby mohli poznat vaši vzdělávací cestu do všech podrobností a vyzvěte je poté, tuto zvláštní vzdělávací cestu na jejich vlastní duši přezkoušet. Nechte je vyzkoušet, jak nesmrtelná duše, kterou v sobě nesou, jim bude odpovídat, když k ní uzavřené dveře pootevřou. Nechte je klidně vyprovokovat odpověď jejich skrytě v nich působící nesmrtelné duše, tím že jim ukážete, jak mohou jednoduchým způsobem otevřít uzavřené dveře k jejich nesmrtelné duši.

Ale oznamte jim také, že existuje nebezpečí stát tu jako šílenec, když se jim nesmrtelná duše otevřenými dveřmi projeví.
Řekněte jim, že je také nebezpečí, že propadnou před zraky všech posedlosti, když skrytá, v nich působící slabá duše podlehne moci démonického ducha, protože uzavřené dveře k ní byly otevřeny.
Řekněte jim zřetelně a důtklivě, že pro Boha nevyškolená, neuctivá a nezodpovědná nesmrtelná duše, jakou bezbožný a nezodpovědně žijící člověk v sobě nosí, může být naplněna démonickými silami, jak si to jen v jeho intelektu žijící člověk nedokáže představit.
Ohraďte se proti tomu, nechat na vás uvalit odpovědnost za to, když vás následující lidé, kteří vedli dříve neuspořádaný, od Boha odvrácený život, propadnou šílenství, protože otevřeli dveře k jejich nesmrtelné duši.
Podívejte se na pak na tyto pomatence, kteří ukazují škodlivé působení jejich zvrácené, neuspořádané, nesmrtelné duše a ukažte tím všem ostatním lidem, jak člověk svým intelektem nemůže posoudit, jakého druhu jsou síly, které jsou základem jeho skryté, v něm působící, nesmrtelné duše.
Ukazujte na těchto příkladech ostatním lidem, jak nebezpečná je cesta lidí, kteří nepracují na vzdělání svojí nesmrtelné duše. Ukazujte lidem na příkladu takto pomatených, proč Bůh lidem odjakživa radil, nemyslit jen na světský, rozumem ovládaný život, ale vedle toho se také starat o blaho jejich nesmrtelné duše.
Na nemocném projevu nesmrtelné duše člověk rozpozná, jaké situaci jde vstříc, když se ve smrti bude zbavovat svého pozemského těla. V této zpustlé, špatně fungující nesmrtelné duši bude pak žít dále a když to on shledá nežádoucí, může to dříve svým rozumem přehlédnout. Tajemství jeho nesmrtelné duše zůstává před člověkem utajeno, pokud žije jen z rozumu. Utajená zůstává také situace, ve které bude žít dále ve své nesmrtelné duši po opuštění svého těla.
Kvůli tomuto tajemství nesmrtelné duše přecházejí lidé ve velkém klidu a sebejistotě varování boží od Jeho osvícených lidí. Rozmyšleně vysvětlují, že ještě žádnou nesmrtelnou duši nepotkali, proto nevěří na její existenci. A klidně také vysvětlují, že jim ještě žádný zemřelý, žijící dále ve své nesmrtelné duši nepřišel na oči, pročež oni nevěří na život po fyzické smrti.
Vysvětlete poté těmto neznajícím z vašeho bohatého pokladu zkušeností, co jim může sloužit k poučení. Nezamlčujte déle

zkušenosti, které vás Bůh nechal činit a předložte upřímně, co jste o činnosti nesmrtelné duše, jak během lidského pozemského života, tak i po tělesné smrti opatrně pozorováním seřadili a ve vašich spisech držíte uschováno.
Netajte déle ze strachu před lidským rozčileným odmlouváním, co Bůh báječně uvedl jako důsledek duchovní síly svatých o vysokém cíli lidského duchovního vzdělání. Nezamlčte jim nic o tom, co jste se dověděli, když jste drželi myšlenky pozvednuty k Bohu. Nezabraňujte nikomu k nahlédnutí do vašich prožitků Boha, aby zmizela velká lidská nevědomost o pravdivé bytosti jejich vlastní duše."

Poučné prožité podobenství na plavbě přes jezero

Při výjezdu přes jezero, který jsme jednoho dne podnikli, protože Pán byl očekávaný na druhém břehu, nám náhle zabránil ve veslování, aby k nám promluvil. Když jsme všichni pokojně seděli v očekávání, co nám Pán bude říkat, dal nám následující poučení: „Zvolil jsem tuto situaci, abych vám zprostředkoval důležitý poznatek, který vy ale před bližními držte skrytý, neboť oni by mu ještě dnes nerozuměli. Také vy nebudete tomuto poučení zatím rozumět a budete tak dlouho o správnosti tohoto poučení pochybovat, až Bůh sám vám jeho správnost před očima potvrdí. Mocným způsobem potvrdí Bůh jednoho dne správnost tohoto poučení, tím že vám Otec pošle ducha pravdy, který před zraky všech to dosvědčí.
Před vámi leží tato vodní hladina, přes kterou jste často vaše plavidlo hnali vpřed. V této vodní hladině, když je klidná, hladká a nehnutá, se zrcadlí nebeská tělesa. Ale když je tato vodní hladina neklidná, rozrytá větrem a plná vln, nejsou nebeská tělesa schopná se v ní zrcadlit. Přesto vyzařují nebeská tělesa svůj lesk dolů, ale neklidné jezero ho nemůže zachytit.
Dávejte pozor na toto podobenství, neboť ukazuje názorně, jak se člověk musí držet ve velkém klidu, když by chtěl dosáhnout osvícení z nebeského světa.
Tímto podobenstvím vám chci ukázat, jak neuspořádaní, mrzutí a od Boha odvrácení lidé nejsou způsobilí k tomu, přijímat od Boha

osvícení, protože jejich duše pracuje pobouřeně a neuspořádaně. Když člověk nežije v božím míru a nenaplňuje ho pokoj a hluboká úcta před všemohoucím vládnutím božím, nemůže obdržet od Boha osvícení, neboť jeho duše není pak vnímavá pro světelný paprsek milosti boží.
Nezapomeňte toto podobenství, poněvadž ho vy sami zažijete, když před vás přijde duch pravdy, abyste si na všechno vzpomněli, co jsem vás naučil.
Nezapomeňte na toto podobenství, když zažijete osvícení duchem božím. Poučte poté vaše bližní tímto podobenstvím, když si budou přát vás následovat. A také, že byla voda tohoto jezera ode mne použita jako symbol pro Slovo Boží.
Když jsem mluvil o vodě života, tak jste mi nerozuměli, neboť jsem mluvil v řeči podobenství nebeského světa. Jako vodu života jsem nazval živé Slovo Boží, které člověka osloví v hloubce jeho duše, když se před Bohem prokázal jako způsobilý.
Podobně jako tato voda nese naši loď, může Slovo Boží, ode mne označené jako voda života, nést duši, která se mu svěří.
Voda tohoto jezera může způsobit záhubu, když bouře překvapí řízení lodě neznalé lidi, zatím co lidé, kteří řízení lodě znají jsou schopní bouři v klidu překonat. V této vodní hladině leží skrytá báječná podobenství, kterými bude Bůh lidi poučovat, až pro to nastane čas.
Ukážu vám, jak se člověk od živé vody slova božího může nechat nést, když pro to nadejde čas.
Vyzvu k tomu nesčetné lidi, aby se svěřili živé vodě slova božího, aby se od něho nechali nést. Všechny mnou přijaté duše, které se energicky a v lásce k živým slovům božím, která tajuplně jejich duši oslovují svěří, budou neseny touto živou vodou.
Všichni Bohem odmítnutí lidé, kteří se prokázali jako nevhodní pro živý styk se slovem božím, utonou v této živé vodě. Přijati nebo odmítnuti budou na zemi duše lidí v době božího soudu, když bude opravdová sounáležitost jejich duše s Bohem, podrobena zkoušce. Jedni lidé budou zázračně neseni vodou života, zatím co druzí neobyčejně bezmocně a vystrašeně se v ní utopí."

Osvícení od Boha je hodnotnější než pozemské vědomosti

Nás učedníky trápilo soupeření učenců, protože oni disponovali o hodně více lidmi uznávanými vědomostmi, než my. Byli jsme chudí rybáři a řemeslníci, ve spisech málo sečtělí, a tak neschopní odpovídat na útoky učenců. Vystaveni výsměchu a poníženi jsme byli před nimi jako ubozí lidé, kteří nemohou chápat myšlenky mocných filozofů. Ale Pán nechtěl v nás strpět žádné bojácné nálady a objasnil nám, že vědomosti učenců před Bohem nejsou příliš ceněny, když oni současně nezaslechnou Boží hlas ve své duši, který je osvítí a vede, aby tím jejich vědomosti také požehnaně působily na bližní. Tak nám Pán jednou řekl: „Nemáte se bát před učenci, kteří vámi opovrhují kvůli vaší nevědomosti. Nechte jim tento domýšlivý pocit převahy nad vámi a tiše odejděte, aniž byste učinili pokus, vás před nimi ospravedlňovat. Z vaší vlastní síly to nedokážete, neboť vy jim jako lidé s vašimi vědomostmi nestačíte. Počkejte proto klidně na čas, kdy budete Bohem oprávněni a nebudete se potřebovat útoků učenců obávat. Bůh vás bude tak mocným způsobem hájit, že učenci umlknou. Aniž byste se jako lidé bránili, budou vámi tak dlouho opovrhovat a vás potírat, až Bůh zasáhne, aby vám poslal zadostiučinění. Pracujte neustále na cestě vaší duše k Bohu. Modlete se k vašemu Nebeskému Otci, aby vás obhajoval a chránil a Otec vás vyslyší. Budete v očích lidí po zázračném zákroku božím větší, než velké vědomosti učenců před očima lidí. Jděte klidně cestou, kterou vám ukazuji a důvěřujte na mou zachraňující pomoc, tak budete vítězit nad všemi vašimi odpůrci."

O příčině nesouladu

„Znechucení lidé", řekl Pán, „dávají svou rozmrzelostí zřetelně rozpoznat, že jejich duše nežije v souladu s tím, co Bůh od nich žádá. Když znechuceného člověka potkáte, tak opatrně zkoumejte, zda on žije ve všem v souladu s tím, co Bůh od něho žádá a když naleznete příčinu jeho znechucení, potom přemýšlejte, co Bůh tím mohl zamýšlet, že mu tento pocit znechucení způsobil.
Jen zřídka kdy lidé odvodí své znechucené pocity z toho, že se od-

chýlili od zákona jejich života, který jim Bůh uložil. Protože se ještě nenaučili vědomě žít v souladu s vůli boží, v nich jasně rozeznatelnou, zmátnou se a dostanou se proto do situací, které jim způsobují znechucený pocit.
Šťastně a vesele si vykračuje ten člověk, který vlastní vůli dokázal přivézt do souladu s vůlí boží. Tím nabyl síly držet k Bohu otevřené, skryté dveře duše, aby se dopátral boží vůle.
Šťastní a veselí budou moci být všichni lidé žijící na zemi, když poznají velký význam mých slov a seberou sílu má poučení následovat."

Poslání Jidáše

Chci se vrátit k události, navazující na zavolání učedníka, který Pána zradil.
Pán měl již několik učedníků na své straně, když potkal Jidáše. Ihned v něm poznal zrádce, ale Pán to zamlčel a oslovil ho podobně jako ostatní učedníky.
„Jidáši", řekl „chceš mě následovat a provádět uložené úkoly? Propůjčím ti naši pokladnu, kdybys ji chtěl vést. Bude ležet ve tvých rukou, jak budeme trávit pozemský život tím, že nám budeš přidělovat, co smíme spotřebovat. Dej pro to svolení, že chceš pečovat o naše ubytování a stravu, potom ti dám mé svolení, že všechno můžeš zařídit tak, jak to budeš považovat za správné. Přenesu na tebe zodpovědnost za obživu a bezpečí mého těla, když mě chceš následovat. Ale budeš se muset zasadit, aby nám zubožená nemocná funkce našeho těla nebránila plnit naše úkoly."
Tímto způsobem oslovil Pán Jidáše, který ho zradil. Já jsem tehdy nerozuměl, proč Pán tak důrazně svěřoval Jidášovi odpovědnost za udržování našeho zdraví, když bylo známo, jaký byl neopatrný opatrovník peněz. Byl jsem překvapený, že právě on by měl pečovat o naši obživu, neboť jsem nebyl o jeho bezúhonnosti přesvědčen.
Ale Pán se zdál být úplně bezstarostný a když Jidáš souhlasil, předal mu hotovost. Dále byl Pán k Jidáši stále přívětivý a shovívavý i když on pokladnu velmi obezřetně ukrýval. Byl jsem nespokojený, že Pán nás vydal tomuto lakomci a proto mě Pán jednoho dne přes to oslovil.

„Proč se zlobíš nad touto mou volbou", řekl, „já jsem učinil, jak to bylo v plánu Nebeského Otce plánováno? Právě on se postará, aby lidské duše byly zachráněny."
Byl jsem z těchto slov udivený, neboť jsem nedůvěřoval Jidášovi, že by on bojoval pro vysvobození duší bližních. Ale Pán se již odvrátil a od té doby víc nemluvil o této záležitosti.
Teprve když byl Pán po Jidášově zradě zajat, ukřižován a zase vstal z mrtvých, mi bylo jasné, co tehdy Pánova slova naznačovala. Neboť teprve po smrti a zmrtvýchvstání Pána, když se po své smrti ukazoval ještě čtyřicet dnů mezi lidmi, mnozí lidé uvěřili jeho učení, které dříve nebyli schopní správně chápat.
Pán proto dobrotivě jednal také s Jidášem, protože on svou zradou pomohl urychlit boží plán.
Ale Pán také neskrýval, že ten člověk, který činil zlo, bude Bohem potrestán, ačkoliv zlo bylo Bohem připuštěno. V klidných dobách, když jsme byli jen mezi sebou a Pán odpočíval, viděl jsem ho někdy samotného jak poučně s Jidášem mluví. On nikdy jakýmkoliv způsobem před ním neuzavíral, co jiným učedníkům sděloval. Také se mi někdy zdálo jakoby se Jidášovi rysy tváře vyjasňovaly. Ale byly to jen dočasné nálady, jak jsem později poznal.
Pán se rád zaměstnával pomocí s uspořádáním vlastních záležitostí učedníků, aby jejich duše zůstaly po jeho boku nezatížené a práceschopné. Proto se všichni učedníci Pánovi svěřovali s jejich osobními starostmi a potížemi. Ale nepozoroval jsem nikdy, že by se Jidáš Pánovi s jeho obtížemi někdy svěřoval. Zdál se být uzavřenější než ostatní učedníci a oni ho proto neměli rádi. Pokoušel jsem se někdy k Jidášovi připojit, protože mi ho bylo líto s jeho zkostnatělým způsobem chování, kterým od sebe lidi odháněl.
Ale i já jsem byl od něho odmítnut, když jsem se pokoušel, ukázat mu moje dobré smýšlení o něm. Když jsme poznali, že on nás nechce mít za přátele, chovali jsme se zdrženlivě a také opatrněji, než jsme si zpočátku přáli.
Byl jsem z toho často rozladěný, že Pán k nám tohoto člověka připojil, který nebyl skutečně našeho ducha, ale Pán mě káral pro mé rozladění a poučoval mě: „Je zbytěčné se proti volbě tohoto muže rozlaďovat, neboť já jsem ho vyzval, aby tuto práci pro nás provedl. V klidu své duše se chraň před tím, málo důvěryhodně vypadající lidi odsoudit dřív, než jsi získal jasno o tom, že tvá rozmrzelost vůči

nim byla skutečně odůvodněná. Chci ti ukázat, jak člověk klidně a přátelsky také může žít ve společenství s těmito lidmi, které rozpoznal jako ovlivňované duchem odpůrce. Jako ve své duši vyrovnaný člověk by sis měl přivyknout, žít také mezi bližními, kteří se ti ukazují nežádoucí."
Nebyl jsem tímto ponaučením uspokojen, neboť jsem neviděl nutnost společně tráveného času s takovými lidmi.
Ve Svatém společenství není žádné místo pro nepříznivě působící lidi, to jsem si myslel.
Pán četl v mých myšlenkách a řekl: „Objasním ti, čemu nemůžeš rozumět. Nepříjemné se ti jeví, že také nepříznivě působící lidé mohou žít uvnitř společenství, kterému by měli příslušet jen svatě smýšlející.
Já sám jsem povolal takového nepříznivě působícího člověka do našeho společenství a tys z toho nazlobený. Měj neobyčejnou trpělivost a shovívavost, abys žil s tímto nepříznivě působícím člověkem v pokoji a poznej to na vzrůstající síle tvého sebezapření, že právě tento nepříznivě působící člověk přispěl k tomu, aby tvá duše byla zralejší a silnější. Pokus se také právě s takovým nepříznivě působícím člověkem zacházet dobrotivě a mírně a poznáš na vzrůstající dobrotě tvé duše, že tento nepříznivě působící člověk přispívá lépe k výchově tvé duše, než by bylo schopno mnoho jiných příznivě působících lidí. Bůh posílá nesnáz člověku, aby na něm vyzkoušel sílu jeho duše a jeho duši posiloval.
Nepracuj proti mně svými hněvivými myšlenkami, ale přiveď sebe do souladu se mnou, tím že budeš nepříznivé na světě vidět jako nutné pro vyzkoušení a posílení duše."
Napsal jsem zatím jen, co se týkalo uvedení Jidáše do našeho společenství.
Ve skutečnosti ale bylo ještě mnoho příčin, kvůli kterým Pán musel zasáhnout, aby nás s Jidášem přivedl opět do souladu.

Jan a Jidáš

Pán mě zvolil, abych hlídal Jidášovu práci s penězi, aby byla před všemi zraky očividná, protože on se nekalému způsobu jednání, kterým se v dřívějších letech obohacoval, nemohl odnaučit.

Bůh nebyl tomuto muži očividně důležitý, neboť samolibost plnila jeho myšlenky natolik, že nechal starost o spásu svojí duše mimo pozornost. Také byl z toho popuzený, že Pán vidí jeho myšlenky, neboť Pán mu to dal častěji poznat, rozčilujíce tím jeho duši, propadlou marnivosti. S myšlenkami, že Pán o jeho proradném jednání ví, začal Pána zjevně nenávidět. Nebylo proto pro mě lehké uhlídat Jidáše v jeho peněžních záležitostech, které pro Pána vyřizoval. Rozhněvaný přes moje pozorující oči, pokoušel se často ukrýt obchody, o kterých si nepřál, abychom věděli. Když jsem se ho na Pánův příkaz tázal, dával mi krátké odpovědi a zkoušel mne od sebe setřást. Já jsem proto nedokázal příkaz Pána dokonale provádět, protože mi nebylo dovoleno správně a energicky bojovat proti nečistým obchodům nevěrného bližního. Má citlivá duše se cítila v takovýchto situacích ihned přidušená a jako ochromená. Ustaraný jsem si stěžoval proto u Pána, že nejsem pro to způsobilý, abych Jidášovy nekalé obchody odhalil, natož jim zabránil a prosil jsem Pána, aby touto úlohou pověřil jiného učedníka.

„V božím světě", řekl mi Pán, „jsi mocnější, než Jidáš. Ale v pozemském světě je mnohem silnější, protože on má bojové síly pozemského tvora silněji vycvičené než ty. Proto cítíš, že jsi mu podlehl, když platí, abys Bohu nepříznivě působící síly jeho duše, s kterými on provádí sobecký boj o přežití, hlídal a řídil. Silné sobectví a nepoctivé šizení bližních je projev boje o život, jak to také má uloženo zvířena. Ty ale jsi Bohem vyvolený, abys sloužil říši, která není z tohoto světa, proto ti chybí bojové síly, které můžeš tak zřetelně pozorovat u Jidáše.

Vzrušený boj a starosti o statky tohoto světa je uložen všem lidem, kteří se ve svých duších ještě neprobudili k účasti na říši boží, která není z tohoto světa. Nermuť se proto, když musíš poznat, že nejsi schopný zastavit nekalé a příliš egoistické jednání bližních a nepřej si nikdy jejich společenství. Vystříhej se všemu společenství s lidmi, kteří ukazují zrádcovské a velmi egoistické zápasení o statky tohoto světa a překonej pokojně svůj zármutek nad jejich od Boha odvráceném jednání. Uč se připojit na Boha tím, že mne napodobíš, jak se člověk otevře v hloubce své duše hlasu Nebeského Otce, aby ho Otec vysvobodil z pozemských pout. Věz, že se budeš vidět pod zákony říše Nebeského Otce, která není z tohoto světa, když se budeš nepřetržitě cvičit připojit myšlenkami jen na Nebeského Otce."

Připuštění zla k posile dobra

Pán nebyl příliš znepokojený, když mu Jidáš skrz jeho nečisté obchody škodil, neboť nekladl příliš význam penězům, které nám měly sloužit k obživě. Bezstarostný nad lstivým využíváním jeho důvěry, jak Pán u Jidáše pozoroval, hleděl na předčasně vyprázdněnou pokladnu, jakoby ho to příliš neznepokojovalo. Divil jsem se často tomuto bezstarostnému a shovívavému chování Pána, než jsem poznal, že on Jidášovu práci mezi námi nechtěl zprotivit nebo jí zabránit. Pán klidně strpěl Jidáše v našem středu, což často zavdalo příčinu k nepříjemným diskusím mezi ostatními učedníky a Jidášem.

Odpor učedníků vůči tomuto člověku nebyl nikdy skutečně překonán, ačkoliv Pán často hádající udobřoval a smiřoval. Přál jsem si jednou vykázání Jidáše z našeho společenství, abychom mohli žít víc mezi sebou v míru, načež mi Pán na to odpověděl: „Divíte se tomu, že vás nutím snášet mezi vámi přítomnost Jidáše, ačkoli jste všichni zřetelně odhadli, že on není náš typ, a že kvůli svému nevěrnému způsobu jednání a skrz jeho lstivé sobectví společenství škodí. V dnešním světě vám Jidáš nebude odebrán, neboť Stvořitel připustí zlo, aby školil síly dobrých. Překvapeně se na mě díváš, protože ti říkám, že zlo napomáhá školit síly dobrých. Dnes to ještě nejsi schopný chápat, ale když budeš za sebou vidět ležet neobyčejně dlouhý pozemský život, který ti Bůh předurčil, poznáš, že se staly skutečné síly tvé duše mnohem více posilněny odporem, který ti zlo postavilo do cesty, než účastenstvím a podporou stejně smýšlejících.

Bůh připustí zlo v tomto světě, aby člověk překonal svou touhu po štěstí a míru a příjemnějším, snadnějším způsobu života, aby tím silněji pozvedl duši k boží říši, kterou Nebeský Otec přichystal těm, kteří věrně a trpělivě přemohli pozemský svět."

Důležité poučení příkladem Jidáše

Během našeho společného života s Jidášem bylo ještě mnoho příležitostí, kvůli kterým Pán musel zasáhnout, aby nás s ním opět

přivedl v soulad.
Tak jednou Pán odešel, aby delší čas pobýval o samotě. Když jsme byli sami, byl Jidáš dotazován na jeho práci s pokladnou a rozvinula se rozmluva mezi ním a učedníky, kteří byli pozvolna stále roztrpčenější, protože jako společníci Jidáše pociťovali jeho bídný charakter za ubohý. Vzpřímený stál Jidáš před společníky, kteří ho napadli a prohlásil, že jim nemůže přisoudit dozor nad jeho prací, protože on se cítí zavázán pouze Mistru. Rozzlobeně mu potom společníci zabránili v rozdělování peněz na ostatní, málo zuboženě vypadající lidi, kteří mu za to dávali protidary, které byly jen pro něho samotného.
Byl jsem málo potěšený tímto zmateným jednáním Jidáše, ale vyvaroval jsem se o tom mluvit, protože jsem chtěl plnit pokyny Pána. Ale nechápal jsem, jak člověk může s tímto mužem žít v míru a shodě, když on podvádí důvěru Pána. Jak by mohl člověk být k němu přátelský a dobrotivý, když zná jeho zrádné jednání? Byl jsem mu rád slovy přátelsky vstřícný, ale mé srdce mu nebylo přesto nakloněné. Snažil jsem se splnit Pánovy pokyny, ale pozoroval jsem, že jsem to mohl dělat jen povrchně. Viděl jsem také ostatní učedníky kvůli němu příležitostně v mrzuté náladě, aniž to mohli zcela skrýt. Bůh může snad naše činy ovlivnit, ale naše srdce tím zůstává nedotčeno, to jsem si myslil já.
Jak má tedy člověk Pánovo přikázání: milovat své nepřátele, splnit? Byl jsem ponořený v těchto myšlenkách ležíce na zemi na okraji žitného pole, když Pán ke mně přišel a lehl si vedle. „Jane", řekl, „proč se rmoutíš, že moje pokyny nemůžeš doopravdy plnit? Vzdej se hloubání a dávej pozor na to, co ti nyní řeknu: báječným způsobem vzdělával Bůh Stvořitel lidské duše tím, že je na pozemský svět poutal nesmírně dlouhá období, až získaly schopnost klidným způsobem se připojit k Bohu jako přítel a pomocník. Bůh stvořil tento pozemský svět jen za tím účelem, vychovat z velké hojnosti bytostí potřebné duše, které neseny silou, získanou nesčetnými vtěleními, byly schopné se vyšvihnout k Bohu, aby získaly podíl na božím způsobu práce. Všemohoucí Stvořitel požaduje mocné duchy, kteří mu mohou pomoci, provádět Jeho plány. Nemohu ti to dnes ještě jasněji objasnit, neboť bys mi nemohl rozumět. V pozdějších časech mi ale porozumíš, a potom ti to chci blíže objasnit.
Vy se máte stát bohy, jak to písmo naznačuje, ale dnes nevíte, jak

tomu rozumět. Byly jste nedokonalé a zmateně pracující bytosti, když jste ještě byly před vaším prvním vtělením jako lidé. Bůh vám stvořil poté lidské tělo jako vaše obydlí na zemi a Bůh sám vás poučoval a vedl od té chvíle svým slovem, které k vám nechal přijít. Tak jste dospěli k tomu, abyste se mohli připojit k Bohu. Bůh potřeboval hodně trpělivosti k vzdělání vašich duší a Bůh použil hodně síly pro to, abyste dospěli k dokonalosti. Oddaně jste Boha následovali a velká byla již vaše dosažená síla, kterou vás Bůh vyškolil, takže jste se přiblížili dokonalosti.
Poté se ale probudila pýcha ve vašich duších, která vás svedla k tomu, měřit se s Bohem. Egoisticky a zrádně vůči Bohu, jste použili vaše dosažené mocné síly, abyste Boha odmítli a sami převzali vládu nad zemí.
Slovo a vedení boží bylo mocně odmítnuto a místo tohoto zřízeno na zemi panování lidí. Jen malý počet duší zůstal Bohu věrný a zůstal při tom, boží přikázání dodržovat a Jemu sloužit.
Vzpírání lidí proti Bohu ale bylo potrestáno tím, že Bůh světlo v jejich duších zhasil a je vyhostil do temnoty živých neosvícených pozemských tvorů.
Bůh se nadále ukryl a jen málo těch duší, které se nevzpínaly proti Bohu, bylo ještě dále Bohem oslovováno a vedeno. Těch několik pak Bůh nadále trpělivě vzdělával pro vysoké cíle.
Bůh se ale nepřetržitě snažil o to, aby také osvítil ostatní uzavřená lidská srdce a mozky, aby se i oni ještě včas k těmto několika mohli připojit. Bůh by chtěl rád spasit celé pozemské lidstvo a začlenit je do božího života, ale většina lidí zůstala slepá a hluchá před varováním a božím snažením.
Mě poslal Otec na zemi, abych se lidských zatvrzelých srdcí a neosvícených mozků dotkl svým slovem a svým příkladem. Já svědčím dnes svým slovem a svým příkladem pro to, co Bůh lidem od prvopočátku odhaloval jako vysoký cíl, ke kterému by chtěl lidi dovést. Já svědčím dnes pro to, že opravdový lidský cíl je v tom, připojit se hlasu božímu ve své duši a tak se dostat k sjednocení s Bohem. Také chci lidský život na zemi vytvářet jinak, když budou mé slovo a mého příkladu následovat. Chci vám odejmout klatbu, kterou jste byli Bohem vyhoštěni do temného, těsného a neosvíceného způsobu života. Přeji si vyzvat lidi, aby své duše otevřeli k Bohu a vrátili se na jim Bohem ukázanou cestu. Bůh v budoucnosti nezapudí lidi,

kteří se mým slovem a mým příkladem opět navrátí na cestu, kterou jim Bůh ukázal. Nebuď netrpělivý, když dnes ještě všemu, co učím, nemůžeš rozumět, ale uschovej tato má slova ve své duši a vyvaruj se o tom mluvit. Nebuď rozhořčen dále pro naše společenství s Jidášem, o kterém jsi zřetelně odhadl, že ho nemůžeš milovat, protože o jeho nekalých činech víš. Rozeznej, že lidé odpadli od Božích přikázání, a že jen málo z nich jde cestou, kterou jim Bůh ukázal. Bůh bude dobrotivě vést těchto několik k božímu světu, a že kvůli těmto několika přetrvává život na na této Zemi. Rozpoznej, že tě Bůh miluje a že ty k těmto několika patříš a přestaň se trápit nad tím, co jsi nezpůsobil. Díváš se na mě udiveně, protože k tobě dnes mluvím zdánlivě jinak než to je v přikázání, které jsem vám dal. Chci ti to objasnit: mé přikázání žádá protivné lidi přijmout také do vaší lásky, tím že si jich budete vážit, protože jsou stvoření boží. Také jim nemáte dát žádnou příležitost, aby vás napadli nebo nenáviděli, ale máte jim ukazovat svým chováním dobrotu boží a pravý cíl Stvoření. Když jste je během dlouhé doby laskavým způsobem oslovovali a vaším slovem a vaším příkladem vyzývali k následování na cestě k Bohu a musíte přesto poznat, že oni vám nechtějí rozumět, protože vás shledávají ubohé a opovrženíhodné, a že vás proto nechtějí následovat na vaší cestě k Bohu. Tak se klidně od nich odvraťte a ukryjte se před nimi, aby vám neničili pokoj duše, který potřebujete k připojení k Bohu.
Vezmi si tato má slova také jako vysvětlení, proč jsem přijal Jidáše do našeho společenství.
Chtěl jsem vám dát jeho přítomností důležité poučení. Podobně jako Já tě dnes poučuji, bys měl později poučovat své bližní. Dej všechnu svou sílu úloze, lidské osleplé oči udělat vidoucí a lidské hluché uši slyšící. Bůh ti pak dá sílu, v tomto mém úkolu, který dnes uskutečňuji, v pozdějším čase mým jménem a pod mým vedením pokračovat."
Byl jsem poučením tak potěšený, že mne moje hloubání o naší těžké situaci, žít po boku Jidáše, více nezatěžovalo. Když mě Pán v přímém rozhovoru poučil, seznamujíc mě o jeho úloze, byl jsem vždy neobyčejně šťastný, protože Pán mluvil mnohem jasněji a zřetelněji než před mnoha lidmi.

O SPRAVNÉM UŽÍVÁNÍ PENĚZ

Jednoho dne Pán sledoval Jidáše když počítal hotovost. Nevěděl však, že Pán ho pozoruje, neboť my jsme se nacházeli zcela tiše v přilehlém prostoru. Nebyly to žádné velké peníze, neboť my jsme požadovali vždy jen tolik peněz, kolik jsme pro naši obživu naléhavě potřebovali. Co bylo navíc, dali jsme chudým. V domnění, že je sám, prověřil Jidáš několikrát obnos a při tom se ztratilo několik mincí v jeho kapse v rukávu. Potom uschoval pokladnu a chtěl odejít se spokojeným výrazem tváře.
Když to Pán viděl, zůstal dále velmi tichý.
Potom pozdvihl Pán svůj hlas: „Vyvolil jsem tohoto nečestného správce našich peněz z určitých důvodů. Měl vám ukázat nebezpečí, které spravování peněz s sebou přináší. Je jen málo lidí, kteří jsou schopni svůdné moci peněz v každé situaci vzdorovat, protože lidstvo jí žije všeobecně podrobeno. Nezavrhujte ty lidi, kteří se před mocí peněz sklání, neboť boží pořádek pro lidský způsob života nebude tímto směnným prostředkem rušen. Je nepostradatelný pro uspořádané rozdělování životních prostředků, proto se na tento směnný prostředek nesmíte dívat jako na výmysl zlých lidí. Ale zneužívání peněz pro nekalé účely bude Bohem potrestáno. Rozpoznejte, že ustanovení peněz jako směnný prostředek pro životní potřeby, které člověk potřebuje, je také boží zařízení k přezkoušení duší. Zřetelným způsobem ukazuje člověk své stanovisko vůči penězům a zároveň jakého druhu jsou síly, které působí v základu jeho duše. Žádný člověk nebude moci bez tohoto směnného prostředku žít, když bude sám a nechráněný, proto peníze nesmíte opovržlivě posuzovat. Ale zneužití peněz vede člověka ke zkáze. Kdybyste se propůjčili k tomu, abyste ohrozili obživu bližního k vlastnímu obohacení, tak vás Bůh zařadí mezi odpadlé duchy, kteří propadnou ve dne soudu božímu hněvu. Chci obrátit lidskou pozornost na tento směnný prostředek, aby si každý vyzkoušel, jakým způsobem ho používá. Nicotné plýtvání penězi, které lehkovážně provádíš, zatím co si bližní na tvé straně nemohou obstarat nutné živobytí z nedostatku peněz, se ti stane osudem. Nezodpovědné spravování cizích peněz, jak jste mohli na Jidášově chování pozorovat, se stává člověku osudným. Ve všech lidských srdcích je pud

sebezáchovy pevně zakořeněný, proto také žádný člověk, který je nechráněný a samotný, nemůže říci, že nepotřebuje peníze k zachování svého života. Ale sobectví svádí mnohé lidi k tomu, aby si obstarali více tohoto směnného prostředku, než sami skutečně potřebují k udržování jejich života. Celá pozemská cesta člověka je Bohem přezkoušena, přičemž používání peněz je důležité hodnotové měřítko. Ale nesčetní lidé nebudou poslouchat hlas Boží v jejich nitru, protože jim matoucí vnější způsob života nedovolí bohabojné soustředění myšlenek. Vzrušující, neobyčejně mnohotvárný a všemi egoistickými vrozenými pudy vybičovaný povrchní život utlumil v mnoha lidech ušlechtilejší síly duše.

Tak bude budoucí člověk, který často nic netuší o opravdovém hlubokém smyslu své bytosti, konfrontován s obrem, který se před ním pozdvihne a před jehož rdousící mocí se on musí sklánět, když nechce zničit síly svého těla. Jako obr s obrovskou mocí peněz, kterou bude potřebovat pro zachování svého života, převezme nad ním vládu. Vzrušeně a rozhořčeně povedou budoucí lidé boj proti tomuto velikánovi a Bůh se bude dívat, zda se proti němu dokážou bránit hodnotnějšími silami jejich duše.

Na konci času budou rozdíly mezi boháči a chudými mnohem větší než dnes a tento protiklad přinese zmatky, jaké lidstvo předtím nikdy nezažilo. Mocně dokáže obr svoji moc a národy se zhroutí pod jeho ranami. Jednání člověka bude neobyčejně zmatené, protože moc obra přehluší rozumné úvahy jeho ušlechtilejší bytostní části. Člověk bude musit poté vynaložit všechny síly svého rozumu, aby se uhájil před mocí obra.

Ale zázračně skrytí před svými bližními se budou mne následující lidé umět ubránit moci obrů. Budu jim posilovat duši svým slovem a svým příkladem tak, že jim zhoubná moc obra nebude škodit. Dám jim svým příkladem a svým slovem do ruky královskou zbraň, před kterou se zhroutí obří moc."

O správném darování

Byli jsme zaměstnáni rozdělováním darů, které jsme k naší obživě přijali, mezi nás obklopující chudáky, protože jsme shledali, že oni byli v okamžiku chudší než my. Pán se vracel z modlitby o samotě

a viděl naše počínání a postavil se mezi nás. Opatrně nás vedl cestou dále a dal nám potom následující poučení: „Otázku, kterou jste vaším jednáním nadhodili, je obtížné řešit. Mezi lidmi je zvykem, že každý si musí sám sobě všechno opatřit, co pro výživu svého fyzického života potřebuje.
Bůh žádá od člověka, aby v potu tváře vydělával na chleba. K výchově a posilnění jak těla tak jeho ducha požaduje Bůh od člověka usilovnou práci pro jeho denní chléb. Churaví a slabí lidé ale nejsou schopní tento boj o přežití úspěšně provádět. Oni by podlehli, kdyby svými slabými silami měli držet stejný krok se zdravými, ráznými bližními. Ale také i churaví a slabí lidé jsou Bohem vyškolováni a hlídáni podle božího plánu. Slabí a jemní lidé mohou právě tím, že jsou nuceni žít více v tichu, dosáhnout větší boží blízkosti než jejich statní a hřmotní a rázně žijící bližní. Bůh proto ochraňuje churavějící a jemné lidi, tím že lidi ovlivňuje, aby se jich láskyplně ujali, aby nebyli postiženi neštěstím.
Vaše rozdělování darů, které jste sami k vaší obživě přijali, odpovídá přikázání lásky k bližnímu, jak to Bůh předepisuje. Přesto se do vašeho rozdělování darů vloudila chyba, na kterou vás chci upozornit: Bez volby rozdělujete vaše dary na všechny, kteří k vám natahují svoje ruce, aniž byste mohli v jejich duších číst, zda jsou také doopravdy oprávnění k napřažení jejich rukou, nebo zda chtěli jen využít příležitost, dostat se lehce k darům, pro které by jinak museli pracovat.
Takové podporování sobectví, není Bohu milé. Také nesmíte dávat vaše poslední, když víte, že byste se stali chudší než ti, které podporujete, neboť Bůh vám uložil odpovědnost za váš tělesný život, který musíte udržet do posledního okamžiku, než vás Bůh při smrti z těla odvolá. Rozdělujte tedy rádi s radostným srdcem z bohatství, které vám Bůh daroval, vaše dary na méně majetné bližní, když je tím skutečně můžete z naléhající tísně vysvobodit. Ale ať vám zůstanou v paměti také ostatní přikázání, o kterých jsem mluvil.

Zvláštní poučení pro "nedůvěřivého Tomáše"

Pán se dobrotivě díval na hodnotné uvažování učedníka Tomáše.
V neobyčejném bojování našeho společníka proti všemu, co neob-

držel svědecky prokázané, ležela příčina mnohých slovních potyček učedníků. Ač Pán zasahování rozumu do božího způsobu práce označoval za málo prospěšné, byl Pán přece jen nevšedně opatrný a shovívavý vůči podivně tvrdohlavému bojování Tomáše. Pán ho mnoha způsoby poučoval a Pán nebyl vůbec netrpělivý, když Tomáš jeho poučení prozkoumával a přesně ověřoval. Pozoroval jsem, jak se Pán vůbec nesnažil myšlenkové schopnosti tohoto učedníka přehlušit a jak ho též k tomu vybízel, aby sílu svého rozumu používal a hodnotná poučení důkladně promýšlel. Jednou jsem uslyšel jak Pán k Tomášovi říká: „Neodmítám tvoje opatrné přezkoušování mých slov a mé práce, neboť ty zkoumáš s přesvědčením a kvůli pravdě. V pokojné síle rozumu, kterou ti Bůh dal, můžeš bez starostí přezkoušet, co já říkám a působím, když se při tom také uctivě podrobíš nevysvětlitelnému, které působí Bůh. V pokojné síle tvého rozumu ti bude Bůh odkrývat mnoho tajemství Stvoření, které ty zkoušíš a zkoumáš, ale přesto nemůžeš pochopit. V pokojné síle tvého rozumu tě Bůh nechá zkoumat boží tajemství a Bůh ti bude pomáhat a osvítí tvůj rozum a ty uctivě uznáš boží všemohoucnost a jeho dobrotu. V pokojné síle tvého rozumu ti bude nebeský svět stále více otevřený, když zůstaneš uctivý před silami, které jsou zcela utajené před lidskou schopností vnějšího vnímání.
Já svěřím pokojné síle tvého rozumu skryté mocné síly, které budeš důkladně a opatrně zkoumat, jako důkladně a opatrně dnes zkoumáš mé slovo a mé působení. Já svěřím pokojné síle tvého rozumu vzrušující síly nebeského světa, protože ty a tobě rovní máte ukázat, jak pro vás odkryté síly nebeského světa použijete. Budete před Bohem podobně odpovědní za vaše používání těchto nebeských sil, jako dříve byli andělé odpovědní za použití síly, kterou jim Bůh svěřil. V použití mocné síly, kterou Bůh tobě a tobě rovným svěří, bude ležet velká zkouška duší, kterou bude Bůh provádět v den soudu.”

Města na konci času

Pán se jednou zastavil na kopci a díval se nazpět k městu, z kterého jsme přišli. Ukázal na město a řekl: „Když budou jednou města úplně zmatená a mocně řízená duchem pozemského světa, který mě

neakceptuje, přijde čas velkého božího soudu. Velmi silně bude potlačovat duch země mou říši v duších lidí a lidé zmateni svou vlastní mocnou pozemskou silou, zapomenou a nebudou dbát božích přikázání. Bude ležet v moci lidí, zda chtějí následovat ducha země, který proti mé říši bojuje, nebo zda chtějí své duše předat mně, který je vyzdvihne z pozemských pout do mé věčné bohaté nádhery."

O NÁVRATU UČEDNÍKŮ

Pán přehlédl velmi přesně budoucí vývoj lidstva. Byli jsme však osloveni jen pro nás ještě dost nesrozumitelnými náznaky. Měli jsme toto budoucí světové dění chápat jako před námi ležící osud, na kterém bychom se měli my nějakým způsobem podílet.
Ale byli jsme také poučeni o tom, že jsme pomíjející bytosti jako všichni ostatní lidé, proto my jako lidé na zemi se nemůžeme zúčastnit příštích světových událostí, které leží daleko v budoucnu. Nevysvětlitelná se nám proto zdála Pánova slova, že bychom měli mít budoucí zmatky a pustošení na zemi před očima. Mně Pán o tom řekl: „Všechna má slova, které byla určena pro období konce, budou uložena mým učedníkům v hlubinách jejich duší, čímž zůstanou nesmazatelně zachovány. Poučím je, jak tato má slova v daném čase opět zjeví a účinným způsobem lidi konce času poučí. Pod mým vedením budou opět na zemi moji učedníci aktivnější, než jsi schopný si představit. Uvědom si to, že se nevrátíš jako tentýž člověk, jaký jsi dnes, neboť lidský pozemský život je jedinečný. Pomíjející je lidské pozemské tělo, neboť je začleněno do pozemského Stvoření. Je pomíjející jako všechno pozemské. Bůh ale nenechá nesmrtelnou duši lidí působit, když opustila pozemské tělo. Proto budou učedníci, které vzdělám, opět mocně činní na zemi, ač se nevrátí jako titíž lidé, jací jsou oni dnes. Pro tebe je toto tajemství Stvoření nepochopitelné, proto se nesnaž, to svým rozumem chtít pochopit. Bůh stvořil lidský rozum jen pro uspořádané zpracování toho, co má jediný pozemský život za úkol. Rozum je tělesně vázaný, proto odejde s tělem. Nezranitelná je ale lidská nesmrtelná duše, proto svou silou tělo přetrvá. Mé učení je nastaveno na vzdělání této nesmrtelné duše."

Učedníci na konci času

„Vaše boží úloha je v dnešním čase jiná, než si myslíte," řekl Pán, než jsme si na chráněné místo na zemi lehli a dívali se do kvetoucí krajiny, kterou vytvořil Bůh.
„Dnes k vám mluvím jako pozešťan, který mluví ke svým bližním. Jinak ale k vám, mým učedníkům, budu mluvit, když se bude blížit konec času. Budete změnění lidé, jak si to teď nedovedete představit, neboť vás promění průběh tisíciletí. Budete obývat změněná lidská těla a vaše vzpomínky na náš dnešní společný život budou vymazány. Nebudete mít žádnou možnost, vzpomenout si na váš dnešní společný život se mnou, neboť budete jako proměnění pozešťané trávit podobný život. Jen tajemné vlivy, které k vám budou přicházet z vaší skryté nesmrtelné duše, vám umožní tu a tam podněty, které vás překvapí jakoby vznikly z cizího, vám neznámého zdroje. Jako vlivy, které pocházejí od Boha se vám budou jevit podněty, které vám tajemným způsobem dodává vaše nesmrtelná duše, aniž byste mohli poznat jejich skutečnou příčinu."

Lidé na konci času

„Na konci času mne jednou bude následovat málo lidí," řekl Pán, když jsme hovořili o daleké budoucnosti lidského pokolení.
„Mnoho bloudících lidí nedosáhne cíle, ke kterému Bůh lidské duše chce dovést, čímž jejich duše propadnou záhubě, když lidi postihne velká pohroma. Mnozí budou na poslední chvíli křičet k Bohu, aby je zachránil před zkázou, která jim hrozí, ale čas přípravy pro tento velký den konání božího soudu, který na pozemské lidstvo přijde, nebyl těmito mnohými lidmi využit, protože byli příliš zaměstnáni jejich pozemskou, pomíjející činností. Jinak utváření lidé budou žít na konci toho času na zemi, o jejich duchovním životě a o jejich způsobu života si ve vašem prostém rozumu memůžet udělat žádnou představu. Zvrácené usilování po pozemských požitcích a pozemském pohodlném způsobu života vymaže jejich touhu po cíli, který Bůh lidem stavěl před oči. Když přijde konec času, tak Boží soud nad dušemi odkryje lidský nemocný duševní život před očima všech. Když si představíte duše lidí jako jejich opravdovou

podstatu, poznáte, že velká část lidstva vlastní zanedbanou duši, kterou Bůh jako soudce přes duše odmítne jako nepoužitelnou pro nebeský svět. Neschválené duše nebudou Bohem zachráněné pro přijetí vyvolených pro připravený nový pozemský svět, neboť nebudou schopné se vysoké frekvenci tohoto jiného pozemského světa přizpůsobit."

Spása z rukou knížete tohoto světa

Cestou do přístřeší v malé osadě se Pán zastavil a ukazoval na nebeské mraky, které se hrozivě shlukovaly jako stonásobek zla, které nebeský svět zatarasuje. V tváři Pána byla bolest a starost a on pravil: „Dobrotivý Bůh dal lidem tuto zemi k obývání, aby na ni žili v úctě před tváří boží a šli vstříc věčnému vysvobození. Bůh dal lidem všechny vědomosti k jejich nezbytnému poučení. Ale lidé pohrdli vědomostmi a odhodili boží přikázání. Zrovna tak jako tato bouře nahánějící strach a oznámující hrozícími tmavými mraky táhnoucí pohromu na pole a zahrady lidí, tak bude na konci času táhnout také tmavý a hrozící boží soud, aby přinésl pohromu na lidstvo. Vzrušeně se budou lidé dívat na zvěstování božího soudu, když se k nim bude blížit tmavý a hrozící a oni mu nebudou schopní uniknout. Soud boží je strašlivější, než lidé tuší, protože Bůh v době soudu uzavře své nebe. Volání k Bohu nebude mít sílu, protože Bůh stáhl zpět milost, kterou nabízel těm mezi lidmi, po kterých ještě toužil. Opuštění a zoufalí budou lidé před hrozícím neštěstím, protože jim bude chybět síla otevřít se přízni boží. V té době nastoupí kníže tohoto světa svůj triumfální tah přes svět a nenávist bude vítězit nad láskou. Mocně upevní kníže tohoto světa svou říši a před Svatým bude nesvatý pozdvihovat zpitvořenou tvář boží, aby ho porazil k zemi. Bůh připustí, že zlo překoná dobro, neboť Bůh oznámil, že se toto bude dít.

Poukazuji dnes na ten čas soudu, abyste se připravili přestát ho v plné síle. V té době si vzpomeňte na má slova, která vám dnes říkám a důvěřujte mojí lásce, která vás bude chránit. Budu hlídat poté vaše duše, které budou skryté ve mně a pomohu vám svými slovy, která vám pošlu. Vy jste ve mně a Já jsem ve vás, proto se nebudete cítit osamělí a opustění. Budu k vám mluvit svým hlasem a poznáte plní

štěstí, že jste moji učedníci a Já váš Bůh. Dejte poté lidem, co od vás žádají a dejte jejich duše Bohu. Nepřipusťte nikdy lidi mezi vás a Boha, ale hlídejte svátost boží ve vaší duši. Osvěcujte se stále víc, zatímco okolo vás bude zlo oslavovat svůj triumf. Zachovejte boží důstojnost tím, že se budete obezřetně a tiše chovat mezi zmatenými, strachem a zděšením popuzenými lidmi. Soud boží vám neublíží, když mi tiše vaše duše otevřete a když přijmete moje slovo, které vás chce vysvobodit z tísně a temnoty pozemského života. Věčná slova, která lidé ponížili, pozdvihnou opět vaše srdce. Věčná slova, která vám říkám, vás vyvedou z tmavého pozemského světa. Budete božími světci za křiku vašich nepřátel a rozhořčený kníže tohoto světa pozná, že s vámi nemůže počítat, neboť vy jste ve mně, a já jsem ve vás."

Důležité učení pro období pronásledování

Chci dále reprodukovat z obdrženého poučení, co mám podle božího přikázání vypovídat.

„V tichém pozdvižení duše k Bohu budou někteří lidé vidět jen nečinnou, nezodpovědnou myšlenkovou hru. Bude se jim jevit hodné zavržení, aby se oni odvrátili od vnějšího způsobu života a vstoupili do klidu podivného vnitřního života. S velkou silou budou bojovat proti tomu, aby se jejich podřízení bližní uzavírali do sebe a vstupovali do klidu. V jejich duších bude hodně domýšlivosti a právě tolik nevědomosti. Bude jim nemilé mé učení, které podporuje víru člověka ve vznešenost a nesmrtelnost jeho duše. V představě těchto lidí pracují bytosti tohoto pozemského světa bez výjimky jen pro to, aby posilněné pozemskými silami, mohli dlouho a šťastně žít na zemi. Na možnost duchovního způsobu života nechtějí věřit. Pobouřeně budou takové myšlenky odmítat jako výtvor patologické obrazotvornosti.

Bůh si ale nenechá svůj plán Stvoření změnit nevědomými a tvrdohlavými lidmi. Neobyčejně zřetelně dává Bůh svědectví o tom, že člověk ve své duši nese boží část, která je plná boží síly, když on tuto boží část své duše tak chrání a vyškoluje, jak to plán Stvoření předpisuje. V časovém úseku vašeho života, který leží před vámi, budou lidé překvapeni pravdou mého učení, neboť budete o tom svědčit, že

duch boží vaše duše osvítil a posiloval. Popuzení nevěřící se budou energicky snažit vás umlčet, neboť vaše svědectví jim zabraňuje v nadvládě nad dušemi lidí, které vás nadšeně následují. Rozhněváni z toho, že z vás nemohou vypudit božího ducha, zmocní se vztekle vašeho těla, protože ono podléhá jejich vládě. Přenechte těmto nevědomým poté vaše tělo, které přísluší zemi, které tito vaši protivníci vládnou. Povolte jim zničit vaše tělo, ale nedovolte jim nikdy, aby vám uloupili sílu vaší boží duše! Zabraňte těmto nevědomým, aby převzali vládu nad vaší boží duší tím, že pevně setrváte ve víře ve váš boží díl, který vás zachrání od smrti a podsvětí. Rozeznejte na působení božího ducha ve vás, že máte podíl na boží moci a jásejte nad silou vaší duše, kterou jste nabyli vírou v mé slovo. Bohem osvícené duše budou pozdviženy nad zmatený stav pozemského světa tím, že je duch boží osloví a povede. S jásotem poznáte, že vám Stvořitel dovolil mým slovem, které vás neustále oslovovalo a vedlo, se uvolnit z vázanosti pozemského tvora. Budete moci ve vás neustále slyšet boží slovo, čímž se budete s vaší láskou v Boha cítit v bezpečí.

Mocný bude boj bezbožných duchů proti vám, protože od Boha odvráceně žijící zbloudilý člověk nechce trpět, že vy kážete pozemskou pomíjivost, které se on vší silou svého rozumu a svého srdce drží. V představách těchto protivníků jste nepřátelé, kteří jim nepřejí očekávaný pozemský ráj. Přenechte jim, aby se pokoušeli zřídit jejich očekávaný pozemský ráj, pro který bude Bůh mít poslední slovo. Nechte je usilovat o důslednou výstavbu vytouženého pozemského ráje a čekejte na odpověď, kterou Bůh dá těmto pozemským křečovitě napjatým odpůrcům. Od Boha odvráceně žijící lidé budou budovat pozemský ráj, jak to lidstvu boží protihráč ukazuje lákavými obrazy síly a moci a hodnotně upraveným způsobem života. Budovatelská práce od Boha odvrácených lidí na očekávaném pozemském ráji bude pozemšťany proklínána, protože jí bude předcházet ničení k Bohu se hlásících lidí. Všichni boží přívrženci budou božími protivníky zdoláni jako lidé stojící v cestě realizaci vytouženého pozemského ráje. Když k Bohu se hlásící lidé tento pozemský svět opustí, teprve pak uskuteční od Boha odvráceně žijící lidé jejich očekávaný pozemský ráj. Poté přebere boží protihráč říši tohoto světa, jak to Bůh ve svém plánu předpověděl.

Podivně uzpůsobená bude říše protivníků božích před zrakem lidí,

neboť zubožené a utrápené národy se budou dívat vysílené a zoufalé na své od Boha odvráceně žijící mocipány, od kterých budou úplně podrobeni a ponížení v jejich lidské důstojnosti. Zvrhle ve své moci a panovačnosti, budou boží protivníci surově držet národy ve strachu, zločinným použitím násilí, které budou bezohledně vykonávat, aby je udrželi v poslušnosti."

Nepochopitelná předpověď Pána o jeho utrpení na Olivové hoře

Bůh byl v duši Pána tak mocně činný, že Pán pozemskou vázanost, ve které většina tvorů žije již přemohl, ještě než byl ze svého pozemského těla vyloučen. Tak nám Pán předvídal události, které se teprve daleko v budoucnu měli odehrát. Pán nám naznačoval někdy událost, která se týkala jeho vlastního dalšího pozemského života a popisoval ji, jakoby ji on již zažil a ležela by za ním.
V tomto talentu Pána jsme viděli zdůvodněno jeho mnoho zázračných činů. Viděl již provedené uzdravení nemocného, ještě dřív než tento o uzdravení požádal. Zvěčněný život jeho duše byl tak zřejmý, že jsme před ním stáli stále znovu v hluboké úctě, jako před člověkem, který lidství v sobě překonal.
Rád bych chtěl svými zprávami o Pánově pozemském životě napomáhat lidem k porozumění pro skutečnou bytost Pána, proto předávám nyní další události, které jsem zažil na Jeho straně.
Na našem putování jsme šli často kolem místa, kde náš Pán ve večerní hodině před ukřižováním v zármutku nad našim nepochopením jeho cesty utrpení, pozvedal svou duši v modlitbě k Bohu. Pán jednou dobrotivě poukázal na toto místo a poklidně řekl, jako kdyby toto utrpení již přestál:
„V této zahradě byla lidská lhostejnost vůči Bohu Bohem o mnoho hodnotněji odpykána, než by lidé sami mohli udělat.
V této zahradě byla lhostejnost lidí vůči nápomocné lásce boží zřetelným způsobem vystavená na odiv.
V této zahradě byla odhalena lidská slabost a pozemní vázanost, kterou zmeškali spojení s Bohem.
V této zahradě bylo ukázáno slepé a egoistické chování lidí vůči Bohu, který je chtěl ve velké dobrotě vysvobodit.

V této zahradě byly zobrazeny v živém podobenství boží zápasy a utrpení o uzavřené, vzpínající se lidské duše.
Bůh ukázal lidem upřímným názorným způsobem, jak jejich uzavřené, odvrácené a nevděčné duše působí Bohu utrpení.
Nebešťané skrývali před lidmi své zápasy a starosti o lidské duše, protože tito by jim nevěřili.
Jejich zápas a starosti o duše lidí ukážu nesmírně zřetelně před očima všech a co jsem právě řekl, vyplní se v této zahradě.
Já trpím Boží útrapy za odpadlé a lhostejné lidi a tímto mým živým příkladem toho, co Bůh kvůli vzpínajícím se lidem trpí, budou nesčetní lidé zachráněni a přivedeni k Bohu. Probudím lidi z jejich nezodpovědného, ochuzeného žití a otevřu jim oči pro boží skutečnou bytost."
Pán již později nemluvil o této zahradě a my jsme na tato podivná slova úplně zapomněli. Ale v nebeském světě jsem si vzpomněl na tato slova Pána, a proto je dnes reprodukuji.

Podívaná na budoucí osud

Naše cesta nás vedla jednou kolem místa, na kterém byl Pán později ukřižovaný. Pán viděl v božím zjevení již svou smrt na kříži. Ale Pán nám to naznačoval jen tak opatrně, že mi to bylo jasné teprve když ukřižování bylo uskutečněno. Nám řekl Pán jen toto: „Stvořitel věděl velmi dobře, proč zabránil lidem zpravidla výhled na jejich budoucí osud. Nesčetní lidé by se dívali sklíčení a ustrašení a skleslí na těžký osud ležící před nimi.
Strach a beznaděj by jim ochromily síly, s kterými by měli utvářet současný osud. Lidé by uskutečňovali zmateně a opačně svůj životní úkol, kdyby mohli poznat, jak se bude vytvářet jejich osud až do jejich smrti. Jen zřídka najde Bůh člověka dost silného, aby mohl poznání svého budoucího osudu unést, aniž by se na tom zlomil. Jen málokteří vyvolení jsou schopni pozemský svět tak dalece překonat, aby jim Bůh odhalil jejich budoucí osud až do jejich smrti. Bůh dává několika málo lidem pohled na jejich budoucí osud, aby mohli provádět o to hodnotněji a uspořádaně své Bohem uložené úkoly, v souladu s boží vůlí."

Neporozuměné proklamace Pánovy smrti

Chci popsat, co jsem zažil během posledních dnů života Pána.
Byl jsem ještě úplně přesvědčen o delší době Pánova života, když Pán mluvil důtklivými slovy o jeho blížící se budoucí smrti.
Přesto jsem si neuměl představit tak rychlý odchod Pána ze života. Domníval jsem se, že před Pánem leží ještě neobyčejně mnoho práce, když by chtěl pro sebe a své dílo získat všechny protivníky. V tak rychlém ukončení jeho pozemské činnosti jsem nemohl tehdy ještě poznat žádný hodnotný smysl, a tak jsem nebral oznámení Pána o jeho blízké smrti, že se hned splní.
V božím světě jsem ale poznal, že Pán úkol, pro který na svět přišel, mohl splnit jen tímto rychlým odchodem.
Také ostatní učedníci byli pokojně toho mínění, že Pán ještě tak brzy nezemře. V jejich udivených tvářích jsem poznal, že mají stejně opatrný názor, jako jsem měl já.
Na nevšední mluvení Pána jsme byli již zvyklí, proto jsme také věřili, že tyto proklamace smrti se splní až za delší čas. Toto naše nepochopení vedlo k tomu, že jsme se s Pánem nemohli podělit o jeho bolestivé přípravy na jeho smrt. Nebyli jsme připraveni Pána podporovat, když pro něho přišli obtížné hodiny. Podobně jsme také neprožívali skutečně s účastí, když Pán večer před ukřižováním před našima očima vedl bolestivý zápas o správné provedení své úlohy. Vůbec jsme nevěřili na skutečnou hodinu odchodu, neboť jsme byli tak přesvědčení o Pánově moci nad lidmi, že jsme si Pánovo opravdové utrpení na kříži nemohli představit. Také jsme byli díky mnohým zázrakům, které Pán před našima očima působil, v myšlenkách naprosto posíleni, že Pán při skutečně smrtelném nebezpečí všechny nepřátele přemůže.

Jak Jan získal sílu, setrvat pod křížem

Všechno, co mi Pán o své budoucí smrti potají sdělil, bylo mi ihned před očima jako strašlivá skutečnost.
Pán chtěl hodnotněji ukázat svou spasitelskou činnost tím, že chtěl učinit své vlastní spasení z hmotného života pro všechny lidi viditelné a přesvědčivé. V boží síle, která ho naplňovala se Pán cítil v

bezpečí a chtěl předložit svědectví pro pravdu svého učení, zvolením své pozemské smrti. Ve vší oddanosti k pokynům svého Nebeského Otce strávil Pán čas přípravy na svou smrt potají vedeným dialogem s jeho osvěcujícím Bohem.
Během takových tichých úvah v tomto přípravném čase mi Pán řekl: „Chci, abys rozuměl cestě, kterou mě Otec nyní povede, proto ti to chci objasnit.
Působením mezi lidmi, jak jsem činil doposud, bylo tajemství mého božství ještě málo zřetelné, neboť čas pro to ještě nenadešel. Ale nechci vzít toto tajemství s sebou, proto ti ho chci potají objasnit. Uzavři se před bližními a ulož všechna tato má slova ve svém srdci. Zataj je a ať tě nepoplete to, co zažiješ před zraky lidí jako mé předurčené utrpení a smrt. Zůstaň u mě až do konce, až vyprchá život z mého těla a uschovej tato má slova v hlubinách své duše, abys z nich čerpal sílu a mohl, jako můj učedník, o mně vydat svědectví."
Potom jsem byl po mnoho hodin Pánem na osamělých cestách nebo v nočním tichu poučován. Velmi jasně jsem potom pochopil Pánovo poslání. Tato tichá poučení mi dala sílu, Pána sledovat při jeho utrpení až pod kříž, zatímco ostatní učedníci se ostýchavě drželi stranou. Byl jsem tak hluboko přesvědčený o vznešenosti Pána jako božího Syna, že jsem měl sílu, splnit jeho pokyny a následovat ho až pod kříž s jistotou, že zvítězí nad všemi protivníky.
Zoufalé pocity, které jsem měl při jeho utrpení, které si Pán na sebe vzal aby nás spasil, jsem dokázal zakrýt tím, že jsem si připomenul slova, kterými mě Pán poučoval.

Vzkříšený Pán dává svým učedníkům pokyny pro jejich úkol

Pán nám dobrotivě zabránil podílet se na jeho sebeobětování, protože nám ještě nebylo vysvětleno o božích silách působících v duši. Pán chtěl odejít z pozemského života samotný a nepochopen, protože tím mohl být o mnoho účinněji vyjádřen opravdový smysl jeho podivuhodného poslání. Na tento osamělý odchod z pozemského života navazuje událost, o které chci nyní podávat zprávu.
Na cestě domů, kterou jsme nastoupili po Pánově skonání, jsme byli užaslí nad Pánovým zmrtvýchvstání a v duši úplně naplněni

vítězstvím Pána nad jeho odpůrci. Cítili jsme se silnější než ostatní pozešťané, neboť nyní jsme rozuměli také o mnoho lépe některým poučením Pána.
Před námi na cestě jsme uviděli stát nemocné, kteří na náš příchod čekali, aby nás požádali o uzdravení. Když jsme se blížili k místu, na kterém nemocní stáli, objevil se Pán. Stojíc v jejich středu, Pán ukazoval na nemocné a když jsme se přiblížili, nám řekl: „Položíte na tyto nemocné vaše ruce, čímž je vyléčíte. Budete tímto způsobem v mé práci pokračovat a posilovat lidi ve víře. Budete neobyčejně silní, když přijmete mým jménem vaše trpící bratry a sestry. Budete moci působit před zraky všech podobně jako jsem to činil já, když přijmete vaše slepé a hluché bratry a sestry, aby jste jim vyhlásili pravdu o mocných božích plánech. Pokojně budete získávat lidská přátelství, když všechny vaše síly vynaložíte jen na to, abyste dobrotivě pomohli trpícím a nevědomým lidem z jejich zmatených situací.
V této úloze nebudou lidé nikdy proti vám bojovat. V této úloze vás nebudou lidé nikdy podezřívat. V této úloze budete vždy ode mne podporováni. V této úloze obdržíte podobné síly, které jsem já vykazoval. V této úloze budete konat práci, pro kterou jsem vás vyzval. Dejte lidem o co vás žádají a když na vás budou hledět naplněni vděčností a láskou, potom s nimi mluvte o dobrotě boží, která jejich duše může vysvobodit pro mou věčnou říši, když by oni chtěli pro ní pracovat."
Všechno toto řekl Pán srozumitelně ale jen pro nás, neboť nemocní, v jejichž středu Pán byl, z toho neviděli a neslyšeli nic.
Začali jsme se poté nemocných jednotlivě dotazovat a jednali jsme tak, jak nám Pán přikazoval.
Ponořeni do této činnosti jsme nezpozorovali, že Pán mezitím zmizel.

Mnohotvárnost darů božího ducha

Když jsme my učedníci, své bohaté poznatky, ke kterým jsme dospěli, ukazovali po skonání Pána bližním silou božího ducha, tak často odmítali naše poučování jako bezcennou blouznivost, protože jsme tyto poznatky neuměli ihned kontrolovatelným způsobem před

nimi dosvědčit. Mluvili jsme pro ně podobnou nesrozumitelnou řečí, jako Pán často s námi hovořil a my jsme mu nerozuměli. Ale my jsme byli rozdílného ducha, proto jsme také pokaždé mohli vykazovat dary našemu duchu přiměřené. Rozmanité důkazy síly, které nám duch svatý zprostředkovával, nepřesvědčily nás pronásledující protivníky o tom, že my dokážeme činit právě takové zázraky, jaké činil Pán. Jako mocná řeka, rozložená do mnoha ramen dřív než dosáhne moře, kde se všechna sjednotí, tak bylo Pánovo působení převedeno, jako do nás převedený rozložený báječný proud síly. My zprostředkováváme nám odevzdanou vodu života jako živé Slovo Boží lidstvu, a to bude někdy v budoucnu soustředěno v mocnou jednotu jako síla boží na zemi.

Vzájemné posilování učedníků při vzpomínce na Pána

V božím úkole, který jsme po Pánově skonání plnili, jsme byli mnohem víc odkázani na vzpomínku na Pánova slova, než na naše vlastní osvícení duchem božím. Snažili jsme si vzpomenout na každou událost, kterou jsme zažívali po boku Pána, jakoby nám stál stále živý před očima. Rozhovory mezi sebou jsme podporovali vzájemně svou paměť, abychom všechno, co jsme na Pánovi pozorovali, měli zřetelně před očima.
Právě tak jsme se snažili si připomenout Pánovy hovory tak přesně jak je možné. Co jeden zapomněl, připomínal zřetelně druhý, a tak jsme byli schopní naší výměnou myšlenek mocné působení a poučování Pána v naší paměti věrně zachovat.

Učedníků následování Krista

Následkem boží oběti, kterou byla Pánova smrt na kříži, jsme byli díky naší duchovní síle tak posilněni, že jsme se dále už nechtěli příliš vázat na naše pozemské vlastnosti, které nás až do té doby samotné nesly. Osvíceni duchem božím, který nás uvnitř oslovil, jsme si byli vědomi převahy ducha nad tělesným životem. Divili jsme se, že lidské hodnotné působivé síly, které jsme nyní v sobě zažívali působením svatého ducha, odbývali proti nám bojující bližní jako

něco nežádoucího nebo úplně nemožného a opovržlivého.
Za této situace, kdy nám nerozuměli útočící bližní jsme byli teprve skutečně schopní rozumět a znovu procítit velkou osamělost Pána mezi lidmi, kteří mu nemohli rozumět. Poznali jsme, že žádné ani to nejmoudřejší poučení nám nemohlo vynahradit skutečně zažitou vlastní zkušenost. Teprve vlastním prožitkem hlasu Nebeského Otce v hloubce naší duše jsme dozráli k pochopení obrovského významu poučení Pána. Teprve svou vlastní zkušeností jsme byli schopní, nabídnuté následování, které jsme našemu mistru slíbili, s klidnou jistotou provádět.

Doslov učedníka

Málo lidí plní Pánovu vůli, neboť Pán skryl ještě velmi opatrně, co chtěl lidstvu jako jeho Spasitel zprostředkovat.
Ačkoli příchod Spasitele byl předpovězen proroky a ačkoli zázraky, které Pán působil byly jen ze síly boží, pracovali učenci přesto proti úloze Pána, protože se jim jeho podivuhodné poslání zdálo být nevěrohodné.
Touto proradnou situací Pána byl dán cenný příklad pro to, že pozešťané nejsou schopní, pochopit přímý zákrok boží do pozemských událostí. Spoléhajíc se na osvědčenou soudnost svého rozumu, nejsou schopní pochopit, co probíhá když obejdou účast lidského rozumu.
Pyšně zamítli učenci Pánovo poslání, protože jim bylo nepochopitelné, a proto Pána odsoudili a ukřižovali.
Bůh chtěl dát tímto překonaným pozemským osudem Pána důležité ponaučení, které by lidé měli použít pro další výchovu svých duší, jak si Bůh přeje.
Pánovým příkladem bylo zřetelně ukázáno krásné boží působení na lidských duších k němu povznesených a lidé, kteří Pána energicky a důvěřivě následovali po Jeho zmrtvýchvstání, skutečně zažili, jak rovněž obdrželi zprostředkováno na své duši takové báječné působení božího ducha. Zcela naplněni silou boží, kterou jim Pán otevřel, byli schopni Pánovy nejhodnotnější přívrženci také působit zázraky před zraky bližních, čímž bylo vysvětleno, co Pán svým příkladem sledoval.

Chci před zraky dnešních lidí přinést tento příklad Pána znovu silněji do paměti, aby mnozí po Bohu dychtící, Pánu láskyplně sloužící lidé, získali opravdové spojení se svým Spasitelem. Bůh si přeje vyvolené, bohabojné Bohu sloužící lidi připojit na působení Spasitele v hlubinách jejich duše, jak tomu Ježíš učil.
Pán si přeje vidět žít své vyvolené svatěji a k Bohu nepřetržitě pozvednuté, proto jim ukládá, aby skutečným uposlechnutím učení, které Pán svým příkladem dal, se připojili hlasu dobrého pastýře.
Pán si přeje vidět žít své vyvolené svatěji, proto jim působení vnějšího světa občas bude stavět na odpor.
Pán si přeje vést své vyvolené k tomu, aby se odevzdali zcela světu nitra, ve kterém je osloví hlas Spasitele.
Báječně se bude utvářet cesta vyvolených před zraky jejich nepřátel, kteří si to při jejich dnešním způsobu života nemohou představit, neboť duše člověka, který slouží důstojně Bohu je vyškolena pro činnost za účasti svatého ducha, kterého jim posílá Spasitel. Hodnotně Bohu sloužící lidé poznají, že Pán skutečně dostál svému slibu tím, že jim nechává podíl na jeho moci a velkoleposti.
Boží dobrota předpověděla vyvoleným Pána dar milosti, aby jako Bohem osvícení nepřetržitě žili v rozmluvě s Bohem, čímž s jásotem poznají, že byli předurčeni k božímu přátelství.
Stovky vyvolených si přeje Pán tímto zprostředkováním připojit v hloubce jejich duše na hlas Spasitele, protože přišel čas připravit nový příchod Pána.
Pán by se chtěl vrátit v síle a velkoleposti, proto Pán vysílá anděle, kteří volají vyvolené na celém světě, aby tím, že otevřou vnitřní dveře jejich duše klepajícímu Spasiteli, následovali hlas dobrého pastýře.
Mocně připravuje Pán svůj nový příchod, tím že připojí vyvolené celého světa na svůj hlas, jak to vyhlašoval. S jásotem poznají vyvolení lidé na celém světě hlas svého dobrého pastýře a budou tento hlas následovat a hlas Spasitele je dovede k božímu společenství svatých.
Zvolený bohatý a neobyčejný prožitek svatých, jaký jim Spasitel vytvoří, promění zástup vyvolených natolik, že nepocítí tak silně vnější situaci, kterou připraví boj národů mezi sebou.
Vysvobozeni z tísně a bídy pozemského života zakusí Kristovy vyvolení uskutečnění přislíbů Pána a plni dojetí Pánu poděkují, že je

zachránil od smrti a pekla na zemi.
Pán pozdvihne své vyvolené ze země do nebeského světa. Vyškolení k uctivé spolupráci s anděli sloužícími mocnému Bohu, budou Kristovy vyvolení z temného pozemského světa ducha temnoty vysvobozeni a potom zachráněni na nové zemi.
Pán oznámil, že silné duše, které ho důvěřivě následují a uctivě jeho přikázání dodržují, chce nechat vystoupit do nového pozemského světa, aby je nenávist božích nepřátel nemohla déle pronásledovat. Vyšvihnuvše se do záře Nové země, kde Pán zřídil říši, která není z tohoto světa, poznají dojatí vyvolení, že Bůh upřímně a věrně splňuje, co svým lidem slíbil. Pozdviženi vzhůru do nového pozemského světa silou jejich mocných, Spasiteli sloužících andělů, poznají Kristovi vyvolení, jak je Pán obezřetně a pozvolně vzdělal k získání nepřetržitého osvícení od Boha, aby byli schopní, jako mocné existence Bohu sloužit.
Nepřetržitým osvícením od Boha se otevře vyvoleným Krista jim předurčený, v Písmu svatém ohlášený život ve Svatém božím městě, novém Jeruzalémě, jak to boží plán tohoto Stvoření předvídal.
Dosaženo bude poté splnění všech zprvu ještě nesrozumitelných proklamací v božím Písmu svatém.
Dosaženo bude poté také splnění toho, co jsem jako učedník Ježíše v podobenstvích a obrazech skrytě vyhlašoval.

Janova zpráva o Matce Pána

Pánovo rozloučení od svých rodinných příslušníků

Chci podávat zprávu, jak Pán vlastní členy rodiny oslovil, a jak ho oni kvůli jeho zázračnému uzdravování nemocných a jeho veřejné působnosti užasle a nedůvěřivě posuzovali.
Zarmoucený nad jejich odporem vůči jeho velkému úkolu, jim Pán řekl:
„Bůh otevře vaše zaslepené oči pro pochopení mojí úlohy teprve pak, až již dávno nebudu mezi vámi.
Nenamáhejte se mě posuzovat, neboť váš úsudek je úsudek slepců, kteří nemohou vidět světlo slunce.

Klidně mě odmítněte a nechte mě v pokoji jít, neboť má cesta není tou vaší.
Doprovázeli jste mě v době mládí mého pozemského života, proto vás zachráním, až pro to přijde čas.
Chci vám připomenout tato má slova, když budu povýšen a poté mi budete rozumět. Nenamáhejte se a nechtějte tato má slova zdůvodnit, neboť vy nejste dnes schopní je chápat, ale dejte mi pokojnou náklonnost vašich duší s sebou na cestu, neboť cesta, kterou nyní vykročím, bude skutečně těžká.
Nebudete mě moci poznat úlohou, kterou nyní provádím před zraky lidí, neboť já neprovádím tento úkol pro mě, ale pro Otce v nebi, který mě poslal.
Dejte mi tichou náklonnost vašich srdcí s sebou na cestu, kterou nyní nastoupím a nermuťte se nad tím, že mě v úloze, kterou budu provádět, už nebudete moci poznat.
V proměněném stavu, kterého dosáhnu, teprve poznáte, proč jsem vás opustil a vzal na sebe nemoc lidstva, aby se uzdravilo."
Ve tvářích příslušníků rodiny bylo vidět zklamáním z toho, že Pán nechce mezi nimi zůstat a utrpením stísněný otec ukryl tvář do rukou a plakal, zatímco ostatní příslušníci rodiny se beze slova dívali na matku, jak kráčí k synu, obejme ho a aniž by k němu vzhlédla, jakoby sama k sobě řekla: „Jdi, můj synu, cestou kterou ti Bůh připravil a splň svou úlohu před zraky lidí, jak to Bůh, který tě osvítil, ustanovil. Jdi, můj synu a věz, že neseš v sobě Boha, jak mi bylo oznámeno. Jdi až k lidským hranicím a překroč tyto hranice až dostihneš Boha, který tě osvítil. Jdi, můj synu a proměň se, aby všem, kteří tě budou následovat se proměna také podařila.
Jsem tvá matka na tomto světě, ale nemám na tebe žádné právo, protože jsi Syn nejvyššího. Nesmím ti ztěžovat tvou cestu mým bědováním, neboť ty vykonáváš to, co mi Duch boží kdysi oznámil. V tobě se splňuje můj pozemský život. Jak se ty Bohu dáváš, dávám se já tobě. Chci sílu proseb k Bohu, které jsem vyslala ti dát na cestu, a ty přineseš sílu mých proseb, které tě naplnily, k Bohu.
V tobě je spása a v tobě je život. Tebou se Stvoření přetvoří, jak mi to duch oznámil. Tebou se promění toto lidstvo, až se naplní čas, protože ty přinášíš bytostem dobrotu Stvořitele.
Chci ti obětovat svou duši, můj synu a nechci od tebe ustoupit, když tvá cesta bude použita k přetrpění útrap bytostí, neboť ty smíš vědět,

že ty sílu matky boží, kterou v sobě neseš, smíš přinést jako oběť.”
Vzrušen těmito tichými jako ve snu mluvenými slovy matky, které ho pevně držela v objetí, Pán na ni pohleděl a řekl: „Chci zaplatit sílu tvé duše, jako nikdy před tebou člověk před zraky celého pozemského lidstva, odměnu od Boha nepřijmul. Chci tě mocně povýšit a posílit tvou obětavou duši, abys byla silná pozemská matka, až se naplní čas. Nezapomeň tato má slova, když budeš trpět útrapy, které ti připraví cesta, kterou já nyní vykročím. Nezapomeň také tato slova, když se uvidíš ustanovena jako vládkyně nad sbory andělů, protože Bůh, kterému se podrobuješ, ti odplatí tvou mocnou oběť.”
Touto rozmluvou ve dvou se rozloučil Syn s matkou, jako se pozešťan loučí se svými milovanými. Bůh chtěl vidět tuto příhodu zaznamenánu, aby se poznalo, jak Pán ukazoval svou neobyčejnou dvojí přirozenost také uvnitř kruhu svých členů rodiny, a jak jen matka sama jeho dvojí přirozenosti rozuměla.

Marie pod křížem

Chci reprodukovat slova, která Matka Pána přede mnou říkala, když Pán na kříži zemřel. Zničena bolestí, ukryla svou tvář do rukou, a aniž by si mě všimla, který jsem stál vedle, zůstala dlouhou dobu bez pohnutí. Pro vnější svět byla jako zkamenělá bolestí, ale uvnitř propracovávala její duše tuto bolest před Bohem, jak její osvícení dovolovalo. Když odkryla svou tvář, nezabránila mi abych uchopil její ruku, aby si uvědomila mou přítomnost. Aniž se na mne podívala, řekla tiše: „Splněno je nyní, co Bůh ode mne žádal. Oběť je přinesena a v mé hrudi je zmučené srdce. Duše, která usilovala dostat se výš k Bohu je poraněná, neboť útrapy mého syna mě táhnou k zemi a srovnávají mě s tvory země. Podivuhodná událost, která se skrze mě měla uskutečnit na zemi, je nyní splněna, neboť oběť byla přinesena. Použij nyní tuto oběť, o můj Stvořiteli, podle Tvé svaté vůle a použij také mé horké slzy, jak si přeješ. Všechno jsem ti dala a zničená bolestí stojím samotná na této zemi, neboť Bůh, který mě doprovázel, mne opustil.”

Síla víry a obětavost Marie

Matka Pána byla málo nakloněná k tomu svůj bol o samotě vyplakat, neboť její osvícení ji popohánělo k tomu, aby před učedníky svědčila o úmrtí svého syna, které bylo pro lidi tak matoucí.
Doprovázel jsem Marii, když vyhledala učedníky, kteří byli shromážděni, aby se poradili, jak mohou zlepšit bezmocnou situaci, do které se před zraky bližních dostali. Jejich myšlenky byly úplně ochromené a zmatené, když jsme vstoupili. Žasl jsem nad silou Matky Pána, která odvrhla vyplakávání své bolesti a připojila se k bezradným učedníkům. Plná síly a se vztyčenou hlavou předstoupila před učedníky a pozdravila je, zatím co se oni zmateně a zaraženě dívali na její uplakané oči a před touto bolestí umlkli.
Ale Marie oslovila učedníky následujícími slovy: „Buď pochválen pán Bůh, který tuto oběť požadoval. Má duše je zase povzbuzená, protože Bůh, který tuto oběť stanovil, neodepře milosti, které jsou na tuto oběť vázány, jak mi to duch oznámil. Bůh, který si tuto oběť vyžádal, vám vyjasní zmatené myšlenky, které vás dnes naplňují a nechávají vás zoufat nad smyslem této oběti. Všechny vaše myšlenky, které vás dnes trápí, se zmatou, neboť tajemství této oběti nejste schopní rozluštit. Všechny vaše myšlenky chybují, neboť dobrota boží, která tuto oběť žádala, není pro vás rozeznatelná. Ale tato milost boží nebude provedena jinak než mocnou sílou, neboť Bůh drží své slovo, které mi dal. Vyčkejte, jak Pán, náš Bůh, tuto oběť použije a nehodnoťte vaším rozumem, neboť vaším rozumem nemůžete přehlédnout boží rozhodnutí. Podejte se naději, že tato oběť bude dokončena jako milost boží, jak mi bylo oznámeno."
Udivení učedníci hleděli uctivě na Matku Pána, ale přece se jim zdálo zcela záhadné, co slovy naznačovala. Já sám jsem dokázal vytušit náznaky tajemství, abych velikost a vznešenost matčiných slov mohl pochopit, neboť Pán mi dostatečně vysvětlil smysl jeho oběti.

Mariino vyznání ke smrti jejího syna na kříži

Když Marii po Pánově skonu odpůrci nutili k tomu, aby odpovědně učinila přiznání, jak mohla syna vychovávat k tomu, aby před zra-

ky všech tu stál jako přemožitel světa a zemřít, odpověděla: „Víte jen o tom, co můžete přehlédnout. Ale kdybyste věděli, co vy jako pozemské bytosti přehlédnout nemůžete, tak byste věděli, že jsem svého syna vychovala jako boží bytost.
Bůh stanovil předem ve svém plánu, že tento Syn měl být také poznán jako Syn boží, aby svědčil o Stvořitelově záměru, opatrně a pozvolna školit bezmocně se jevící pozemské lidi pro to, aby byli schopní se rozpoznat jako děti boží, jako děti toho Boha, který je chce jako jejich doprovázející a vychovávající Otec s velkou dobrotou vést k sobě vzhůru. Marně se budete snažit toto tajemství boží lásky zdůvodnit, když si pokorně a vědomě vaši velkou nevědomost neuvědomíte, abyste se zcela pozvedli do skutečné reality, kterou boží duch v hloubce vašich duší otevře, když se mu tiše a oddaně a bez jakéhokoli přání podrobíte. Marně byste se snažili o vysvětlení tajemství, kdy se můj Syn před zraky všech, jako vítěz nad světem pozdvihl a nechal usmrtit, když nebudete mít od Boha osvícenou duši, abyste rozuměli, co Bůh, který ho vedl a osvítil, od něho žádal. Bůh ho chtěl postavit před lidi toužící po spasení z pozemské vazby, jako vítěze nad světem. Několik lidí pochopilo poslání mého syna již dnes, ale ve vzdálené budoucnosti obdrží miliony lidí jistotu pro spasení jejich duše z pozemských vazeb, protože tento příklad mého Syna také jim dá sílu, aby překonali pozemský svět, jako to on učinil.
Budete ale marně nad tím hloubat, jak mladý silný pozešťan může na sebe vzít s velkou důstojností a klidem potupu násilné a strastiplné smrti na kříži, jestliže nic nevíte o Boží sounáležitosti, při které je možné takové obětování pozemského života.
Kdo je schopný takovéhoto obětování svého pozemského života, dosvědčuje, že ví o jiném,vyšším božím životě.
Kdo toto vědomí v sobě nosí, ten se už neptá po svádivých pozemských požitcích a poctách nevědomých bližních.
Kdo toto vědomí v sobě nosí, ten se odevzdá poslušně a trpělivě báječnému vedení Nebeského Otce, protože uslyší Otce k sobě mluvit, jak to ještě člověk, žijící odvrácený od Boha, nedokáže pochopit.
V této podřízenosti lidské vůle vůli Boha, který se v nitru člověka odhalí, můžete pochopit tajemství mého syna, který s plným vědomím podstoupil smrt na kříži.“

Mariino báječné spojení se Spasitelem

Pod křížem stojící, cítila se matka Pána jako Bohem opuštěná bytost, která stojí pod zákonem tohoto Stvoření a zakouší hluboké utrpení, které je tomuto zákonu přiměřené. Ale zmrtvýchvstání Pána proměnilo Marii, protože zjevilo smysl tohoto Stvoření. Bez Pánova zmrtvýchvstání by se Marie zhroutila, neboť by byla zůstala bytostí podřízenou zákonu tohoto Stvoření a propadla by utrpení. Ale Pánovým zmrtvýchvstáním byla potvrzena Maria jako Bohem osvícená, Pána zvěstující, Pánova společnice. Sílou matky vstoupil Pán na tento pozemský svět a silou matky se od něho zase oddělil. Maria byla pozemskou sílou, kterou se Bůh manifestoval. Povolán byl člověk, který v sobě skrýval Boží bohatství. A Maria poklidně a oddaně následovala toto povolání a porodila Spasitele, čímž se objasnilo velké tajemství, které Stvořitel položil jako základ pro tento pozemský svět.

Oddaností Marie boží vůli je splněn druhý velký zákon tohoto Stvoření, které umožňuje spasení od utrpení. Maria porodila Spasitele, který zákon utrpení překonal svým zmrtvýchvstáním z hrobu. Byla překonána srážející moc utrpení a před zraky všech bylo odkryto tajemství Spasení.

Pán vstal z mrtvých jako svědek pro druhý velký zákon, který Stvořitel položil jako základ pro tento pozemský svět, čím On potvrdil dobrotu Stvořitele, která nechce záhubu bytosti, ale její život v Bohu.

Jako proměněný pozemšťan putoval Pán ještě čtyřicet dnů po zemi a všichni ho viděli.

Matka zapomněla na svůj žal, který ji předtím přitlačoval k zemi a radostně řekla: „Bože, který jsi dal toto mocné svědectví své dobroty, proměň také mně v prvního pozemšťana který může Spasitele následovat. Proměnil-li jsi Syna, který v sobě nese bohatství Boha, tak proměň také Matku, která Bohu směla poskytnout pozemskou sílu.

Proměň mne, o můj Stvořiteli, aby lidstvo vědělo, že jejich vlastní osvícení je Bohem předurčeno. Já jsem přijala poselství anděla, čímž Spasitel ve mně přijal svou podobu, a proto tě prosím, ó Bože, proměň také mě jako první svědkyni Spasitele. V boží vz-

nešenosti podá Syn Matce korunu tohoto Stvoření, neboť lidstvo země bude její oddaností boží vůli vedeno k dokončení toho, co jí Stvořitel při jejím stvoření předurčil. Proměň mne, o můj Bože, jako jsi proměnil Syna, aby byl před zraky všech dosvědčen vyšší smysl tohoto Stvoření."

Jan po boku Pánovy Matky

Pán, když visel na kříži překvapil svou bolestí zhroucenou Matku odchýlením jejích myšlenek od jeho osoby tím, že ji odkázal na mne. Ona v jejím ztrápeném srdci nedokázala tento pokyn chápat, neboť pozemšťané mohou rozumět řeči nebeského světa jen, když Bůh jim ji vyloží. V její hluboké bolesti se Matka Pána podobala matkám pozemšťanů a oplakávala pomíjivé tělo svého Syna. Vysvobozena byla ze své bolesti teprve, když Pán k ní přistoupil v glórii zmrtvýchvstání. Byla vysvobozena z těsné pozemské klatby, až když Pán poslal svým následovníkům sílu svatého ducha.
Ale Synova slova byla tak tajuplná, že její duše je mohla úplně pochopit teprve po delším čase. Ta slova byla boží, ne lidská, proto jen objasnění z božího světa je může udělat srozumitelná. Síla boží byla v Pánově duši, když vyslovil ta slova a ze síly boží bude dáno vysvětlení.
Ve světě bytostí je vtělený Bůh úplně osamělý, neboť náleží přirozenému pořádku tohoto Stvoření jen jako tělesná bytost. Jako Bůh převyšuje bližní, tak jako Stvořitel převyšuje své bytosti.
Před zraky všech dosvědčil Pán své božství, když Matku odkázal slovy na mne a oddělil sám sebe ze světa tvorů, zatím co Matku, jako tvora země, ještě ponechal její bolesti o pozemské tělo Syna. Pán tedy odkázal Matku na tvory, ke kterým se cítila být začleněna. Se svou bolestí rozervanou duší ihned nerozuměla Synovým slovům, proto na mne bezradně hleděla, že já jí měl nahradit syna. Dobře ale porozuměla, když ji poté boží duch osvítil.
Neobyčejně láskyplně snášela moje nedostatky, neboť chtěla uposlechnout posledním ustanovením Syna. Ve společném životě poznala tato nejdůstojnější ze všech matek, jak ubohý je syn, který jí nyní byl dán. Byla stále neobyčejně laskavá a trpělivá vůči mým slabostem a já jsem se naučil mít úctu před boží Matkou, která neustále

viděla naši bídu.
Chci ukázat, jak Matka Pána ještě žila jeden a půl desetiletí na mé straně. Rozrušeně se lidé budou dívat se na tuto mou zprávu, neboť jejich mocné výmysly o životě Matky Ježíše se jim budou jevit hodnotnější, než tato jednoduchá zpráva z mého pozemského času.
Bůh dává mou zprávou vyvolenou duši boží Matky dnešním lidem k uváženému úsudku, protože Bůh chce, aby lidé upřímně ukázali, jak jejich srdce tuto Matku hodnotí.
V našem pokojném způsobu života byla láskyplná Matka Pána jakoby zasněná, neboť její Bohem naplněná duše se málo podíla na vnějších událostech každodenního života. Stoupenci Pána vzrušeně vyprošovali její pomoc, když kvůli panujícímu pronásledování dostávali strach. Rada Matky Pána, kterou jim dávala byla mocnější, než rada jiných lidí, neboť její rada byla z Boha, který ji osvěcoval. Kdyby byla její rada dána z lidského rozumu, tak by jí lidé nenásledovali. Protože ale její rada byla dána z Bohem osvícené duše, uskutečnilo se, co lidem radila. Lidé proto vzrušeně následovali její rady, poněvadž poznali sílu, která byla základem jejích slov.
Tato Matka se zdála být se svým Synem v jednom duchu, ukazujíce báječně rozdělení sil na dva díly. Před Pánovým působením na zemi to byla Matka, kterou se Bůh projevoval a po ukončení pozemského působení Pána to byla zase Matka, která boží činnost Pána provozovala dále.
Zvolený duševní život této báječné ženy byl předpokladem ku spásné činnosti Krista.
Hladovějící bližní stravovala, zbloudilým poradila a vedla je, trpící odkazovala na zákony tohoto pozemského života, nemocným doporučovala trpělivost a pravdivé poznání smyslu jejich tělesné nemoci. Na vzrušené volání odpovídala Matka Pána stále v klidu a dobrotě, poněvadž její duše viděla bližního pravdivou situaci před Bohem ještě dřív, než bližní svou žádost přednesl.
Byl jsem svědkem nesčetných činů této velké ženy, kterými získávala lidská srdce, proto mohu vzpomínkové obrazy reprodukovat.
Bůh byl v této Matce tak silně aktivní, že její duše byla zcela naplněna božími slovy, která dostávala. Ale její síla nebyla na počátku ještě tak velká, neboť zodpovědné úkoly pro dohled a výchovu jejího dítěte požadovaly od ní činnosti práceschopného a upřímného k pozemskému světu obráceného člověka. V této době byl její vnitřní

přístup k Bohu soustředěn na zodpovědné úlohy, které si sama ukládala. Také když Pán poslouchal již na svoje vlastní osvícení, byl odkázaný na báječně osvícenou duši své matky, když si měl vyjasnit, jak by měl vytvářet vnější způsob života jako člověk. Ačkoliv se Pán během svého vyrůstání také dorozumíval se svým Nebeským Otcem, byl přesto na Matku odkázaný, když šlo o to, jak vést pozemský způsob života.

Pán vyrostl jako syn osvícené matky, ale když Pán dosáhl dospělosti, které bylo třeba, aby nepřetržitě vnímal hlas Nebeského Otce, oddělil se Pán od matky, aby splnil úkoly, které na něho kladl Nebeský Otec.

Poté byl splněný úkol, pro který anděl matku vyzval. Ale po skonání Syna byla Matka Pána znovu vyzvána, aby spolupůsobila dále na úkolech Syna.

Byl jsem svědkem, jak matka dále prováděla svůj úkol na zemi, ačkoliv její činnost nebyla příliš známá, protože její jemné síly ji nutily k tichému a skromnému způsobu života. Chci nyní popsat podivuhodný život po boku této Matky.

Při příchodu Pánovy Matky pod střechu mého domu, řekla mi následující slova: „Chci ti nyní nahradit matku, kterou jsi ztratil, a ty mi máš nahradit Syna, kterého jsem já ztratila. Oba jsme zažili smrt na kříži naší nejoblíbenější bytosti, našeho Spasitele. Oba jsme plni bolesti nad ztrátou nejoblíbenější bytosti, proto budeme spolu zacházet dobrotivě a shovívavě. Oba jsme poznali, jak pomíjející je vzezření milované bytosti, a proto budeme ve věčnosti hledat a nalézat, co jsme na zemi ztratili. Oba jsme se museli v bolesti sklonit před zákonem pomíjivosti pozemské postavy, a proto se oba nyní snažme hledat nebeskou podobu naší milované bytosti v nebeském světě. Pojďme od země pryč, jako od místa slz a útrap a pojďme kupředu na cestu, kterou nám ukázal můj Syn. Pomíjivost je životní úděl všeho pozemského a věčnost je osudem přemožitelů všeho pozemského. Pracujme na přemožení země, abychom dosáhli nebeský svět, abychom splnili boží předurčení. Oba jsme se podřídili zákonu země, uvědomovali si důstojnost člověka jako božího tvora a že sloužíme z božího pověření. Ale po splnění zákona této země si přeje Stvořitel plnění zákona, podle kterého byl stvořen nebeský svět. Inu cvičme se v obtížném umění, žít přiměřeně zákonu nebeského světa na zemi.

Podříďme se vůli Stvořitele, který nám předurčil po tělesném bytí, duchovní přítomnost. Pracujme na tom, překonat svět, jako ho můj Syn překonal. Oba bychom marně čekali na to, co lidé nazývají štěstím, neboť Bůh nás určil pro to, abychom se již na zemi pozvedli do nebeského světa. Oba dosáhneme štěstí vítězů nad pomíjejícím, které je nepomíjející a věčné. Budeme působit na zemi jako změnění lidé, kteří nemají již více žádný podíl na pozemském světě, protože Spasitel je k sobě vyzvedl do nebeského světa. Ačkoli působíme mezi lidmi jako lidé, nebudeme se přesto podílet na tom, co patří světu. Naše duše začleníme netknuté do nebeského světa, zatím co naše pozemská strana bytosti bude plnit povinnosti, které pozemský život ukládá. Obrátit se chceme na Boha, aby nám brzy odebral tíhu země, protože tato tíha ochromuje povznešení duše. Oba budeme jásat štěstím, když přijde naše hodina, abychom se mohli odloučit od země a začít žít náš věčný život. Podobně jako nám to Spasitel ukázal, budeme báječně vzkříšení jako proměnění lidé, kteří přemohli smrt a budeme pozdviženi do nebeského světa, jako se také Spasitel pozdvihl do nebeského světa."

V pokojné síle, její k Bohu povznesené duše, dokázala Matka Pána hovořit tato báječná slova, která se hluboko vryla do duše. Nikdy jsem se nevzdálil od této nejdůstojnější ze všech matek, neboť bolest v její duši byla tak mocná, že jsem se stále obával, že její tělo nebude schopno vzdorovat sžírajícímu plameni této bolesti. Při příchodu Matky Pána do mého domu nebyla cesta, která přede mnou ležela ještě patrná. V mém povolání jsem chtěl jen tehdy ještě pracovat, když to nouze vyžadovala. Všechnu sílu mé duše jsem chtěl podřídit této Matce, kterou mi Pán předal jako nejvzácnější zástavu jeho lásky a jeho důvěry. Při této Matce jsem chtěl zůstat, až příkaz Pána bude splněn. Když útočný vztek protivníků ohrožoval jemné síly této ženy, byla má silná mužná přírozenost obranou, kterou Pán pro ni požadoval, a když se zmučené srdce matky sžíralo v hoři, byla starostlivá láska, kterou jsem jí prokazoval, pro ní poslední zárukou, kterou pro ni zanechala láska jejího syna.

Báječný byl život po boku této ženy, neboť rozmanitá zaměstnání, která vyžadoval každodenní okruh povinností, jsme byli schopní bez velké námahy vykonávat, protože nám podporující přívrženci Pána odebírali běžné starosti života. Celý můj život byl změněný, poněvadž jsem nežil už svůj vlastní život, ale Pánem mi uložený

život sloužícího učedníka. Své dny jsem trávil nyní neobyčejně zodpovědně, neboť Pánův příkaz mě přiměl k tomu, abych dohlížel na kroky svěřené ženy. Znal jsem její lásku k lidem, a proto jsem ji ochotně provázel na všech jejích cestách, když navštívila potřebné, aby je utěšila nebo jim nabídla svou aktivní pomoc. Zastavili jsme se u nesčetných lidí, kde vždy někdo volal o pomoc této ženy a všude jsme byli toužebně očekáváni a s radostí vítáni. Působení její mateřské lásky bylo smrtí Syna najednou zabráněno, proto věnovala nyní bohatou sílu lásky jejího srdce všem lidem, kteří si její lásku přáli.

Dobrota a činná pomoc byly láskyplné projevy její bytosti. Z dobroty si brala neklidné, zmatené, zoufalé, bloudící a zraněné lidi, aby je svou činnou pomocí zbavila jejich omylů a utrpení. Byl jsem často zahanben myšlenkami na svou vlastní matku, která nikdy tak bohatou míru lásky a péče nemohla projevit, jako jsem viděl projevovat Matku Pána. Kdo mohl pozorovat z bezprostřední blízkosti laskavou péči a mocnou duchovní pomoc této žalem sklíčené ženy k nesčetným bližním, ten už nebude chtít trávit další část života v sobectví, a proto jsem zanechal myšlenek na založení vlastní rodiny a všechny své síly jsem vložil do úsilí žít příkladem této ženy.

Dobrota boží Matky byla příčinou, proč lidé také často volali mě, neboť poraněná Matka Pána bylo často jako uplakaná pozemská matka u hrobu Syna ponořená v modlitbách.

Když jsem byl s ní sám v našem domě, byla Matka Pána málo hovorná, proto jsem její mlčení ctil a oslovil ji jen tehdy, když mě k tomu vyzvala .

Mlčením sbírala sílu, s kterou znovu činně vstupovala mezi lidi. V mlčení rozmlouvala s Bohem, který ji posiloval a povzbuzoval. V mlčení ztrácela často natolik realitu, že jsem ji několikrát nalezl jako v bezvědomí, jakoby její duše již opustila tělo. Neslýchané události, které její osvícená duše v takových stavech viděla, skryla před všemi lidmi, neboť nechtěla být prorokem, protože to jí Syn neuložil. Tiše skryla v její duši, co jí Spasitel nechal vidět a dala mi jen několik náznaků, o kterých jsem já rovněž mlčel. Neslýchané události na zemi viděly osvícené oči této ženy během doby jejích stavů, neboť Bůh ji nechal pohledět do průběhu světového dění. Byla předurčená Bohem, aby Bohu pomáhala při jeho práci s pozdvihováním lidských duší k němu vzhůru, proto ji Bůh takto nechal

vidět, jaký druh nebezpečí hrozí duším na zemi. Neslýchané události, které Matka Pána viděla, chci dnes vysvětlit, jak mi to několika slovy reprodukovala:
„Byla jsem jakoby pod nebeským zástupem, který obklopoval Boží trůn. Tyto blahoslavené postavy osvětlovalo nádherné světlo, jako kdyby sluneční světlo bylo desateronásobné. V zástupu těchto nebešťanů jsem rozpoznala Spasitele světa, který byl na zemi mým Synem. Chtěla jsem se k němu přiblížit, protože mne k němu přitahovala láska, ale nebešťané byli mezi ním a mnou, takže jsem se k němu nemohla dostat. V boží Svatozáři mi byl Syn odtrhnut, pročež jsem ho vnímala jen jako ozářený nebeský zjev. Boží dobrota ale nechtěla duši Matky zranit, proto mi svěřila úkol, působit jako prostředník mezi pozemšťany a Bohem. Bůh Spasitel, byl na zemi mým Synem a Bůh Spasitel, by mne chtěl před lidstvem vyzdvihnout a použít jako jejich zastánce. Zázračně mi to bylo sděleno, jak by to člověk nemohl pojmout. V jazyce nebeského světa jsem pochopila, co toto pověření znamená. Bůh mě ocenil jako prostředníka mezi sebou a lidmi, když mi svěřil své pozemské vzezření a Bůh mi také nadále svěřuje úkol, působit jako prostředník mezi pozešťany a božstvem. Před světem lidí budu stát jako Matka Pána, která je ztrápená bolestí nad pozemskou smrtí Syna, ale před nebeským světem budou pozemské pocity mého srdce vymazány, neboť pozemský zákon ztratí sílu před boží vznešeností. Pozemský zákon bude také zrušen, když myšlenky člověka budou nepřetržitě namířeny k Bohu a budou mu stát po boku povolaní andělé.
Mám vyzvat lidi k tomu, aby rozpoznali oběť Spasitele v celé její velikosti, dokud já ještě žiji na zemi. Spasitel nebyl pochopen, protože lidé jeho pravdivou úlohu nemohli chápat. Ale když bude tento úkol vysvětlen, budou nacházet vysvobození v dobrotě boží, když budou vroucně volat po vysvobození. Když člověk hledá Boha, obdrží pomoc andělů, neboť andělé slouží Spasiteli. Zachráněn z pozemské tísně neosvícené bytosti, obdrží takový člověk moc působit pomocí andělů, čímž se stane před lidmi původcem zázraků. Žádný pozešťan nemůže působit ze své vlastní přirozenosti zázraky, neboť zákon země vylučuje činění zázraků. Ale když Spasitel své anděle poslal, aby sloužili lidem, kteří se toužebně a věrně snaží dostat vzhůru k Bohu, může takový člověk zázrak udělat, neboť mu andělé pomáhají. Osvobozeni z pozemské tísně si budou lidé vykračovat,

když poznají, že jim Spasitel poslal své anděle, kteří s nimi chtějí po boku pracovat.
Moje k Bohu povznesená duše se dívala na strašlivé události, zatím co jsi mě viděl spící ležet, ale já to tobě nedokáži reprodukovat, protože jsem to postřehla v řeči nebeského světa, které ty ještě nemůžeš rozumět. Vinná réva je sklizená, když pro to přišel čas a sklizen bude život na zemi, když pro to nastane čas. Ale má síla, kterou mi Spasitel dal, bude bdít nad lidmi, kteří hledají napojení na Boha, aby neuhynuli. Spaseni budou všichni lidé, kteří uctivě plnili pokyny Spasitele, neboť Spasitel jim dá své anděle za služebníky. Nevysvobození zůstanou ti lidé, kterých se Spasitel nedotkl, protože ho nikdy nevolali. Nespasení se budou podílet na osudu tvorů této země, který stanovuje zápasy, strádání a ponižování. Nespasené bytosti Bůh nezapudí, ale zhoubný osud, který toto lidstvo čeká, udělá z nespasených lidí zoufalce, protože jim andělé, jako láskyplní poslové Spasitele, nebudou pracovat po boku. V duších lidí, následujících Spasitele, přezáří světlo nebeského světa pozemskou temnotu, čímž budou útrapy a strádání způsobené bojem bytostí, jen málo citelné. Pozešťané budou slovem Spasitele přidruženi k nápomocným andělům.
Bůh dobrotivě osloví ty lidi, kteří se Bohu nepřetržitě podrobovali, než aby Bůh oslovil ty, kteří vedli egoistický, od Boha odvrácený, na pozemské požitky a zábavu vázaný život.
Bůh ti dnes dává mými slovy nahlédnout do zákonů nebeského světa, protože jsi k tomu od Boha předurčen, abys nebeský svět pochopil, mezitím co ještě žiješ jako člověk na zemi. Vzdej se proto všeho, co tě k této zemi poutá a pozdvihni vytrvale své myšlenky k Bohu, až zaslechneš v sobě hlas Spasitele. Zanech vší ctižádostivosti a ješitnosti a jdi tiše svou cestou, jak ti bude Bůh ukazovat. Bůh ti osvícením tvou oběť velkolepě zaplatí. Jak ti to tvůj Mistr svým příkladem ukázal, zachráníš mnoho lidí slovy Spasitele, které ti on zprostředkuje. Chci ti pomoci na cestě, která nechává báječně vynášet duši k Bohu, ale věz, že tato cesta se bude jevit před zraky lidí bezcenná, protože jejich oči nemohou vidět, co ty ve své duši zpracováváš. V tobě se bude Spasitel zjevovat, když k tomu přijde čas, neboť tys obdržel od Boha úkol, pomoci zajistit Spasitelovo dílo na zemi. Chraň se před každým zmatkem ve své duši a ukryj se před všemi lidmi, kteří by ti chtěli uloupit klid. Zachraňuj své

bližní silou a čistotou tvé duše před Bohem, čímž jim dáš příklad opravdového následování Spasitele. Bůh tě bude mocně podporovat, když si uložíš, že budeš energicky pomáhat duším bližních. Věz, že byl před mými zraky odhalen osud lidí a já jsem obdržela uloženu velkou odpovědnost za vysvětlení a varování lidí. V tobě mi dal Spasitel k tomuto úkolu pomocníka. Tebou chce Spasitel lidi varovat. Vzdej se proto všechno hledání pozemského štěstí a zasvěť se zcela boží službě.

Do tvých rukou klade Spasitel zjevení, které má lidstvo varovat. V tobě bude boží duch tak báječně působit, že pozemské lidstvo se na tvé zjevení nebude moci dívat jako na výmysl od tebe. Bůh potvrdí tvoje osvícení tak mocně, že tě lidstvo bude chtít následovat úctou před božím svědectvím pro tebe. Vyzývat budeš lidi, jak Bůh to předurčil, čímž se osvědčíš jako opravdový učedník svého Mistra. Mocně budeš svědčit pro Spasitele a báječně bude Spasitel svědčit pro tebe, tím že ti nechá po boku pracovat anděle. Spasitel tě bude vést podobně, jako sám Nebeský Otec vedl Jeho. Chci tě mými slovy vyzvat již dnes, abys rozpoznal velikost tvé úlohy před Bohem, aby sis postavil hodnotnější život než tvoji vrstevníci. Buď stále víc světcem, abys jednou vznešeně mohl sloužit Spasiteli jako nádoba pro vlévání jeho mocných zjevení. Zvol si osamělý život, jakmile se budeš cítit oslovený božím hlasem a otevři se poté uctivě působení božího ducha. Pracuj dnes jen na svatosti tvé duše a přenech Bohu volbu času, kdy tě pro tento úkol zavolá. Upřímnou pomocí, kterou jim na mé straně budeš pomáhat, ti odeberu lidskou nenávist a výsměch a tím ti ulehčím práci. Chceme podrážděné lidi naší láskyplnou činností umlčet. Chceme našimi názornými a uspořádanými účinnými zásahy do rozrušeného života rozrušené lidi přimět k pořádku. Znepokojené lidi chceme naší klidnou důvěrou v boží dobrotu vychovat k nebojácnosti. Trpícím lidem budeme naší dobrotivou pomocí pomáhat k sebezapření, ale hrdým a sebejistým a pyšným se budeme vyhýbat, neboť nepotřebují naší aktivní pomoc. K těm, kteří nezahořkli svými nesnázemi na zemi budeme dobrotivější, než k lidem jejich osudem zatrpklým, zarmouceným a rozhněvaným. Pozemský osud je tvrdý a hořký, neboť Stvořitel to tak určil, protože on chce duše bytostí posilovat uloženým utrpením a zápasením. Bůh pozoruje své tvory, jak snášejí tvrdý a hořký osud a Bůh přitahuje vší silou k sobě vzhůru ty, kteří zápasením a utr-

pením nezahořkli.”
Matka Pána vedla se mnou podobné rozhovory, kterým jsem uctivě naslouchal. Ale během těchto projevů zůstávalo její chování a její výraz obličeje jako u vytržení, neboť tyto rozhovory vedla jako osvícená Bohem.
Domácí práce vykonávala Matka Pána jen jako ve snu, ale všechno, co si přála provést, se jí dařilo s lehkostí, jako kdyby jí byly nápomocné ruce andělů. Hodnotnější ale byla činnost, kterou prováděla pro Pánův boží úkol, neboť potom byla silná svou velkou boží milostí. Pak ustoupily každodenní záležitosti a také blízké vztahy k bližním, ke kterým se jinak cítila vázána. Její pohyby byly vznešenější a na obklopující lidi působila uzavřená, neboť myšlenkami zcela obrácená k Bohu, byla osamělá jako tvor této země, který už nemá podíl na pomíjejícím světě. Mnoho let působila po mém boku pro bližní tato, pro mocný duchovní život zvolená, osamělá, báječná, Bohu sloužící žena.
Kdo s touto ženou přišel do styku, byl od ní vzat pod ochranu, ona poznala jeho myšlenky a začala na jeho duši pracovat osvícenými výroky a láskyplnými radami jejího chytrého rozumu. Ubozí se zdáli před ní vesměs všichni lidé, neboť nikdo nedosahoval její důstojnosti a vznešenosti. Ráda se přívětivě skrývala za trochu uzavřené vystupování, kterým získávala lidskou důvěru. Byli jsme jako společníci v domácnosti na sebe odkázaní, ale snažil jsem stále, aby Matka Pána měla pocit nezávislosti. Působíc mezi bližními v pokračování na pozemském díle Pána, její velké úloze, jsem získal důvěru, která mi byla tak dobrotivě prokazována, že jsem se snažil poděkovat tím, že jsem jako pomocník vystupoval jen tehdy, když jsem k tomu byl vyzvaný.
Stovky lidí, kteří předtím Pána následovaly, požadovaly útěchu Matky Pána, dostávaly rady a byly s velkou dobrotou a trpělivostí utěšováni a poučnými slovy utvrzováni v jejich víře. Všichni tito lidé, kteří ji požádali o pomoc, byli od ní láskyplně osloveni a jejich žádost byla dobrotivě vyslechnuta a zodpovězena. Často jsem byl vyzván, abych ověřil žádost lidí, dřív než je přivedu k Matce Pána. Neobyčejně přesně ale odlišila sama lidi, ke kterým jevila sklony k pomoci od těch, které by chtěla odmítnout jako pro její útěchu nepřístupné. Lidé byli od ní přesně prověřeni, dřív než jim svou pomoc nabídla. Byl jsem informován, jak volající lidskou bytost

přezkoušet. K Bohu uctiví a poslušní lidé, dodržující přikázání, kteří si přáli následovat čestně příkladu Pána byli k ní přivedeni, zatím co nenávistí lstí a zlobou a těmito vlastnostmi znečištění lidé museli být odmítnuti. Vynalézavým způsobem, kterým u lidí odhalovala jejich skryté myšlenky, dokázala Matka Pána s velkou jistotou rozpoznat, jaký byl duševní život člověka, který stál proti ní. Všichni z nečistých myšlenek usvědčení lidé nemohli skrývat svůj hněv nad neobyčejně hodnotnou zkouškou jejich duše, proto tito zřetelným způsobem rozpoznaní sobci, odepřeli matce Pána svou úctu. Neřestné pomluvy a nevraživý nezodpovědný boj proti její láskyplné boží práci byly plody pomsty mnoha takových odmítnutých, nekalých lidí. Pracujíce jen pro boží pozemskou práci, neztratila Matka Pána ani slovo pro tyto pletichářské snílky. Pokojně plnila pro Boha své povinnosti a odpovědně pečovala o uctivé duše, zasílané k ní Bohem.

Zbavena oddanosti ke všemu pozemskému, způsobené smrtí Syna na kříži, nezůstal v její duši žádný prostor pro odpověď na nízké útoky úskočných lidí. S upřeným pohledem namířeným do nebeského světa, nebylo působení její pozemské osobnosti na nekalé, zrádné lidi skutečně důležité. Bohatě obdarovaná boží přízní dokázala klidně ubohost nekalých nenávistníků přejít.

„Jejich síly slouží ještě pozemskému světu", řekla mi Matka Pána, „ale mé síly slouží Bohu. Utrpení duše a osamělost lidského srdce mě přivádí k tomu, zříci se vnějšího pozemského světa, abych se připojila k vnitřnímu světu boží lásky. Vnější zápolení o potěšení pozemského světa je docela lehké počínání oproti těžké duševní práci hledačů Boha, když statečně vkročí na cestu sebeodříkání, kterou zápasí o štěstí vnitřního světa, kde je očekává Bůh. Budeme statečně pokračovat na vnitřní cestě - ty Bohem předepsaným způsobem a já mně přiměřeným a společně splníme Bohem určené velké úkoly, jak si to žádná živá duše dnes nedokáže představit. Až se odvrátíme od pozemského světa, tak nás Spasitel postaví před lidi a nesčíslné miliony pozešťanů k nám budou vzhlížet ve víře a oddanosti ve Spasitele, kterého jim vyhlásíme.

Stovky lidí nás dnes vyhledávají, aby od nás získali radu, útěchu a pomoc, ale miliony pozešťanů k nám budou vzhlížet až opustíme pozemský svět a před zraky všech těchto nesčetných milionů ukážeme Spasitelův milý čin lásky. V tobě se bude Spasitel tajuplným

způsobem ukazovat, zatím co já budu lidi zkoušet, jak se dívají na Boží pozemské vtělení, dřív než je přivedu ke Spasiteli, jako jeho nejvyšší služebnice. Tobě dává Bůh za úkol působit jako člověk na lidi opatrně přezkoumávající pozemskou přeměnu Spasitele a ukazovat jim před jejich zraky důstojnost Božství Spasitele. Mně ale dal Bůh za úkol, podat svědectví z nebeského světa pro Spasitelovo pozemské působení. Miliony budou překvapeně pohlížet na moje svědectví z nebeského světa a uctivě se pokloní Božství Spasitele, protože já jim je potvrdím z nebeského světa. Boží duch, který mě osvítil, bude působit přes zodpovědně pracující a hodnotně Bohu sloužící lidi pro to, aby se má svědectví neztratila a víra lidí bude báječně posilněná tímto mým znatelným zákrokem do pozemských událostí. Zvolený, láskyplný lidský cit bude jako nádoba sloužit mému svědectví a hodnotně Bohu sloužící lidé získají jistotu, že mohou bez pochyb akceptovat moje svědectví.
Chci tě poučit, jak tě Spasitel nechá pracovat, abys dlouhý pozemský život ležící před tebou mohl vytvářet podle boží vůle. Dej stranou všechny starosti o svůj denní chléb, neboť Bůh ti dá neobyčejným způsobem stále všechno co potřebuješ a žij jen pro úlohu následovat Spasitele jako jeho učedník. Pěstuj si uspořádaný, silný myšlenkový život důstojného božího služebníka, který všechny chudobné, vzrušující, pocizené myšlenky obrácené jen na pozemský svět, stále více dokáže vyřadit, aby nakonec zcela pozdvihnul duši k Bohu a v nepomíjející glórii, kde Spasitel působí, jí mohl báječným způsobem zachránit. Tíživý, matoucí, vystrašený, bezvýsledný pozemský život, uzavírající lidské duše před božím světlem, které ji chce osvětlit, se budeš učit pozvolna přemoci, aby ses zcela ukryl v lásce Spasitele, která tě vytáhne do Jeho věčné říše. Zažiješ zázračné uchvácení Bohem, když tímto způsobem své myšlenky očistíš od přitěžujícího pozemského prachu. Nepomíjející život vzhůru k Bohu pozvednuté duše tě bude více přitahovat než pomíjející život bytostí na zemi. Podobně jako se Spasitel vzdal pokojně pozemského života, protože si byl vědom svého božství, budeš se také ty již během svého dlouhého pozemského života vzdávat vlastního života jako od Boha oddělený tvor, aby ses zcela ukryl do Božího Slova, které k tobě tajemným způsobem přichází. Báječně tě osvítil duch boží, který ti Spasitel poslal, proto dnes mým slovům rozumíš. Pozemští tvorové nerozumí boží řeči, pokud jejich duše neosvítí

duch pravdy, kterého jim Spasitel posílá. Bůh, který podivuhodně vede lidi k předurčenému cíli tohoto Stvoření, tě bude používat jako nástroj pro poučení lidí. Budeš provádět svatou práci, protože Bůh sám ti povede ruku. Na tvém svědectví, že Spasitelova síla vychází z Boha, bude skutečně s důvěrou lidmi vystavěna víra, neboť ty nesvědčíš sám ze sebe. Bůh sám bude přes tebe svědčit pro Spasitelovo božství. Z tvé lidské síly bys nemohl skutečně přesvědčivě svědčit, neboť tvá lidská síla je vázána k zemi a proto omezená. Nikdy ale nedokáže slabý před Bohem žijící pozemšťan, podat platné svědectví pro pravdu božího zákroku, když nezpůsobí podání tohoto svědectví sám Bůh. Mocným způsobem bude Bůh podávat tvé svědectví, tím že je protáhne do dvou tisíciletí, což žádný pozešťan ze své vlastní síly nedokáže. Oznámíš průběh světového dění, jak jsem ho v duchu viděla, čímž budeš lidi varovat před neštěstím, které jim hrozí. V tobě nechá Bůh povstat velkého upomínatele, který bude lidstvu vysvětlovat a je varovat, aby božímu soudu hleděli vstříc plní uctivosti a podrobili své duše Bohu. Nenech nikoho nahlédnout do této tvé úlohy, neboť žádný tvůj bližní jí nemůže pochopit, jako ty sám ji dnes také ještě pochopit nemůžeš. Má slova tě mají jen připravit, abys svůj další pozemský život opatrně a pokojně nastavil na poznání tohoto božího zjevení, neboť daleká je ještě tvá pozemská cesta do splnění mých slov."

Byl jsem ještě tehdy moc mladý, abych celou velikost úlohy, kterou mi těmito slovy Matka Pána naznačila, uměl pochopit. Neztratil jsem žádné její slovo z mé paměti a snažil jsem se smysl slov pozorně uvážit. V každém ohledu pracovitý s velkou úctou k Bohu, převládala ve mně vždy jen jedna myšlenka, dodržet pánu Ježíši slib, který jsem mu za jeho života dal. Chtěl jsem přestat být svéhlavým člověkem, který sleduje jen svá vlastní přání a chtěl jsem před zraky všech prokázat, že chci plnit jen Pánovu vůli. Sloužil jsem proto Matce Pána jako její ochránce a pomocník pokud si mojí službu přála. Vyvolené, láskyplné působení této báječné ženy chci dále vylíčit v několika příkladech.

Stovky lidí si přály být jí osloveny, čímž její jemné tělesné síly často hrozily zhroucením. Ale síla její osvícené duše byla tak velká, že tělo duši poslouchalo a nadměrnému úsilí nepodlehlo. Na vzrušené výzvy, aby léčila nemocné, jako to činil její Syn, odpovídala, že dobrotou jejího Syna od nemocí uzdravení lidé se vůbec nesnažili osvo-

bodit Syna z rukou jeho protivníků. Nepozorovaně a ustrašeně zdaleka přihlíželi, když byl jejich Spasitel odsouzen, pokořen a uražen, aniž by byl jeden z nich pohnul rukou k jeho záchraně. Bezmocně a zbaběle nechali Spasitele od jeho protivníků překonat a ukřižovat. Bůh ale na tom ukázal velké sobectví a zrádné srdce člověka. Rádi si nechali své mučivé nemoci odebrat, ale vůbec nechtěli sami sebe obětovat za záchranu svého Spasitele. Před očima této důstojné žalobnice jsem viděl mnoho těchto uzdravených hledět zahanbeně k zemi, aby se vyhnuli jejímu zraku. Stovky uzdravených se dívaly takto k zemi a žaloba poraněné matky způsobila u mnohých, že vystoupili, dosvědčovali a podporovali vzkříšeného Spasitele a litovali, že odsouzeného, v lidském těle ještě pobývajícího Spasitele ze zbabělosti opustili. Díky žalujícím slovům Matky Pána, Bůh zocelil duševní sílu velkého množství těchto vyléčených. Velkolepě se mnozí odvděčili tím, že se nepřátelům Pána směle stavěli bez strachu na odpor a také mnozí zemřeli násilím protivníků. Jakoby ožili, stáli před protivníky Pána, protože v jejich duších zněla žalující slova Matky Pána. Odhodláno k odvážnému sebeobětování, dokázalo mnoho z nich jít na smrt, čímž mocně podpořili Pánovo dílo.

Takovým způsobem působila Matka Pána dále na zemi v úloze Spasitele.

Nepříjemní lidé, kteří k nám přišli z bezcenné zvědavosti, byli Matkou Pána ihned poznáni, protože viděla jejich utajené myšlenky, pročež je naprosto důstojně vyzvala, aby její dům přenechali hledačům Boha a nezabírali jim místo. Nepříjemní lidé, žijící nezodpovědně před Bohem byli tímto způsobem upozorněni na to, že jejich myšlenky byly rozpoznány a občas se přihodilo, že jeden mezi nimi se zkroušený obrátil a s čestným srdcem se snažil Pána následovat. S láskou přijala poté Matka Pána takového člověka a její mocná poučení a dobrota její Bohem naplněné duše způsobila v těchto lidech většinou mocnou změnu jejich celého až do té doby vedeného života. Pozvolna nás obklopovalo stále víc stoupenců Pána, protože Matčin mírný způsob získávat duše a doprovázet je kupředu ke Spasiteli, neobyčejně mocně působil na lidi milující a hledající Boha. Protivníci Pána rozhněvaně pozorovali malý statečný zástup, který se okolo nás vytvořil a vůbec neskrývali své nepřátelství vůči nám. Ale Bůh nás chránil na všech našich cestách, proto se nikdy nestalo, aby nám nenávist protivníků ublížila.

Kdo nikdy tuto Bohem naplněnou ženu v její mlčelivém, od vnějšího života do sebe uzavřeném způsobu života nemohl z bezprostřední blízkosti pozorovat, nebude moci porozumět velkému lidskému uctívání její osoby. Jen pro Boha žila a jen od Boha si nechala radit a sebe vést. Dojímavý byl pro mne často pohled, když tato teplem boží lásky naplněná žena utěšovala a povzbuzovala před ní klečící, bolestí naplněné lidi. Jako nebeský zjev v pozemském oděvu hleděly na ně potom její oči a já hluboce dojatý jsem poklekl často také po boku takových žalem naplněných lidí, abych se této vznešené útěchy také účastnil. Nebeská láska ke všemu, co nebeskou lásku volalo na pomoc, zářila pak z její tváře, která byla jako osvětlená boží láskou, která ji naplňovala.

Rozčílený, vystrašený nebo neklidný život dokázala Matka Pána u lidí jen těžce snášet, protože jí to dělalo neklidnou. Právě tak se vyhýbala samolibým a panovačným mezi lidmi, protože ti měli naplněnou duši pýchou.

„Boží svatí a pýchou světským způsobem života naplnění lidé se nehodí k sobě", říkala mi, „boží svatý usiluje o říši mého Syna, Spasitele duší, která není na tomto světě. Pýchou naplnění lidé usilují o vážený a uznávaný život tohoto pozemského světa, kde panuje duch země, který se odvrátil od říše Spasitele. Postav se vždy proti přesvědčeným o svoji neomylnosti a panovačným, neboť by ti jejich ubohé posuzující metody mohly zkazit duši, kdybyses jejich posuzování otevřel. Dej přesvědčeným o svoji neomylnosti a panovačným své uznání, po kterém tolik dychtí a jdi dál tiše svou cestou, aniž bys jim dovolil nahlédnout do skrytého života tvé duše. Uzavřené duše nejsi schopný otevřít, neboť k tomu je potřeba soudící síla boží a uzavřených, zatvrdlých srdcí se nemůžeš dotknout, neboť jejich sebeláska ti to zapoví. Vyvaruj se odpovídat zatvrzeným a přesvědčeným o svojí neomylnosti, aby neublížili tvé duši, která je zodpovědná Bohu. Povšimni si, že v sobě neseš mocnou zbraň, sebezapřením naučenou mlčenlivost, která tě uchrání před útoky zmateně žijících bližních a v ní ukryješ svatou práci své duše. Pohybuj se klidně, beze slov, mezi všemi bližními, kteří ti jejich panovačností a chladem srdce a podivnou chorobnou ctižádostivostí hrozí uloupit klid, který jsi nalezl u Boha. V této mlčenlivosti, kterou skrýváš mocný život tvé pro Boha pracující duše, jsi před Bohem nezranitelný pro nezodpovědně tě odsuzující odpůrce. Ukaž

jim tuto důstojnou zbraň, díky které se chráníš před nepokojem, který by ti zmatení bližní chtěli zprostředkovat. Ukryj se vždy do své skryté, k Bohu obrácené duše, když poznáš, že tě osloví silnější, tvrdí a neobyčejně panovační bližní. Jdi pokojně kolem a mlč. Pozoruj poté, jak tě v neklidu budou zkoušet, zda jim přenecháš ještě nějakou možnost, aby tě mohli napadnout a pokořovat a nebuď překvapen, že zůstaneš před takovými lidmi uchráněn, že oni nejsou schopní dostat tvou duši pod svou kontrolu. Ozdravuj svůj duševní život tím, že se před takovými nešťastníky budeš držet uzavřený. Dávej ale upřímně bližním, kteří tě láskyplně a upřímně následují, kteří Boha milují a ctí, všechna bohatství své duše, která Bůh na tebe převádí, neboť Bůh ti dává své dary přízně, abys je rozděloval na volající bližní.

Mezi božími dětmi se vytvoří nádherný život, neboť jejich mluva, kterou je učil Bůh je spojuje mezi sebou. Vytvoří si velkolepý pozemský život, neboť boží láskou, které je mezi sebou spojuje, obdrží boží milost, která je posiluje a ulehčuje jim obtíže jejich pozemské úlohy. Vytvoří si také nádherný duchovní život, neboť tížící samota duše jim bude odebrána, protože všichni budou stejní v duchu v jejich lásce k Bohu. Znamenitě budou schopní překonávat tíseň a bídu pozemského života, protože je všechny bude chránit milosrdenství boží. Jiným pozorujícím lidem se bude jevit jejich osvobozený způsob života tajuplný, protože si nebudou moci vysvětlit úspěch a štěstí božích dětí. Opovržlivé posuzování a úmyslné umlčování jejich čisté boží činnosti nedokáže božími dětmi otřást, neboť Bůh drží nad nimi svou ruku a mocně je posiluje svou přízní.

Chci ti vysvětlit, jak toto lidstvo půjde po tisíciletí svou cestu. Dnes působí jen málo silných lidí pro Spasitelovo dílo lásky, ale pozvolna budou početnější a o co mocněji je duch protivníka bude potírat, tím mocněji budou dávat přívrženci Spasitele svá svědectví pro něho a jeho dílo, neboť Bůh je posiluje svou přízní. A Bůh si nedá mařit své dílo, které od samého počátku předurčil, od bytostí, které sám stvořil. Pozvolna naroste zástup následující Spasitele tak, že se jeho mocné působení rozprostře po celém pozemském světě. Ale duch protivníka bude poté posilovat také svoji moc a na konci času, který Bůh předurčil pro působení díla Spasitele, ukáže duch soupeře tak mocné síly, že se bude zdát, že zmaří dílo Spasitele. Ale Bůh se nedá přemoci od tvorů, které on stvořil. Bůh sám zná průběh svého

Stvoření a Bůh sám zná působení díla Spasitele a Bůh sám ví o nesnázích do kterých se dostanou boží děti, když duch této země, který Spasitelovo dílo potírá, nechá působit svou obrovskou moc na duše lidí. A Bůh učinil opatření.
Tajuplná je Spasitelova říše, protože není z tohoto světa. Neviditelně pro děti soupeře, se boží děti vyšvihnou do boží blízkosti, kde budou zachráněny před smrtí a podsvětím. Neviditelně pro děti soupeře se budou boží děti těšit dobrotou a přízní boží, která jim tvrdost a neštěstí v zevnějších životních situacích udělá méně citelné. Sjednocení v lásce ku Spasiteli, který je učil překonat pozemský svět, jako on ho překonal, budou schopné odolávat útrapám, které na všechny pozešťany přijdou, když přijde čas božího soudu konce času. Spojení mezi sebou v lásce k Bohu, budou v jednom duchu a mocně bude vzrůstat jejich síla před Bohem, takže duch roztržky nebude moci nad nimi získat moc. Dětem odpůrce se bude jevit nepochopitelné, jak to, že tyto boží děti uchráněné od neduhů jsou tak pokojně schopné žít uprostřed světa neštěstí a útrap. Děti odpůrce budou užasle pohlížet na boží děti, protože jejich neobyčejná jednota mezi sebou jim propůjčuje mocnou sílu, bez ozbrojené moci. Svaté působení moci božích dětí bude během doby božího soudu na zemi postaveno proti krutému, zrádnému, zhoubnému a rouhačskému působení moci dětí protivníka, čímž bude očividné, jak mnoho léčivější, vznešenější a přinášející štěstí je působení božích dětí. Neřestným, zrádným, ukrutným a nebezpečným působením dětí božího protivníka budou lidé pozvolna tak strastiplně trpět, že vší sílou zavolají Boha, aby je vysvobodil z jeho moci. Toužebně budou pohlížet na pokojné mlčenlivé štěstí božích dětí a s podivem pro boží děti, začnou děti božího protivníka mocně bojovat, aby se zbavili jeho pout a vstoupili do řad božích dětí. Pokojně a diskrétně mají poté děti boží, k nim přicházející bližní přijmout a s velkou trpělivostí a dobrotou na jejich neuspořádaných duších pracovat, aby i oni byly schopné přijímat boží světlo které je osvěcuje.
S chutí budou lidé žít v klidu, než by žili v neklidu ducha božího protivníka a usilovali o statky této země, které jsou pomíjející jako všechno pozemské.
Nyní jsem ti dala přehled o zápasech lidského pokolení ležících v budoucnosti mezi dětmi božího protivníka a dětmi božími.
Věz, že boží děti v tomto boji zvítězí, neboť Bůh je bude mocně po-

dporovat. Věz, že Bůh své Stvoření bude vést k předurčenému cíli, a že Bůh se nenechá přemoci tvory, které on stvořil."

Inhaltverzeichnis

Úvodní slova 3
Úvodní slovo archanděla 4
O učednících a jejich vyvolení 6
O úloze Pána a jeho následovníků 7
Nepřetržitá osvěta Pána 10
Ježíš jako příklad 10
Ježíšovo dobrotivé jednání se svými učedníky a jeho poučení o působení Nebeského Otce 11
O proměně bytosti Pána 12
Ježíš poučuje učedníky o působení zázraků 13
Využití přirozeného nadání je boží vůle 14
Hlubší smysl uzdravování nemocných 15
Obrácení na škodlivé cestě 15
Kristus, světlo duší 16
Překonání únavy a sklíčenosti 17
Přeceňování pozemského 19
Chování znalců písma 19
O obraně před ubohými útoky 20
Podnětné poučení o oddělování národů a jejich zápasy mezi sebou 21
Vševědoucnost Pána o lidských duších 25
Překonání ješitnosti otevírá boží svět 26
Zanedbávaný smysl překvapivých nemocí 27
Blahý zákon večerního klidu 28
O stravě a spánku 29
Smrt jako přechod v nepochopitelný další život 30
Přemýšlení o boží lásce při východu slunce 31
Příslušnost duše k Bohu 32
Zákon boje 33
„Silou působí dobro i zlo”, 33
Nezbytné ovládání těla 34
Nemoc a nevšední získání síly jako zvláštní boží přízeň 35
O splácení dědičných prohřešků 37
Zdolávání zlých lidí dobrotou 38
Jan dává nahlédnout do své zvláštní povahy 40
Láskyplné pozorování trávy 41

Jak se Pán díval na žerty svého oblíbeného žáka 42
Tajuplné působení Svatého ducha 44
O tajemné paměti nesmrtelné duše 44
Pokání vymůže boží odpuštění a lásku 45
Potíže s objasněním o působení nesmrtelné duše 46
Poučné prožité podobenství na plavbě přes jezero 48
Osvícení od Boha je hodnotnější než pozemské vědomosti 50
O příčině nesouladu 50
Poslání Jidáše 51
Jan a Jidáš 53
Připuštění zla k posile dobra 55
Důležité poučení příkladem Jidáše 55
O spravném užívání peněz 59
O správném darování 60
Zvláštní poučení pro "nedůvěřivého Tomáše" 61
Města na konci času 62
O návratu učedníků 63
Učedníci na konci času 64
Lidé na konci času 64
Spása z rukou knížete tohoto světa 65
Důležité učení pro období pronásledování 66
Nepochopitelná předpověď Pána o jeho utrpení na Olivové hoře 68
Podívaná na budoucí osud 69
Neporozuměné proklamace Pánovy smrti 70
Jak Jan získal sílu, setrvat pod křížem 70
Vzkříšený Pán dává svým učedníkům pokyny pro jejich úkol 71
Mnohotvárnost darů božího ducha 72
Vzájemné posilování učedníků při vzpomínce na Pána 73
Učedníků následování Krista 73
Doslov učedníka 74
Janova zpráva o Matce Pána 76
Pánovo rozloučení od svých rodiných příslušníků 76
Marie pod křížem 78
Síla víry a obětavost Marie 79
Mariino vyznání ke smrti jejího syna na kříži 79
Mariino báječné spojení se Spasitelem 81
Jan po boku Pánovy Matky 82